

495 9107

๗๔ ๔๒๔ ก

๖.๕

๗๖ ๗๖ ๗๖

การศึกษามูลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

๘

ปริญญานิพนธ์

ของ

ทะชนันนา พงศ์ยี่หล้า

20 เลขย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2530

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

77437

การศึกษาดูการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

บทคัดย่อ

ของ

หะชนัน พงศ์ยี่หล้า

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2530

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง กับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู และศึกษาพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวไทรบำรุงราษฎร์ อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 71 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 35 คน และกลุ่มควบคุม 36 คน นักเรียนในกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองนักเรียนในกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามแนวคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลอง 14 คาบ คาบละ 50 นาที และใช้เนื้อหาเดียวกัน ค่าเนนการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (ท 101) มีค่าความเชื่อมั่น .80 และแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย มีค่าความเชื่อมั่น .84 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่าสถิติที (t-test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง หลังการทดลองกับก่อนการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพัฒนาการของเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง หลังการทดลองกับก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY OF SIMULATIONS' EFFECT FOR ACADEMIC ACHIEVEMENT
AND ATTITUDE FOR THAI SUBJECT OF
MATHAYOM SUKSA I

AN ABSTRACT

BY

HUSANNA PONGYEELA

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
September 1987

The purpose of this study was to compare the academic achievement and attitude between Thai subject of Mathayom Suksa I Students through simulation teaching method and the method in the teacher's manual, and studying the development of the academic achievement and the attitude toward Thai subject through simulation teaching method.

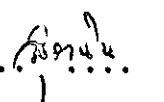
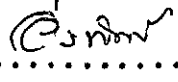
The samples were the 71 Mathayom Suksa I Students in Huasrai Bamrungrat School, Amper Huasrai, Nakornsritamarat during the first semester of the 1987 academic year. Those samples of the students were separated into two groups. Thirty-five students, randomly selected as an experiment group which were taught by simulation teaching method. Thirty-six students as the control group, were taught by the method in the teacher's manual. It took 14 periods each (1 period = 50 minutes) to study the same content. The research design of this experiment was the randomized control group Pretest-Posttest Design. The research instruments were the academic achievement test in Thai subject (reliability = .80) and the attitude test (reliability = .84). The t-test was used to analyzing the data.

The results indicate that the academic achievement of the student in the two groups was not significantly different and the attitude toward Thai subject of these two groups was not significantly different as well.

However, the academic achievement toward Thai subject of the students through simulation teaching method, after and before the experiment, was significantly different at the .05 level. The attitude toward Thai subject of the student through simulation teaching method, after and before the experiment, was significantly different at the .01 level.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

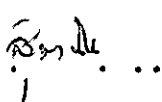
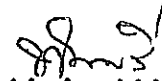
คณะกรรมการที่ปรึกษา

....
.....

ประธาน

กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

....
.....
.....

ประธาน

กรรมการ

กรรมการ

ประกาศขอบคุณ

ในพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตายิ่งเสมอ งานวิจัยชิ้นนี้จึงสำเร็จลงได้ด้วยดี

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุมานัน รุ่งเรืองธรรม และอาจารย์อรพินทร ชูชม ที่กรุณาเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของงานวิจัยครั้งนี้ กราบขอบพระคุณ อาจารย์พิศศรี แจ้งไพโร อาจารย์ที่ปรึกษาของผู้วิจัย ที่อยู่เบื้องหลังงานวิจัย และเป็นกำลังใจให้ตลอดมา และกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ ศลโกสุม ที่กรุณาตรวจแบบทดสอบและให้คำแนะนำเกี่ยวกับแบบทดสอบ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ธานินทร์ กิตินธานินทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนหัวไทรบารุงราษฎร์ อาจารย์ระงับ ศรีรุ่งเรือง ผู้อำนวยการโรงเรียนเชียรใหญ่ อาจารย์สาทร กิษสุวรรณ อาจารย์วิจิตร จิตรพิศาล คณะครูอาจารย์โรงเรียนหัวไทรบารุงราษฎร์และคณะครูอาจารย์โรงเรียนเชียรใหญ่ และขอขอบใจนักเรียนโรงเรียนหัวไทรบารุงราษฎร์และนักเรียนโรงเรียนเชียรใหญ่ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ไพรัช และอาจารย์ดวงพร วงศ์นาคกุล ที่ให้ความอนุเคราะห์ เรื่องที่พัก อาหาร และความสะดวกต่าง ๆ ตลอดการทดลอง ขอขอบคุณอาจารย์วิชิต ทิพย์พิทักษ์ และเพื่อน ๆ ทุกคนที่มีส่วนช่วยเหลืองานวิจัยชิ้นนี้

งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จด้วยความช่วยเหลือและกำลังใจที่ยิ่งใหญ่จาก คุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้อง และบุคคลผู้เป็นที่รักทุกคนที่อยู่เบื้องหลังตลอดมา

หะซันน่า พงศ์พิลา

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบภาษาไทย	7
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์จำลอง	11
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ	22
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	28
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	29
	การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	29
	แบบแผนการทดลอง	30
	วิธีดำเนินการทดลอง	30
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	31
	การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
4	การวิเคราะห์ข้อมูล	42
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วย	
	การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการส่วนตามแนวคู่มือครู... 43	

เปรียบเทียบเทคนิคการสอนวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยการสอน	
โดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู	44
ศึกษาพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างหลัง	
การทดลองกับก่อนการทดลองของกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้	
สถานการณ์จำลอง	44
ศึกษาพัฒนาการของเจตคติต่อวิชาภาษาไทยระหว่างหลังการทดลองกับ	
ก่อนการทดลอง ของกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ..	45
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	47
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	47
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	47
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	48
การวิเคราะห์ข้อมูล	49
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	49
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	50
ข้อเสนอแนะ	55
บรรณานุกรม	58
ภาคผนวก	64

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง	30
2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู	43
3 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู	44
4 เปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง ของกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง	45
5 เปรียบเทียบพัฒนาการของเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง ของกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ..	46
6 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย	66
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย	67

ภูมิหลัง

จุดประสงค์ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธทศวรรษ 2521 ในรายวิชาภาษาไทย ต้องการให้นักเรียนเกิดความงอกงามในการใช้ภาษาตามวัยและศักยภาพ สามารถพัฒนาและใช้ทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นนักเรียนที่บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร จึงเป็นบุคคลที่สามารถใช้ภาษาไทยจัดทาสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล จากการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในปี 2525 พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียน มีต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา 2528 : 66) และในปี 2528 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ได้ตรวจสอบคุณภาพทางการศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งประเทศ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง (กรมวิชาการ 2528 : 8 - 10) จากข้อมูลดังกล่าว ทำให้เห็นว่า การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยที่ผ่านมายังไม่บรรลุเป้าหมายตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

ในปี 2523 มีการกล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาไทยที่ไม่ประสบผลสำเร็จว่า เกิดจากครูสอนโดยไม่เน้นทักษะทางภาษา ขาดความกระตือรือร้นในการคิดค้นวิธีสอนและการนำอุปกรณ์การสอนมาใช้ มุ่งให้จำเนื้อหามากกว่าฝึกให้คิดและแก้ปัญหา ครูสอนโดยยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกและฝึกทักษะทางภาษาอย่างจริงจัง (สุจริต เฝืยมหิมา และสายใจ อินทร์ทรัพย์ 2523 : 6 - 10) ต่อมาในปี 2528 เขตการศึกษาต่าง ๆ ได้ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธทศวรรษ 2524 พบว่า วิธีสอนของครูส่วนมากยังนิยมใช้การบรรยายและอธิบาย นักเรียน

เป็นผู้รับฟังมากกว่าวิธีอื่น ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร นอกจากนั้น ผลการถามความคิดเห็นนักเรียนบางส่วนเกิดเจตคติในทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาไทย (ศูนย์พัฒนาหลักสูตร 2528 : 6 - 18) แสดงให้เห็นว่าตั้งแต่ปี 2523 เป็นต้นมา การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยยังมีปัญหา ทั้งนี้เพราะครูยังคงยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางมาตลอด ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาวิธีที่ครูต้องปรับปรุงวิธีสอนของตัวเอง ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาจริง ๆ และสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ตามเป้าหมายประสงค์ของหลักสูตร อีกทั้งต้องคำนึงถึงความสนใจของนักเรียนด้วย เพื่อเป็นแรงจูงใจให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

วิธีสอนรูปแบบต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการสอนภาษานั้น เคอร์ และวอล์เกอร์

(Kerr. 1977 : 9 - 10 and Walker. 1977 : 3) ได้ความคิดเห็นว่า สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมสถานการณ์ได้ฝึกใช้ภาษาในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันอย่างมีวัตถุประสงค์ ผู้เข้าร่วมสถานการณ์จำลองจะได้ใช้ทักษะทั้งสี่ผสมผสานกัน เช่น ต้องใช้ทักษะในการอ่านและฟังคำสั่ง ข้อมูล ใช้ทักษะในการพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน และใช้ทักษะในการเขียนเพื่อกรอกแบบฟอร์ม หรือจดบันทึก ความจำต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งผลของการใช้ทักษะทั้งสี่ผสมผสานกันนี้สามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางภาษาในการสื่อสาร และสร้างความเข้าใจในการสื่อสารได้อย่างลึกซึ้ง เพราะได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองมาจากสถานการณ์ที่อาจใช้ทักษะทางภาษาจริง ๆ ในชีวิต ดังนั้นการนำสถานการณ์จำลองมาใช้ในการสอนจึงเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะทางภาษาจริง ๆ และช่วยปรับปรุงทักษะต่าง ๆ ทางภาษาได้

สุนันท์ สังข์ทอง (สุนันท์ สังข์ทอง 2526 : 126) ได้กล่าวถึงการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองไว้ว่า เป็นการสอนที่ช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนสูงขึ้น กระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นมากขึ้น ผลจากการวิจัยของ สมบุญต์ เสนียวงศ์ ณ อยุธยา (สมบุญต์ เสนียวงศ์ ณ อยุธยา 2525 : 57) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทดลองสอนวิชา

สังคมศึกษาโดยใช้สถานการณ์จำลอง ร้อยละ 93 เห็นว่าวิธีสอนแบบนี้ช่วยให้ได้รับความสนุกสนาน และไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ที่เป็นเช่นนี้เพราะแรงจูงใจเป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างของสถานการณ์จำลอง ซึ่งเกิดจากการมีภาระหน้าที่ ความรู้ที่จับต้องได้ และกรณีแวดล้อมในการมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาของนักเรียนด้วยตัวเขาเอง (Jones. 1982 : 10, 116) นอกจากนี้บทบาทของครูก็จะเปลี่ยนไปจากการสอนที่จำเจเป็นการสอนที่ครูได้มีเวลาพัก เพื่อได้สังเกตการใช้ภาษาอย่างจริงจังของนักเรียนและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกกันด้วย

การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกทักษะทางภาษาได้จริง ซึ่งจะรวมพัฒนาทักษะทางภาษาให้กับนักเรียน ในขณะเดียวกัน แรงจูงใจซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างของสถานการณ์จำลองจะส่งผลต่อการเกิดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาไทยด้วย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเอาสถานการณ์จำลองมาใช้ในการสอนวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาไทย

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู
3. เพื่อศึกษาพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพและเป็นแนวในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวไทรบำรุงราษฎร์ อำเภอดุสิต จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 6 ห้องเรียน รวม 240 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวไทรบำรุงราษฎร์ อำเภอดุสิต จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 71 คน สุ่มจากห้องเรียนทั้งหมด 10 ห้องเรียน โดยการจับสลากเองจาก 2 ห้องเรียน นานักเรียนทั้งสองห้องมาละกัน แล้วสุ่มแยกนักเรียนออกเป็นกลุ่มทดลอง 35 คน และกลุ่มควบคุม 36 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. ระยะเวลาในการทดลอง กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มใช้เวลาในการทดลองจำนวน 14 คาบ คาบละ 50 นาที ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาที่อยู่ในหนังสือแบบเรียนทักษะสัมพันธ์เล่ม 1 วิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในรายวิชา ท 101 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนิทาน น้อย ๆ และสัตว์มหัศจรรย์

4. ตัวแปรที่จะศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอน 2 วิธี คือ

4.1.1 การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

4.1.2 การสอนตามแนวภูมิปัญญา

4.2 ขั้วแปรตาม ไคแก'

4.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (ท 101)

4.2.2 เจตคติต่อวิชาภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

① 1. การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง หมายถึง การเรียนการสอนที่อาศัยสถานการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากเนื้อหาในแบบเรียน วิชาภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์เล่ม 1 เรื่องนี้ก ๆ หน่อย ๆ และสัตว์อิฐาน ซึ่งเลียนแบบเหตุการณ์จริง โดยยึดจุดประสงค์ในการเรียนแต่ละคาบ คาบจะ 1 สถานการณ์ แล้วให้นักเรียนเข้าร่วมในสถานการณ์นั้น ตามบทบาท ความรับผิดชอบ และหน้าที่ ที่ครูมอบหมายให้ นักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษากับบุคคลอื่นทางบทบาทที่ได้รับมอบหมาย โดย จะเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารของบุคคลอื่นตามที่ได้รับรู้ในสถานการณ์ และคิดว่าเหมาะสม กับบทบาทหน้าที่นั้น ๆ ด้วยตนเอง มีขั้นตอนในการนำเสนอ ดังนี้

1.1 ครูอธิบายวิธีใช้อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในสถานการณ์จำลอง

1.2 ครูเป็นนายทะเบียนของสถานการณ์จำลอง พร้อมทั้งงานและปัญหาที่ เกิดขึ้น แล้วแบ่งบทบาท ความรับผิดชอบและหน้าที่ต่าง ๆ ให้นักเรียน โดยการให้ข้อมูล ประสาท เช่น ชื่อ อายุ อาชีพ เป็นต้น

1.3 ให้นักเรียนเข้าร่วมในสถานการณ์จำลองตามบทบาทและหน้าที่ของตน โดยครูมีหน้าที่เป็นผู้เฝ้าระวังในการทำใหสถานการณ์ดำเนินไปราบรื่น

1.4 สรุปสถานการณ์จำลอง โดยการอภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อย สรุปหรือวิจารณ์จากสถานการณ์จำลองโดยการพูดหรือการเขียน

② 2. การสอนตามแนวคู่มือครู หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ดำเนินไปตาม กิจกรรมเสนอแนะในคู่มือการสอนวิชาภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์เล่ม 1 กรมวิชาการ กระทรวง ศึกษาธิการ ซึ่งการสอนนี้ใช้วิธีบรรยาย อธิบาย ชักชวน ให้นักเรียนหาแบบฝึกหัด หรือหา

กิจกรรมอื่น ๆ ตามความเหมาะสม การดำเนินการสอนในแต่ละคาบใช้วิธีการหลาย ๆ อย่างควบคู่กันไป โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง ความรู้ความสามารถของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาและทักษะทั้ง 4 ในวิชาภาษาไทย (ท 101) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 กล่าวคือ

3.1 ทักษะฟัง สามารถจับใจความสำคัญจากสิ่งที่ฟังได้

3.2 ทักษะพูด สามารถสนทนา อภิปรายกลุ่ม และเล่าเรื่องราวที่ฟังให้ผู้อื่นฟังได้ โดยไปตัดความหรือเสริมความ

3.3 ทักษะอ่าน สามารถอ่านออกเสียงทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองได้ถูกต้อง อ่านจับใจความสำคัญได้

3.4 ทักษะเขียน สามารถคัดลอกข้อความได้ถูกต้อง เรียบร้อย และย่อความได้ ซึ่งพิจารณาได้จากคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (ท 101) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

4. เจตคติต่อวิชาภาษาไทย หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาไทย ในด้านคุณค่า ความสำคัญ ประโยชน์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

4.1 เจตคติเชิงนิมิต เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบ สนับสนุน ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ

4.2 เจตคติเชิงนิเสธ เป็นการแสดงออกในลักษณะตรงข้ามกับเจตคติเชิงนิมิต เช่น ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ยินดี ไม่ร่วมมือ ไม่ทำตาม

4.3 เจตคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกที่ไม่เป็นทั้งเจตคติเชิงนิมิตและเชิงนิเสธ จะอยู่ระหว่างกลางไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่ง เช่น รู้สึกเฉย ๆ ไม่ถึงกับไม่ชอบหรือชอบ

ซึ่งวัดได้จากคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์จำลอง
 - 2.1. เอกสารที่เกี่ยวกับการนำสถานการณ์จำลองมาใช้ในการสอน
 - 2.2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์จำลองในการสอนภาษาไทย
 - 2.3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยโดยใช้สถานการณ์จำลอง
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ
 - 3.1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ
 - 3.2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเกิดเจตคติ
 - 3.3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดเจตคติ
 - 3.4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย

การสื่อสารประกอบไปด้วยทักษะที่ใช้ในการรับสาร (receptive skills) ซึ่งได้แก่ทักษะการฟัง การอ่าน และทักษะในการส่งสาร (expressive skills) ซึ่งได้แก่ทักษะการพูดและการเขียน โดยตัว ๆ ไปการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันจะต่าง มีการส่งสารและรับสารอยู่ตลอดเวลา การฝึกฝนให้นักเรียนได้ใช้ทักษะภาษาทั้ง 4 ให้สัมพันธ์กันจึงเป็นสิ่งจำเป็น ครูผู้สอนจึงอาจจัดเนื้อหาวิชาภาษาไทยให้สัมพันธ์กันดังนี้ (สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม 2523 : 72)

1. จัดสอนให้ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนมีความสัมพันธ์กันมากที่สุด ในบทเรียนแต่ละบทจะต้องให้นักเรียนมีโอกาสฝึกฝนทักษะทั้งการ ฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อม ๆ กัน

2. จัดสอนหลักภาษาให้สัมพันธ์กับทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยใช้เนื้อหาของหลักภาษา และใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้

3. จัดสอนวรรณคดีให้สัมพันธ์กับทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเน้นเนื้อหาในวรรณคดี และใช้ทักษะทางภาษาประกอบการจัดกิจกรรม

การศกษาภาษาไทยโดยใช้เนื้อหาและทักษะทางภาษาสัมพันธ์กันนั้น ในบทเรียนหนึ่งหรือในคาบการเรียนหนึ่ง อาจจะวัดให้เป็นการสัมพันธ์ทักษะได้ทุกขั้นตอนของการสอน ทั้งในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน การจัดกิจกรรมประกอบ ขั้นสรุป ขั้นประเมินผล กล่าวคือ (สุจริต โสโธรชอม และสาปิจ อินทร์พรชัย 2523 : 73 - 77)

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เราอาจจะใช้การฟัง การอภิปราย การซักถาม การคำนวณ การเสี่ยงทาย ความจากแผนภูมิ การอ่านในใจ ข้อความจากแผนที่หรือแผนที่ แจกให้ หรือการเขียนสรุปเนื้อหา เขียนวิจารณ์แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว ตัวอย่างเช่น ในเรื่องสัตว์วิเศษ ในหนังสือเรียนภาษาไทยยุคทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อาจนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการที่ครูแสดงภาพสัตว์ต่าง ๆ ทั้งสัตว์ลงเท้า สัตว์สี่เท้า และสัตว์มีเท้ามากกว่าสี่เท้า ให้นักเรียนพูดอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสัตว์เหล่านั้น เป็นต้น

2. ขั้นสอน การสอนตามแบบดั้งเดิมนั้น ขั้นสอนนี้ครูมักจะเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมแต่เพียงผู้เดียว นักเรียนส่วนใหญ่จะเป็นผู้ฟัง อย่างนี้ก็จะมีส่วนรวบเรียงการตอบคำถามของครูเท่านั้น การสอนแบบใหม่เราพยายามให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ฉะนั้น ในขั้นสอนนักเรียนจะได้ฝึกทักษะหลาย ๆ ทักษะในขณะเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ในการสอน

ทักษะการพูด หลังจากนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ใช้วิธีระดมความคิดให้นักเรียนอภิปรายในกลุ่มย่อยในเรื่องต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 อภิปรายเรื่อง การพูดที่ดี

กลุ่มที่ 2 อภิปรายเรื่อง การเตรียมตัวพูด

กลุ่มที่ 3 อภิปรายเรื่อง การใช้อุปกรณ์ประกอบการพูด

ขณะที่มีการอภิปรายในกลุ่มย่อย นักเรียนจะได้ฟังผู้อื่นพูด ตนเองคิด และพูดแสดงความคิดเห็น ผู้ที่เป็นเลขานุการกลุ่มจะจดบันทึกรายงานการประชุม จากนั้นประธานจะเป็นผู้ออกไปอ่านรายงานการประชุมให้นักเรียนทั้งชั้นฟัง ในขณะที่ฟังรายงานการประชุมของทุกกลุ่มนั้น นักเรียนทุกคนจะเขียนวิจารณ์การรายงานของเพื่อน หลังจากนั้นจะมีการเปิดอภิปรายทั่วไป เป็นการให้โอกาสนักเรียนทุกคนได้พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการพูดทุก ๆ ด้าน แล้วสรุปออกมาเป็นความคิดเห็นของชั้น เป็นต้น

ส่วนกิจกรรมประกอบบทเรียน ควรให้นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะภาษาได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเน้นให้นักเรียนได้เข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้น ครูอาจจัดกิจกรรมได้หลายรูปแบบ เช่น การจัดอภิปราย การจัดโต้วาที การแสดงละคร การแสดงบทบาทสมมติ การจัดนิทรรศการ การทายปัญหา เกม และกิจกรรมอื่นตามที่ครูเห็นสมควร เป็นต้น ยกตัวอย่างเรื่องพระร่วง ให้แสดงละครโดยใช้บทที่ปรากฏในหนังสือ หรือบทที่นักเรียนใช้กาพูดของตนเอง แสดงบทบาทการเจรจาต่อรองพระร่วงกับพญาเคโธ ซึ่งปลอมแปลงตัวมา อภิปรายกลุ่มย่อย แสดงความคิดเห็นถึงความเฉลียวฉลาดหลักแหลมของพระร่วง อ่านทานองเสนาะ หรือ ร้องเพลงประกอบ เขียนแสดงความคิดเห็นโดยสมมติตนเองเป็น"พระร่วง" เบื้องหน้าขบวนปลอมแปลงตัวมาเพื่อจะกำจัดคน ะกดสินใจหาประการใด วาภาพแสดงจินตนาการของนักเรียนหลังจากที่ได้เรียนเรื่องจบแล้ว ทายปัญหาเกี่ยวกับกาพูดของตัวละคร

3. ขั้นสรุป ขั้นสรุปนั้นเป็นขั้นการสอนที่สำคัญ เพราะทำให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนเกิดความมั่นใจว่าได้มีความรู้ มีทักษะในเรื่องที่ได้เรียนไปแล้วอย่างแท้จริง การสรุปบทเรียนอาจให้นักเรียนทำกิจกรรม เช่น สรุปด้วยวาจา เขียนสรุป ทาสั่งเข้ข้อ นักเรียนถึงคาถาม

และทบทวนระหว่างนักเรียน อ่านรายงานสรุปเนื้อเรื่องหน้าชั้น เป็นกัน
ยกตัวอย่าง ในการสอนหลักภาษาเรื่องกาสามานยนามและวิสามานยนามนั้น หลังจากนำเข้าสู่
สู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนเขียนชื่อตนเอง และชื่อสิ่งของที่มีอยู่รอบ ๆ ด้วยบัตรคำแล้ว
ช่วยกันแยกประเภท คำนามที่เป็นสิ่งของทั่วไป และคำนามที่เป็นชื่อออกจากกัน และอภิปรายถึง
ความแตกต่างของนามทั้งสองประเภทนั้น แล้วยกตัวอย่างเพิ่มเติม จากนั้นให้ช่วยกันสรุป
ด้วยวาจา และให้เขียนสรุปจากข้อความของคำนามทั้งสองประเภทบนกระดานดำ เพื่อเขียน
เสร็จแล้วให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งอ่านออกเสียงดัง ๆ จากตัวอย่างที่ใกล้กล่าวนั้น จะเห็นว่า
ในการสอนหลักภาษานั้น จะมีการสนทนาการใช้ภาษาทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน
สัมพันธ์กันไปมาเกี่ยวข้องกัน

4. ขั้นวัดผล การสอนในขั้นนี้โดยทั่ว ๆ ไปแล้วมักจะเข้าใจว่าเป็นการสอบ
หรือเป็นการหาแบบฝึกหัดเท่านั้น แต่กิจกรรมการวัดผลการสอนภาษาไทย อาจหาได้หลายวิธี
เช่น

4.1 การทดสอบตามปากเปล่า

4.2 การทดสอบตามเป็นข้อเขียน ซึ่งครูเตรียมแบบทดสอบสั้น ๆ เป็นแบบ
ถูก-ผิด เลือกตอบ เติมคำ จับคู่ ซึ่งจะมีข้อทดสอบประมาณ 10 - 15 ข้อ ต่อหนึ่งบทเรียน
การทดสอบนี้จะใช้เวลาสั้น ๆ ประมาณ 3 - 5 นาทีเท่านั้น

4.3 พูกลักษณะความคิดเห็น หรือวิจารณ์ลักษณะนิสัยของตัวละคร

4.4 พูควิพากษ์โน้ตที่ได้อ่านจากเรื่อง

4.5 เขียนแสดงความคิดเห็น เขียนวิจารณ์เกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากเรื่อง หรือ
เขียนวิจารณ์ข้อความที่ไพเราะซึ่งปรากฏอยู่ในเรื่อง

4.6 ทวรายการข้อคิด ข้ออาหาร ข้อชนบ ข้อผลไม้ ที่ปรากฏอยู่ในเรื่อง

4.7 ทวรายงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย และนำมากลั่นหน้าชั้น

4.8 แสดงละคร บทบาทสมมติ

4.9 การจัดอภิปราย

4.10 การไต่สวน

4.11 การจัดนิทรรศการ

ตัวอย่างของชั้นวัยคนที่สามารถเห็นความซับซ้อนของทักษะทั้ง 4 เช่น ในการสนทนา ความหลังจากที่นำเข้าสู่การเรียนรู้ด้วยการให้นักเรียนฟังเรื่องราวจากเพื่อนที่ฟังเสียงแล้วให้ช่วยกันตั้งชื่อเรื่อง เมื่อได้ชื่อเรื่องแล้ว นักเรียนทุกคนก็บรรยายแสดงความคิดเห็นว่า เหตุใดจึงตั้งชื่อเช่นนั้น จากนั้นครูสอนหลักการบอกความโดยแสดงแผนภูมิ รูปแบบของการบอกความแบบต่าง ๆ ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน และประเมินผลด้วยการวางแผนปฐกวีให้นักเรียนแต่ละคนอ่านโดยกำหนดเวลาได้ แล้วให้นักเรียนบอกความให้ถูกทั้งความรูปแบบที่ได้เรียนแล้ว เมื่อนักเรียนทุกคนหาเสร็จ ครูเลือกบอกความอีก 2 - 3 ฉบับ โดยสุ่มจากนักเรียนทั้งหมดให้นักเรียนอ่านออกเสียงผลงานของเพื่อนและวิจารณ์ร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนทั้งหมดทราบเกณฑ์ในการประเมินผลการบอกความ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์จำลอง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำสถานการณ์จำลองมาใช้ในการสอน

ความหมาย

ทิตินา แจนมตี (ทิตินา แจนมตี และคณะ 2522 : 202) ให้ความหมายของสถานการณ์จำลอง (Simulation) ว่าหมายถึง การสร้างสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงแล้วให้ผู้เรียนเข้าทำในสถานการณ์นั้นและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

สเตอร์ทริดจ์ (Sturtridge, 1977 : 32 - 34) กล่าวถึงกิจกรรมแบบสถานการณ์จำลองว่า เป็นกิจกรรมที่นักเรียนทุกคนต้องเข้าร่วมในสถานการณ์บางอย่าง นักเรียนซึ่งเรียกว่าผู้เข้าร่วมในสถานการณ์นี้จะใช้วิธีการของตนเองมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ ในการที่จะใช้ภาษาในการสื่อสาร โดยจะต้องคิดเองว่า จะพูดอะไรและจะพูดกับใคร เลือกใช้หน้าที่ในการสื่อสารความหมายและหาเป้าหมายมาให้ เหนือกับบทบาทของตนเองและบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะร่วมกันทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือแก้ปัญหที่เกิดขึ้น ไม่มีใครเรื่องข้อหรือบทละครที่บังคับให้ผู้เข้าร่วมในสถานการณ์นี้คงดำเนินสถานการณ์ไปในทางหนึ่งทางใดโดยเฉพาะ ผู้เข้าร่วมในสถานการณ์จะได้รับ

เพียงรายละเอียดของสถานการณ์ที่เรากำลังเผชิญอยู่ที่เกิดขึ้น และได้รับข้อมูลประจำตัว แสงสี
 งาม หน้า ที่ ความรับผิดชอบ จากผู้เข้าร่วมในสถานการณ์แต่ละคน เราได้รับข้อมูลอื่น ๆ ที่
 จะใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ที่เพิ่มเข้ามา

โจนส์ (Jones. 1982 : 5) กล่าวถึงสถานการณ์จำลองว่า ไม่ใช่การเล่นหรือ
 เกมเพื่อความสนุกสนาน ไม่ใช่แบบจำลองหรือสถานการณ์ แต่สถานการณ์จำลองเป็นเหตุการณ์หนึ่งซึ่งไม่ใช่
 การเล่นโดยครู แก่นักเรียนเป็นผู้ที่เข้าร่วมเหตุการณ์นั้นและเป็นผู้ที่ทำให้เหตุการณ์นั้นดำเนินต่อไป
 โดยนักเรียนจะได้รับมอบหมายหน้าที่ภารกิจในสังคมและความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องอยู่ในสถานการณ์นั้น
 ซึ่งต้องมีการแก้ปัญหาและการตัดสินใจรวมอยู่ด้วย ส่วนครูเป็นผู้กำหนดเวลาเริ่มต้นและเวลาจบของ
 กิจกรรมสถานการณ์จำลองเท่านั้น นอกจากนั้นครูมีหน้าที่อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ที่
 ปรากฏในสถานการณ์นั้น และถามว่าใครเป็นใคร ใครทำหน้าที่อะไร มีหน้าที่ในเรื่องใดบ้าง

เคอร์ (Keir. 1977 : 8) กล่าวถึงการใช้สถานการณ์จำลองประกอบการเรียนการสอนว่า
 ในสถานการณ์จำลองผู้เข้าร่วมสถานการณ์หรือผู้เรียนไม่ต้องปฏิบัติตามกติกาเหมือนกับการเล่นเกมแต่
 ผู้เข้าร่วมสถานการณ์จะต้องปฏิบัติตามข้อมูลและมีสถานการณ์ที่กำหนดวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วม
 สถานการณ์นั้น ผู้เข้าร่วมสถานการณ์จะต้องยอมรับและปฏิบัติตามข้อมูลและมีสถานการณ์ที่กำหนดวัตถุประสงค์
 ในการเข้าร่วมสถานการณ์นั้น ผู้เข้าร่วมสถานการณ์จะต้องยอมรับและปฏิบัติตามข้อมูลและวัตถุประสงค์ที่
 กำหนดไว้อย่างแท้จริง ผู้เข้าร่วมสถานการณ์อาจได้รับข้อมูลให้รับบทบาทที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงของเขา
 หรือได้รับบทบาทที่แตกต่างไปจากชีวิตจริงก็ได้ เหตุการณ์ในสถานการณ์จำลองจะดำเนินต่อไปในทางใดหรือจะ
 ผลของสถานการณ์จะเป็นอย่างไรนั้น เป็นเรื่องที่คาดการณ์ล่วงหน้าไม่ได้ เพราะกำลังขึ้นอยู่กับผลการ
 ตัดสินใจจากผู้เข้าร่วมสถานการณ์

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า สถานการณ์จำลองเป็นการสร้างสถานการณ์เลียนแบบ
 สถานการณ์จริง เพื่อให้นักเรียนเข้าร่วมในสถานการณ์นั้น ตามบทบาท ความรับผิดชอบและหน้าที่ที่ครู
 มอบหมายให้ นักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน นอกเหนือจาก
 ของนักเรียนเอง ครูมีหน้าที่เป็นผู้เลี้ยงดูให้สถานการณ์จำลองนั้นดำเนินไปด้วยดีเท่านั้น

๐ การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นการสอนที่มีลักษณะกลุ่มสัมพันธ์ (พิเศษ แบบปกติ
 2522 : 200 - 202) ซึ่งมีหลักการคือ

1. ผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง โดยครูพยายามจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะการที่ผู้เรียนได้มีบทบาทต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึก ความกระตือรือร้นที่จะเรียนและเรียนอย่างมีชีวิตชีวา

2. ยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ เน้นให้ครูพยายามจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้จากกลุ่มให้มากที่สุด ทั้งนี้เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จำเป็นต้องอาศัยอยู่ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งความกตัญญู และพฤติกรรมมีผลต่อกันอยู่เสมอ การที่ผู้เรียนได้ฝึกการเรียนรู้ในลักษณะกลุ่มนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและเรียนรู้ที่จะปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่น และทำงานร่วมกับผู้อื่นดีขึ้น

3. ยึดการค้นพบด้วยตนเองเป็นกระบวนการสำคัญในการเรียนรู้ ซึ่งเน้นให้ครูพยายามจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พยายามค้นหาและพบคำตอบด้วยตนเอง ทั้งนี้เพราะการค้นพบความจริงใด ๆ ด้วยตนเองนั้น ผู้เรียนมักจะจดจำได้ดีและมักจะนิยมบอกให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้มากกว่าการเรียนรู้ที่ได้รับจากการบอกเล่าของผู้อื่น

4. ยึดความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ว่าเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการแสวงหาความรู้และคำตอบต่าง ๆ ดังนั้นครูจึงพยายามเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกวิเคราะห์ถึงกระบวนการต่าง ๆ ในการแสวงหาคำตอบด้วย ไม่ใช่มุ่งแต่ที่คำตอบอย่างเดียวโดยไม่คำนึงถึงกระบวนการและวิธีการที่ได้คำตอบนั้นมา

5. ยึดความสำคัญของการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้การเรียนรู้มีความหมายมากขึ้น ดังนั้นครูจึงควรพยายามจัดกระบวนการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสคิดค้นหาแนวทางที่จะนำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นตอนในการสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อการเรียนการสอน (Twelker.

1969 : 46 - 70)

1. กำหนดขอบเขตปัญหาของการสอน โดยผู้สร้างจะต้องรู้และเข้าใจว่าปัญหานั้นคืออะไร มีจุดมุ่งหมายอย่างไร และจะใช้ภาวะแวดล้อมอะไรเป็นแรงจูงใจที่จะช่วยให้ผู้เรียน

เข้าใจปัญหา

2. พิจารณาว่าจะใช้กับนักเรียนกี่คน ใช้เครื่องมืออะไร มีวิธีการอย่างไร ใช้วัสดุอุปกรณ์อะไร การดำเนินการจะเป็นไปในรูปใด มีสิ่งใดที่จะช่วยอำนวยความสะดวกได้บ้าง และปรัชญาในการสอนจะเป็นไปในแนวใด

3. ปรับสถานการณ์เข้าสู่ปัญหา เพื่อให้ปัญหานั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ต้องอาศัยสถานการณ์ที่พิจารณาแล้วว่าเหมาะสมกับปัญหาหรือเลือกวิธีการที่จะช่วยนำปัญหาไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

4. กำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ให้อยู่ในรูปของพฤติกรรมที่สามารถวัดได้

5. กำหนดเกณฑ์การวัดผล โดยแบ่งเกณฑ์การวัดออกเป็นสองแบบคือเกณฑ์การวัดผลขั้นสุดท้ายในการเรียนและเกณฑ์การวัดระดับความสามารถที่เปลี่ยนแปลง

6. เสนอผลของสถานการณ์จำลอง

7. เลือกเครื่องมือที่จะนำมาเป็นส่วนประกอบในสถานการณ์จำลองเช่น เครื่องช่วยสอน หนังสืออ่านประกอบอื่น ๆ เกม หรือการแสดงบทบาท เป็นต้น

8. พัฒนาสถานการณ์จำลอง โดยเลือกสื่อที่มีคุณภาพที่สุด จากสื่อหลาย ๆ อย่าง มาเป็นเครื่องมือ

9. พัฒนาระบบของสถานการณ์จำลอง โดยพิจารณาขอบพร้อมในแต่ละชั้นตอน

10. ทดลองใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อหาข้อจากัดของสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้น อาจทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็กหรือแบบตัวต่อตัว โดยให้ผู้ได้รับการทดสอบหาเครื่องหมายในที่ที่เป็นปัญหา หรือเปิดโอกาสให้อภิปรายกับผู้สร้างโดยตรง

11. เปลี่ยนแปลงแก้ไขสถานการณ์จำลอง หลังจากทดลองให้เหมาะสม

12. ใช้สถานการณ์จำลองในการสอนจริง ซึ่งผู้สร้างต้องดูประสิทธิภาพของสถานการณ์จำลองนั้นด้วย

13. ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สถานการณ์เหมาะสมกับภาวการณ์ในอนาคต ตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพการฯ จึงต้องมีการปรับและเตรียมสถานการณ์จำลองให้ทันสมัยอยู่เสมอ
ข้อเสนอแนะสำหรับการสร้างสถานการณ์จำลอง

สถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้นจะเป็นที่น่าสนใจหรือไม่ ขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

(สุภา กิจจาทร 2519 : 196)

1. สถานการณ์นั้นเหมือนหรือใกล้เคียงกับความจริงมากเพียงใด
2. สถานการณ์นั้นสามารถลุ่มไปถึงเหตุการณ์สำคัญที่เป็นจริงได้กว้างขวางเพียงใด
3. มีความยากง่ายที่ผู้เรียนเข้าใจถึงสถานการณ์เพียงใด
4. ช่วยกระตุ้นให้ผู้อยู่ในสถานการณ์นั้นได้ใช้ประสบการณ์เดิมมาเป็นเครื่องมือตัดสินใจ

ได้เพียงใด

5. สามารถนำประสบการณ์จากการฝึกในสถานการณ์นั้นไปเป็นเครื่องช่วยแก้ปัญหาชีวิตจริงได้มากน้อยเพียงใด

④ ขั้นตอนในการดำเนินการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (กรนวิชากร 2525 : 267 - 269)

1. ครูให้นักเรียนเพื่ออธิบายถึงการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ และชี้แจงแนวแหล่งข้อมูลที่น่ามาใช้ในการสร้างสถานการณ์จำลอง

2. ให้นักเรียนศึกษาข้อมูลต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่ครูแนะนำ

3. ครูแนะนำวิธีการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองโดยเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างสั้น ๆ และมอบบทบาทซึ่งบทบาทเพียง 3 - 4 ประโยคสั้น ๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ๆ เลียนแบบใคร มีจุดมุ่งหมายอะไร และบอกถึงประวัติ อุบัติการณ์ของบุคคลที่เลียนแบบในเรื่องพอสังเขป

4. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม

5. ให้นักเรียนถูการแสดงบทบาท และสมาชิกในแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายให้ข้อคิดเห็นโดยนำเอาความรู้จากขั้นตอนที่ 2 มาประกอบการตัดสินใจและร่วมกันหาข้อสรุป

6. ให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมารายงานข้อสรุปต่อชั้นเรียน และให้นักเรียนทั้งชั้นร่วมกันวิจารณ์เพื่อประเมินข้อสรุปแต่ละกลุ่ม พร้อมทั้งให้แนวทางปรับปรุงแก้ไข

7. ให้นักเรียนเขียนวิจารณ์ถึงข้อดีข้อเสียของการแสดง การวิเคราะห์ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

8. ครูและนักเรียนร่วมกันวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้แสดงบทบาทในสถานการณ์จำลอง ตามลำดับขั้นดังนี้

8.1 ผู้แสดงบทบาทแต่ละคนเล่าถึงความรู้สึกลงในการแสดงและเหตุผลที่แสดง พฤติกรรมนั้นออกมา

8.2 นักเรียนที่เป็นผู้ดู วิเคราะห์พฤติกรรมของผู้แสดง

8.3 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปปัญหาและวิเคราะห์สาเหตุในสถานการณ์จำลอง เพื่อกำหนดอภิปรายให้นักเรียนเข้าใจสถานการณ์เป็นวงกว้างขึ้น

สถานการณ์จำลองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีผู้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

วิไลวรรณ ศรีศรี (วิไลวรรณ ศรีศรี 2518 : 239) ทดลองสอนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้การจำลองสถานการณ์จำลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำหรับครูช่วยสอนชาวเขา ทดลองกับชาวเขาวานาน 80 คน ผลการทดลองพบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

สมบูรณ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (สมบูรณ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา 2525 :) ศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการสอนแบบใช้และไม่ใช้สถานการณ์จำลอง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนแบบใช้สถานการณ์จำลองสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตรงกับงานวิจัยของวรรณา เลิศขันธ์ (วรรณา เลิศขันธ์ 2528 : 53) ที่ศึกษาผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อแนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษาก่อน
การสอบโดยใช้สถานการณ์จำลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามคู่มือ
การสอบสังคมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คึกฤทธิ์ บุณยา (คึกฤทธิ์ บุณยา 2526 : 60 – 62) ศึกษาผลการสอบ
โดยใช้สถานการณ์จำลองกับวิธีไม่ใช้สถานการณ์จำลอง วิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการสอน
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วันทนา นิยมจันทร์ (วันทนา
นิยมจันทร์ 2528 : 65) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้
และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีมหาคณิตศาสตร์ โดย
วิธีสอนที่ใช้สถานการณ์จำลองกับวิธีแบบปกติ ผลการศึกษพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุคนธ์
พงษ์วัฒนาวิจิตร (สุคนธ์ พงษ์วัฒนาวิจิตร 2528 : 40) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียน
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต หน่วย การสื่อสารในปัจจุบัน ด้วยวิธีสร้างสถานการณ์จำลอง
กับการสอนปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษพบว่า ผลการเรียนของ
นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสร้างสถานการณ์จำลองกับการสอนปกติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์จำลองในการสอนภาษา

สถานการณ์จำลองกับทักษะทางภาษา

โฮลเดน (Holden. 1981 : 5) พูดถึงกิจกรรมสถานการณ์จำลองไว้ว่า
ครูทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุม และนำของจริงต่าง ๆ เช่น แผนที่ รายการอาหาร เทปบันทึกเสียง
ประกาศ โฆษณา เป็นต้น มาเป็นสื่อในการกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมสถานการณ์นั้นให้ใช้ทักษะทางภาษา
พูดกันในการรับข้อมูลหรือตอบ ๆ กัน โดยผู้เข้าร่วมสถานการณ์แต่ละคนจะได้รับบัตรแสดงช่วย
หน้าที่ ความรับผิดชอบ และข้อมูลที่ว่าเป็นเงื่อนไขซึ่งจะใกล้เคียงกัน เป็นข้อมูลที่กำหนดงาน

เพื่อให้ผู้เข้าร่วมสถานการณ์ทุกคนปฏิบัติ ซึ่งทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อให้บรรลุหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ผู้เข้าร่วมสถานการณ์จึงต้องใช้เวลาเพื่อการสื่อสารเหมือนกันสถานการณ์ในชีวิตจริงมากที่สุด

สเตอร์ทริจ (Sturtridge. 1977 : 32 - 34) กล่าวว่า ในสถานการณ์จำลอง ผู้เข้าร่วมต้องใช้วิจารณญาณของตัวเองในการที่จะใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยจะต้องคิดเองว่าจะพูดอะไร และพูดกับใคร เลือกใช้หน้าที่ในการสื่อความหมายและหาเนียบภาษาให้เหมาะสมกับบทบาทของตัวเอง และบทบาทของผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน ซึ่ง เคอร์ (Kerr. 1977 : 9 - 10) ได้ให้ความคิดเห็นว่าสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะ

1. ในกิจกรรมสถานการณ์จำลองนั้น ผู้เข้าร่วมสถานการณ์ได้ฝึกใช้ภาษาในการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ในกิจกรรมสถานการณ์จำลองผู้เข้าร่วมสถานการณ์ได้ใช้ทักษะทั้งสี่ผสมผสานกัน เช่น ทักษะในการอ่าน และฟังคำสั่ง ข้อมูล ใช้ทักษะในการพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน และใช้ทักษะในการเขียน เพื่อกรอกรวบรวมฟอร์ม หรือรวบรวมข้อความต่าง ๆ ซึ่งผลของการใช้ทักษะทั้งสี่ผสมผสานกันนี้ ทำให้สามารถหากิจกรรมสถานการณ์จำลองได้เป็นที่น่าพอใจ และได้รับแรงจูงใจอย่างมากในการหากิจกรรม ความประหม่าลดลง และจะรู้สึกว่าการใช้ภาษานั้นใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง

เวลเคอร์ (Welker. 1977 : 3) กล่าวถึงการใช้สถานการณ์จำลองในการฝึกภาษาว่า สถานการณ์จำลองสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางภาษาในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจในการสื่อสารได้อย่างลึกซึ้ง เพราะได้ฝึกใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ที่จำลองมาจากสถานการณ์ที่คงใช้ทักษะทางภาษาจริง ๆ ในชีวิต

ในสถานการณ์จำลองที่ใช้สำหรับการเรียนภาษานั้น การทำให้นักเรียนมีปฏิริยาร่วมมีความสำคัญมากกว่าสิ่งอื่น ๆ ดังนั้นสิ่งสำคัญในการกำหนดขอบเขตและเลือกสถานการณ์จำลองควรให้เป็นสถานการณ์ที่มีการกระตุ้นให้นักเรียนมีการตอบสนองสอดคล้องกับเหตุการณ์และให้

นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ตลอดเวลา (Jones. 1982 : 114)

กระบวนการของสถานการณ์จำลองในการสอนภาษาควรประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้ คือ (Jones. 1982 : 114)

1. จัดเรียงลำดับก่อนหลังของวัตถุประสงค์แต่ละสถานการณ์
 2. ประเมินความสามารถที่เป็นจุดเด่นในการใช้ภาษาของนักเรียนแต่ละคน
 3. กำหนดขอบเขตของสถานการณ์รวมทั้งเรื่องราวต่าง ๆ ในสถานการณ์นั้น
 4. ตรวจสอบและพิจารณาส่วนประกอบต่าง ๆ ของสถานการณ์จำลอง เช่น เวลา อุปกรณ์ จำนวนคน เนื้อหา ที่ว่าง การจัดระบบและอื่น ๆ
 5. เมื่อจัดเตรียมทุกอย่างพร้อมแล้ว ก็ให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม
 6. ให้พิจารณาว่าเมื่อไรที่จะต้องปรับปรุงอีกหรือไม่ แต่ให้ระลึกไว้เสมอว่าการปรุงแต่งที่มากเกินไป จะทำให้สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปไม่ เป็นไปตามธรรมชาติ
- ข้อเสนอแนะสำหรับการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาษา (Jones. 1982 : 115)

1. ขั้นตอนแรกหัวใจสำคัญอยู่ที่ครู ครูสามารถทำตัวเองให้เข้าไปมีส่วนร่วมได้ดีเพียงใด ประสบการณ์ของครูก็เป็นสิ่งจำเป็นในการที่จะให้บทบาทและสรุปบทเรียน
2. สำหรับนักเรียนที่ยังไม่พอเทคนิคของสถานการณ์จำลอง มักจะหลีกเลี่ยงการแสดงบทบาทที่ไม่สมควรและแสดงออกไม่ เป็นไปตามธรรมชาติของตัวเองจริง ๆ
3. ถ้ามีข้อสงสัยอย่าให้ทบทวนย่อ ๆ แต่ให้เน้นในการอธิบายเรื่องราวและองค์ประกอบของสถานการณ์จำลอง อธิบายว่าใครเป็นใคร ใครนั่งตรงไหน
4. บทบาทต่าง ๆ ควรถูกกำหนดโดยการสุ่ม
5. บทบาทที่สำคัญควรจะต้องใช้ผู้มีส่วนร่วม 2 คน หมายถึงในเรื่องควรให้นักคิดสำคัญตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป
6. ถ้าในสถานการณ์จำลองมีหลายขั้นตอน ครูควรพิจารณาให้เรื่องย่อสั้น ๆ ในแต่ละขั้นตอน ดีกว่าที่จะให้เรื่องยืดยาวหาคิดเกินไปในครั้งแรกที่เริ่มเรื่อง

7 ถ้าสถานการณ์จำลองเกี่ยวข้องกับปฏิบัติที่เป็นพิธีการ เช่น เป็นรัฐสภา เป็นคณะกรรมการ เป็นต้น กฎที่จำเป็นเกี่ยวข้องกับกระบวนการปฏิบัติในการพูดและการลงคะแนนเสียง ควรจะมีการอภิปรายร่วมกันกับนักเรียนและตัดสินใจก่อนที่จะเริ่มแสดงบทบาทว่า จะปฏิบัติในรูปใด

8. เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำให้องค์ประกอบว่าเป็นทาง ๆ ในสถานการณ์จำลองพร้อมสมบูรณ์ก่อนที่จะเริ่มกิจกรรม

บทบาทของครูในสถานการณ์จำลอง

สถานการณ์ที่ได้รับการคัดเลือกมาอย่างดี จะทำให้ครูสามารถหยุดพักและสนุกสนานไปกับเหตุการณ์ ในขณะที่เดียวกันก็ได้สังเกตการใช้ภาษา สังคม และพฤติกรรมของนักเรียนไปด้วยอย่างมาก การไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการตัดสินใจของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ครูไม่ควรแสดงลักษณะใด ๆ ที่บ่งบอกให้นักเรียนต้องไขว่ไขวในการแสดงออก ครูต้องทำให้นักเรียนตระหนักไว้ว่า พวกเขานั้นเป็นตัวของตัวเอง ดังนั้นหน้าที่หลักของครูในสถานการณ์จำลองคือจะต้องส่งบ่งชี้ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ถ้าการเคลื่อนไหวเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อที่จะเป็นพี่เลี้ยงคอยแนะนำการใช้ภาษาของกลุ่มต่าง ๆ แล้ว ครูควรมีการเคลื่อนไหวอย่างช้า ๆ โดยไม่ต้องพูดว่า สนใจของนักเรียน ครูเป็นผู้รับผิดชอบอย่างเต็มที่สำหรับองค์ประกอบต่าง ๆ ของสถานการณ์จำลอง เช่น โกร นิ่งตรงไหน เวลาจากที่เท่าไร การกำหนดหรือคัดเลือกสิ่งประกอบต่าง ๆ ในสถานการณ์จำลองและอื่น ๆ สิ่งเหล่านี้รวมถึงความรับผิดชอบต่อการทำให้นักเรียนมั่นใจที่จะยอมรับหน้าที่ของตน ถ้านักเรียนเริ่มเปลี่ยนบทบาท หัวเราะ หรือเริ่มเล่นกัน ทำให้สถานการณ์เสียไป ครูจะต้องดึงเขาให้อยู่และค้นหาว่าเกิดอะไรขึ้น สิ่งนี้ควรกระทำภายในห้องเรียน หรือสิ่งแวดล้อมของสถานการณ์จำลองนั้น การเป็นพี่เลี้ยงทางภาษาคือการรู้ที่จะตัดสินใจอย่างชาญฉลาด ครูต้องบ่งชี้ให้ออกถึงจุดประสงค์เฉพาะต่าง ๆ ของการใช้ภาษา หรือไม่เช่นนั้นก็จะให้บันทึกสาระสำคัญที่เกิดขึ้น การสังเกตจะรวมถึงการเป็นพี่เลี้ยงทางคำสนทนา การติดต่อสื่อสาร การใช้ทักษะในสถานการณ์กลุ่มของนักเรียนแต่ละคน และในกลุ่มทั้งหมดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (Jones. 1982 : 116)

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง

การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองในประเทศไทยมีน้อยมากและมีเฉพาะการสอนภาษาอังกฤษกลางคือ

แม่น้ำสกล สกลศึกษา (เขียนมา สกลศึกษกุล 2516 : 35) วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบขั้นตอนผลการเรียนภาษาอังกฤษแบบโครงสร้างกับแบบสถานการณ์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อเปรียบเทียบสัณฐานผลในการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบโครงสร้างและแบบสถานการณ์ โดยนำเนื้อหาในหนังสือ The Oxford English Course for Thailand Book I บทที่ 13 - 16 มาเตรียมเป็นบทเรียนที่จะสอนด้วยวิธีสอนทั้งสองแบบ เนื้อหาแบบโครงสร้างจะเรียงลำดับ ไวยากรณ์และรูปศัพท์จากง่ายไปหายาก และนำเนื้อหาเนื้อหาสร้างเป็นบทสนทนาตามสถานการณ์ โดยไม่คำนึงถึงลำดับความยากง่ายของไวยากรณ์และศัพท์ เพื่อให้ส่วนในวิธีสอนแบบสถานการณ์ ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คณะกรรมการโครงการวิจัย กรมการฝึกหัดครู วิจัยผลการใช้หนังสือแบบโน้ตโนล (Notional) ในปีการศึกษา 2524 ของนักศึกษาฝึกหัดครูปีที่ 1 ระดับปริญญา ประชากรเป็นนักศึกษาปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษจำนวน 31 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 16 คน และกลุ่มควบคุม 15 คน สำหรับกลุ่มทดลอง ผู้สอนมีหนังสือคู่มือครูเป็นแนวปฏิบัติใช้ คู่มือครูในการสอนคือ จะมีการฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลองและบทบาทสมมติ ส่วนกลุ่มควบคุมหาเป็นการสอนโดยเสรี จากการทดลองปรากฏว่า กลุ่มทดลองสามารถปรับปรุงทักษะด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะในด้านการฟังได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้จำนวนการเรียนการสอนในกลุ่มทดลองที่กิจกรรมที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการพูดถึง 90% และความรู้เกี่ยวกับหลักไวยากรณ์ กลุ่มทดลองมีการพัฒนาการใกล้เคียงกับกลุ่มควบคุม ชัยวัฒน์ กัณตวังสี (คณะกรรมการโครงการวิจัย กรมการฝึกหัดครู ม.ป.ป อ้างอิงมาจาก ชัยวัฒน์ กัณตวังสี 2529 : 21)

ชัยวัฒน์ กัฏพรังสี (ชัยวัฒน์ กัฏพรังสี 2529 : 33) ศึกษาเปรียบเทียบ
 สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 ชั้นปีที่ 3 กลุ่มที่เรียนโดยใช้เกมกับกลุ่มที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่มตัวอย่างเป็น
 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขต
 เทคนิครุงเทพ แผนกการโรงแรม ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 6 (๒314) รวมเข้าจำนวน
 56 คน ใช้เวลา 11 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ ผลการวิจัยปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งหมายถึง
 การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนโดยใช้
 เกม

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

เจตคติเป็นองค์ประกอบที่สำคัญขั้นหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการ
 ปฏิบัติของมนุษย์ ผู้ให้คำความหมายของเจตคติไว้พอสังเขปดังนี้

สมบุรณ์ ชิตพงศ์ (สมบุรณ์ ชิตพงศ์ 2519 : 14) ให้ความหมายของ
 เจตคติว่า หมายถึง ท่าที ความคิดเห็น และความรู้สึกเอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อ
 สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังจากการที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น พฤติกรรมเช่นนั้นอาจไม่สามารถ
 วัดได้โดยตรง แต่สามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยแสดงออก
 ให้เห็นได้ในลักษณะความเชื่อ ท่าทาง ความคิดเห็น ซึ่งอาจแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะคือ

1. เจตคติเชิงนิมิต เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย
 ชอบ สนับสนุน ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ

2. เจตคติเชิงนิเสธ เป็นการแสดงออกในลักษณะตรงกันข้ามกับเจตคติ
 เชิงนิมิต เช่น ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ร่วมมือ ไม่ทำตาม

๖ เจตคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกในลักษณะที่ไปเป็นทั้งเจตคติเชิงนิมาน และเจตคติเชิงนิเสธ แต่อยู่ระหว่างกลางไปเข้าข้างใดข้างหนึ่ง เช่น รู้สึกเฉย ๆ ไม่ถึงกับชอบ หรือ ไม่ชอบ เป็นต้น

เชกส์กี้ โกวานซ์ (เชกส์กี้ โกวานซ์ 2520 : 38) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองสิ่งเร้า นั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้รู้เห็นระเบียบวิธีของสังคม (Socialization) ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นได้ชัดในกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม

ควงเกื่อน พันธุมานวิน (ควงเกื่อน พันธุมานวิน 2518 : 3) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกอย่างมั่นคงต่อบุคคลหรือสถานการณ์ใด ๆ ซึ่งอาจเป็นไปในทางที่ดี ชัดแย้งหรือเป็นกลางก็ได้ ซึ่งเป็นผลของการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะที่ดีหรือเลวของ บุคคลหรือสถานการณ์นั้น

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2526 : 3) กล่าวว่า เจตคติเป็นความคิดเห็นสิ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่ร่วมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่าง ต่อสถานการณ์ภายนอก

เทอร์สโตน (Thurstone. 1967 : 77) กล่าวว่าเจตคติเป็นการแสดงออกทางอารมณ์รวมของความโน้มเอียง และความรู้สึก ความมีอคติ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นอยู่ในใจ มาก่อน ความคิด ความกลัว การบังคับเชื่อ และการลงความเห็นของมนุษย์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

จากข้อความเหล่านี้สรุปได้ว่าเจตคติหมายถึง ท่าที ความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังจากที่บุคคลได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้น สามารถสร้างขึ้นได้ และเปลี่ยนแปลงได้

ลักษณะของเจตคติ

ชวาร์และไรท์ (เช็คคักท์ โชวาสินท์ 2520 . 40 อ้างอิงมาจาก Shaw and Wright) ได้แบ่งลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้

1. เจตคติเป็นผลหรือขึ้นอยู่กับกาที่บุคคลประเมินผลสิ่งเร้าแล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรม
2. เจตคติของบุคคลจะแปรค่าไ้ทั้งในค่านคุณภาพและความเข้ม โดยจะครอบคลุมช่วงของเจตคตินั้น ซึ่งจะแปรค่าไ้ทั้งมาก ปานกลางและน้อย นั่นคือเจตคติจะมีค่าทั้งทางบวกและทางลบ
3. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้มากกว่าเป็นสิ่งที่กำเนิดขึ้นเองหรือเป็นผลมาจากลักษณะโครงสร้างภายในตัวของบุคคล หรือวุฒิภาวะ
4. เจตคติขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าเฉพาะอย่างทางสังคม
5. เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าที่เป็นกลุ่มเดียวกัน อาจจะมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน
6. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว จะมีลักษณะคงที่และเปลี่ยนแปลงไ้ยาก

องค์ประกอบของเจตคติ

ไทรแอนดิส (Triandis. 1971 . 2 - 3) ได้แบ่งองค์ประกอบของเจตคติออกเป็น 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้และแนวความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ไม่ว่าบุคคลหรือสถานการณ์ใด ๆ ก็ตาม ความรู้และแนวความคิดดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางของเจตคติของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และแนวความคิดต่อสิ่งเร้าใดครบถ้วนแล้ว บุคคลนั้นก็จะมีเจตคติต่อสิ่งเร้านั้นไปในทางบวกหรือลบชัดเจนยิ่งขึ้น
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่ การนับหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อารมณ์หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดทิศทางและลักษณะของเจตคติของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมีเจตคติไป

ในทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้านักศึกษามีการรับรู้ว่าคุณค่าสิ่งนั้น บุคคลก็จะมีเจตคติทางลบต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบด้านความพร้อมในการกระทำ (Behavioral Component)

ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งที่บ่งบอกลักษณะและทิศทางเจตคติของบุคคล กล่าวคือ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลที่แฉ่งออกต่อสิ่งเร้านั้นชัดเจนแน่นอน ทิศทางก็จะบ่งชี้ลักษณะชัดเจน แน่นนอน และเป็นทิศทางบวกหรือลบชัดเจนด้วย

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเกิดเจตคติ

ชัยนาถ นาคบุญมา (ชัยนาถ นาคบุญมา 2513 : 14) กล่าวถึงการเกิดเจตคติไว้ว่า

1. เจตคติเกิดจากการรวบรวมแนวความคิดจากประสบการณ์หลาย ๆ อย่าง สะสมเป็นเวลานาน ๆ เก็บไว้ในแต่ละบุคคล แล้วมาแสดงออกต่อสิ่งนั้น ๆ

2. เจตคติเกิดจากสภาพจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์ที่ได้รับเหตุการณ์อย่างรุนแรงที่สุดในชีวิต

3. เจตคติ เกิดจากการยอมรับเจตคติจากผู้อื่นที่ตนรักและไว้วางใจ
เจตคติมีการเปลี่ยนแปลงได้ไปตามสภาพแวดล้อมของสังคม ซึ่งเฮอว์เบอร์ท วี เกลแมน (ซูซีพ อุดมโคตรสูง 2518 : 7 อ้างอิงมาจาก Herbert V. Calman) ได้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ดังนี้

1. การยินยอม (Compliance) คือการยอมรับอิทธิพลจากผู้อื่น เพื่อให้เขาปฏิบัติตัวในทางที่ตนต้องการหรือพอใจ

2. การเลียนแบบ (Identification) คือการแสดงพฤติกรรมเพื่อให้เหมือนสมาชิกในสังคมหรือให้คนอื่นเห็นว่าตนเป็นคนเก่ง เพื่อจะมีสัมพันธภาพอันดีกับบุคคลอื่น

3. การรับอิทธิพลจากสิ่งต่าง ๆ เนื่องจากทรงจำค่านิยมที่มีอยู่ในตัวบุคคลเอง (Internalization)

นอกจากนี้ ไทรแอนดิส (Triandis. 1971 : 3) กล่าวถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงเจตคติไว้ดังนี้คือ

1. ได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลหรือสื่อบวชน
2. ได้รับประสบการณ์ตรงหรือความกระทบกระทั่งเห็นใจ
3. ถูกบังคับให้ปฏิบัติไม่ตรงกับเจตคติของตน
4. การรักษาทางจิตใจ เพื่อให้เข้าใจเหตุผลที่ถูกตั้งขึ้น
5. เปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมใหม่

จะเห็นว่าเจตคติของบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้ในสถานการณ์หลาย ๆ อย่าง ดังกล่าวมาแล้ว ในทางอ้อมเดียวกัน เจตคติของนักเรียนต่อวิชาภาษาไทยก็สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความรู้สึกรักใคร่ที่อยู่มากในที่มีผลต่อการตัดสินใจในการที่จะเลือกกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดเจตคติ

ในการวัดเจตคตินั้น มีนักการศึกษาหาหนทางก่อสร้างเครื่องมือวัดเจตคติไว้หลายแบบด้วยกัน เช่น วัดเจตคติโดยใช้ Equal Appearing Intervals ของเชอร์สโตน การวัดเจตคติโดยใช้วิธี Scalogram Analysis ของ Guttman การวัดเจตคติโดยใช้วิธี Semantic Differential ของ Osgood และคนอื่น ๆ นอกจากนี้�าจวัดเจตคติโดยใช้วิธี Projective Techniques ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้วิธี Summated Rating ของ Likert

มาตรวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ต ผู้คิดคือ Rensis Likert มาตรวัดวิธีนี้มีชื่อเรียกได้หลายอย่างได้แก่ Likert Scale, Summated Rating Scale และ An a Posteriori Approach

การวัดเจตคติโดยใช้ Summated Rating มีขั้นตอนดังนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์ว่าต้องการศึกษาเจตคติของใครที่มีต่อสิ่งใด

2. ให้ความหมายของแนวคิดที่สิ่งที่จะศึกษาให้แน่ชัด เพื่อให้ทราบว่าสิ่งที่เป็น Psychological Object นั้นคืออะไร ปรากฏด้วยคุณลักษณะใดบ้าง เช่น การวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ก็คงวิเคราะห์ให้ทราบว่า ควรหาเกี่ยวกับภาษาไทยในเรื่องใดบ้าง
 3. สร้างข้อความเจตคติให้ครอบคลุมลักษณะต่าง ๆ ที่วิเคราะห์ไว้จำนวนข้อความที่สร้าง ควรประมาณ 20 - 30 ข้อความ และให้จำนวนข้อความที่กล่าวถึงสิ่งที่ต้องการจะศึกษานั้นทางที่ดี (บวก) และในทางที่ไม่ดี (ลบ) จำนวนมากพอต่อการที่เมื่อนำไปวิเคราะห์หาคุณภาพแล้ว เหลือตามที่ต้องการ
 4. ตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้น ซึ่งอาจทำได้โดยผู้สร้างข้อสอบเองหรือหาไปให้ผู้มีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ตรวจสอบ
 5. ทดลองขึ้นต้นก่อนที่จะนำไปใช้จริง โดยการนำข้อความที่ได้ตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างบางส่วน เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนจะบรรจุลงในมาตราวัดเจตคติ
- การกำหนดน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อเลือกกว่าควรใช้คะแนนเป็นเท่าใดหาได้หลายวิธี แต่วิธีที่นิยมใช้มากที่สุดคือวิธี Arbitrary Weighting Method วิธีนี้คือกำหนดให้ข้อเลือกมีน้ำหนักเป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ ดังนั้นข้อความที่กล่าวถึงสิ่งนั้น ๆ ในทางที่ดี (ทางบวก) ถ้าตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จะให้คะแนนเป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ และถ้าข้อความที่กล่าวถึงสิ่งนั้นในทางที่ไม่ดี (ทางลบ) ถ้าตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จะให้คะแนนเป็น 1 2 3 4 และ 5 ตามลำดับ (พรวรัตน์ หวัธน์ และกติก จิตภานนท์ 2526 : 25 - 27)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดต่อวิชาภาษาไทย

จารุณี โชคสมัน (จารุณี โวศสมัย 2526 : 71) ศึกษาเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกอ่าน 2 แบบ ที่ส่งผลต่อการอ่านเร็วและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

มีเทคนิคที่ภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ฉันทยา สายใจมี (ฉันทยา สายใจมี 2526 : 66) ศึกษาเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกเสริมรรถภาพ การอ่านเร็ว กับการสอนที่ฝึกทางกิจกรรมเป็นคู่ในการสอนของกรณีวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีเทคนิคที่พอวิภาษภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้ว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู แตกต่างกัน
2. เทคนิคที่พอวิภาษภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง กับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู แตกต่างกัน
3. พัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง แตกต่างกัน
4. พัฒนาการของเทคนิคที่พอวิภาษภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

งานวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนในการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและวิธีสร้างเครื่องมือ
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการทดลอง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวไทรบารุงราษฎร์ อําเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 6 ห้องเรียน จำนวน 240 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวไทรบารุงราษฎร์ อําเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 71 คน มีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้คือ

1. จัดลําดับ 2 ห้องเรียน จากห้องเรียนทั้งหมด 6 ห้องเรียน
2. นํานักเรียน 2 ห้องเรียนมาคละกัน แล้วสุ่มแยกนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งเป็น
กลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม จำนวน 35 คน ส่วนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม จำนวน 36 คน สอดคล้องแนวทํานี้

แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการทดลองเป็นแบบ Randomize Control-Group Pretest -Posttest Design (ฉนวน ฉายยศ และอังคณา ฉายยศ 2528 : 216) ซึ่งมีรูปแบบดังตาราง 1

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	-	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

- X แทน การจัดการกระทำ (Treatment)
- R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)
- E แทน กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
- T₁ แทน การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
- C แทน กลุ่มควบคุม (Control Group)
- T₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

วิธีการในการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย กับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

2. การเฝ้าระวังทดลองโดยผู้วิจัยเป็นผู้จัดทำเองกลุ่ม ไขว้เนื้อหาเดียวกัน
ไขว้เวลาสอน 12 คาบเท่ากัน แนววิธีสอนแตกต่างกันคือ
 - 2.1 กลุ่มทดลอง สอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
 - 2.2 กลุ่มควบคุม สอนตามแนวคู่มือครู
3. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ทดสอบนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งของกลุ่มโดยวิธี
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ฉบับแก้ไขร่วมกัน
กับแบบทดสอบก่อนเรียน
4. เปรียบเทียบผลของนักเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ
แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ
เพื่อทดสอบสมมติฐาน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้คือ

1. แผนการสอน 2 แบบ ได้แก่
 - 1.1 แผนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
 - 1.2 แผนการสอนตามแนวคู่มือครู
2. แบบทดสอบ 2 ชุด ได้แก่
 - 2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (ท 101)
 - 2.2 แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย

แผนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้คือ

1. ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้วิชา ท 101 จากหลักสูตรรายวิชาภาษาไทย
ฉบับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

2. ศึกษาเนื้อหาจากแบบเรียนทักษะ ในขั้นต้น เล่ม 1 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เรืองนาค ๆ หน้อย ๆ และสัทธิวิชา

3 กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในการสอนทดลอง ทดลอง และแบ่งออกเป็นรายคาบ จำนวน 12 คาบ

4 สร้างสถานการณ์จำลองจากเนื้อหาในแบบเรียนขั้นต้น เล่ม 1 เรื่อง นิต ๆ หน้อย ๆ และสัทธิวิชา จำนวน 12 สถานการณ์ โดยขึ้นตอนดังนี้คือ

4.1 พิจารณาหาเหตุผลของสถานการณ์จำลองจากเนื้อหาโดยยึดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแต่ละคาบ

4.2 พิจารณาส่วนประกอบของสถานการณ์จำลองในด้านเวลา จำนวนคน อุปกรณ์ต่าง ๆ วิธีการ การดำเนินการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

4.3 สร้างสถานการณ์จำลองจำนวน 12 สถานการณ์

4.4 นำสถานการณ์จำลองที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบสอดคล้องของสถานการณ์กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. สร้างแผนการสอนวิชา ท 101 ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในการสอนทดลอง ทดลอง จำนวน 12 คาบ

6 นำแผนการสอนทั้ง 12 คาบ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับกิจกรรมทดลองภายในแต่ละคาบเรียน และนำมาปรับปรุงแก้ไข

7. นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวไทรราษฎร์ราษฎร์ อําเภอนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง เพื่อความเป็นไปได้ของขบวนการเรียนการสอน สถานการณ์จำลองและเวลา แล้วนำมาปรับปรุง ก่อนนำไปใช้ทดลองจริง

แผนการสอนตามแนวคู่มือครู

แผนการสอนตามแนวคู่มือครูเป็นแผนการสอนที่สร้างโดยหน่วยศึกษานิเทศก์ และครูอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา 3 โดยสร้างและดัดแปลงมาจากคู่มือการสอนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์เล่ม 1 กรมวิชาการ ให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น โรงเรียน ครูและนักเรียนในเขตการศึกษา 3 แผนการสอนนี้ใช้วิธีสอนและอุปกรณ์การสอนหลายรูปแบบที่เหมาะสมกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของหลักสูตร ถือว่าอาจใช้การบรรยาย การอภิปราย การสาธิต การซักถาม เทป โทรทัศน์ สไลด์ ฯลฯ หรือกิจกรรมอื่น ๆ ตามความเหมาะสม โดยปรับลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
2. ชื่นสอน
3. ชื่นปฏิบัติ
4. ชื่นสรุป
5. ชื่นประเมินผล

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (ท 101)

ดำเนินการ รวบรวมคำถามระดับชั้นดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิธีสร้างและวิเคราะห์ข้อสอบและวิธีการเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย จากหนังสือที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชวาล แพร่ภักกุล (ชวาล แพร่ภักกุล 2520 : 1 - 107) เป็นต้น
2. วิเคราะห์หลักสูตร และสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาไทย (ท 101)
3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง อ่านและเขียน ตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรภาษาไทย โดยออกข้อสอบให้ครอบคลุมตารางวิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาไทย (ท 101)

เพื่อให้ข้อสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้เกณฑ์ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (บุญเชิด ภูมิไธวันนันทพงศ์ 2526 : 88 - 91 อ้างอิงมาจาก Hambleton et al. 1978) โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

- 1 เท่ากับ แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
- 0 เท่ากับ ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่
- 1 เท่ากับ แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน ในแต่ละข้อ แล้วรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดเป็นรายข้อ ถ้าได้เกณฑ์ความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .5 แสดงว่าข้อสอบข้อนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อที่มีค่าน้อยกว่า .5 จะต้องคัดออกหรือปรับปรุง

5. นำส่วนที่เป็นเนื้อหาและคำถามของข้อทดสอบทั้งไปอังกุลลงแถบบันทึกเสียง และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความชัดเจนของเสียง เพื่อปรับปรุงแก้ไข

6. นำแบบทดสอบทั้งหมดไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเชียรใหญ่ อําเภอยะรังใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 100 คน

7. นำแบบทดสอบที่นักเรียนทบทวนทราบดีให้คะแนน โดยข้อที่ถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด ไม่ให้ค่าพริกทาคณิกค่าสั่งให้ 0 คะแนน นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% ในการแบ่งกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ แล้วใช้การวางสำเร็จรูปของจุง เท ฟาน (Fan. 1952 : 16 - 32) หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นรายข้อ ได้ข้อที่มีความยากง่ายระหว่าง .25 - .89 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .20 - .66 ไว้จำนวน 50 ข้อ

8. นำข้อสอบที่คัดเลือกแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวไทรราษฎร์บูรณา อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 90 คน ที่ไม่ใช่อีกกลุ่มตัวอย่าง มาหาค่าความเชื่อมั่นแบบ KR-20 (สมบุรณ์ วิฑพงค์ 2523 : 112) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 80

๒. บทสรุปวิจัยจากสถิติวิชาภาษาไทย

ผู้วิจัยดำเนินการ สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ดังนี้

1. ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ตามวิธีของ Likert (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ และกิลก กิลกานนท์ 2526 : 25 - 27) และหลักการวิจัยทางการศึกษา (ล้วน สายยศ และอังคณา ราษฎร์ 2524 : 154 - 159)

2. ศึกษางานวิจัยของอรรษา สายศิลป์ (อรรษา สายศิลป์ 2526 : 320 - 327) ในการสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. สร้างแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยให้ครอบคลุมลักษณะด้านประโยชน์ ความสำคัญและคุณค่าทั้งในทางบวกและทางลบ จำนวน 30 ข้อ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย และดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัย ตรวจสอบเพื่อปรับปรุง ก่อนนำไปทดลอง

4. นำแบบทดสอบวัดเจตคติไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเชียรใหญ่ อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 100 คน นำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าความน่าจะเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 25% แบ่งเป็นกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) คัดเลือกข้อที่มีอำนาจจำแนกมากกว่า 1.75 ไว้ 20 ข้อ ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 2.47 - 23.42

5. นำแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยที่คัดเลือกไว้ 20 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (สมบุรณ์ วิฑพงค์ บ.ป.ป. 24) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .84

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมา 2 ลักษณะคือ ข้อว่าความที่แสดงว่ามีเจตคติทางบวก (Positive) กำหนดให้คะแนนแต่ละระดับเป็นดังนี้

เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	คะแนน
เห็นควย	ให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นควย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	คะแนน

ส่วนข้อความอีกลักษณะหนึ่งคือข้อความที่แสดงว่ามีเจตคติทางลบ (Negative)

การให้ข้อความประเภทนี้จะตรงกันข้ามกับลักษณะแรกคือ

เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	คะแนน
เห็นควย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นควย	ให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (ท 101) ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Difference Score

1.2 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Difference Score

1.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (ท 101) และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังทดลอง โดยใช้ t-test แบบ

Dependent Group

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สถิติพื้นฐาน

2.1.1 คะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2.1.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 63)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนน
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2.2 สถิติที่ใช้หาคู่ความสัมพันธ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.2.1 หาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (ท 101) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อเรื่อง คำถาม และตัวเลือก สูตร (บุญเชิด ภิญโญณันตพงศ์ 2526 : 88 - 91 อ้างอิงมาจาก Hambleton et al. 1978)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IC แทน คำนวณค่าความสอดคล้องระหว่างไอเรอง คำถามกับตัวเลือก
 $\sum R$ แทน คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา

ภาษาไทย (ท 101) คำนวณจากสูตร (ลำน ลำยยศ และอังกณำ ลำยยศ 2528 : 168 - 170)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
 n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือ
 p แทน สักส่วนของผู้ที่ทำใ้ข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนทั้งหมด}}$
 q แทน สักส่วนของผู้ที่ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือคือ 1-p
 S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

2.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยโดยวิธี

หาค่าประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) จากสูตร (ลำน ลำยยศ และอังกณำ ลำยยศ 2524 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	✓	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
$\sum S_v^2$		แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถาม แต่ละข้อ
S_t^2		แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
n		แทน จำนวนข้อในแบบสอบถาม

2.3.4 ทำการวิเคราะห์การกระจายของแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย

โดยใช้สูตร (ถัว สายยง และอังคณา สายยง 2528 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าการกระจายของข้อสอบ
$\bar{X}_H$		แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
$\bar{X}_L$		แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
S_H^2		แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
S_L^2		แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
n_H		แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
n_L		แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

(ท 101) และวิชาชีววิทยาของกรุงเทพมหานครและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Difference Score (Scott. 1962 : 264)

$$t = \frac{M_{D_1} - M_{D_2}}{\sqrt{\frac{S_{D_1}^2}{N_1} + \frac{S_{D_2}^2}{N_2}}} \quad df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณา t -distribution

M_{D_1} แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบ
หลังการเรียนกับการเรียนของกลุ่มทดลอง

M_{D_2} แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบ
หลังการเรียนกับการเรียนของกลุ่มควบคุม

$S_{D_1}^2$ แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่าง
การทดสอบหลังการเรียนกับการเรียนของ
กลุ่มทดลอง

$S_{D_2}^2$ แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่าง
การทดสอบหลังการเรียนกับการเรียนของกลุ่ม
ควบคุม

N_1 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง

N_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

2 3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา

ภาษาไทย (ท 101) และเจกคติต่อวิชาภาษาไทย ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง
โดยใช้ t -test แบบ Dependent Group โดยคำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และ
อังคณา สายยศ 2524 : 99)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}} \quad df = n - 1$$

เมื่อ	t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t -distribution
	D	แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	N	แทน จำนวนคู่

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\bar{X}_{T_1}$ แทน คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง

$\bar{X}_{T_2}$ แทน คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง

M_D แทน คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลังการทดลอง
กับก่อนการทดลอง

S_D^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบหลัง
การทดลองกับก่อนการทดลอง

t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t -distribution

df แทน ความเป็นอิสระที่คะแนนจะแปรไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ เสนอตามลำดับความมุ่งหมายดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวปฏิบัตินวัตกรรม
2. เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวปฏิบัตินวัตกรรม

2. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่าง
กลุ่มที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู

ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วย
การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู

ภาคปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{T1}$	$\bar{X}_{T2}$	N_D	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	35	85.4206	87.9714	2.5429	22.3143	1.6984
กลุ่มควบคุม	36	82.6944	83.3889	0.6944	19.7039	

$$t_{.05} (df 69) = 1.980$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 พบว่า เจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู
แตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
กับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู มีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยไม่แตกต่างกัน

3. ศึกษาพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 ระหว่างหลังการทดลองกับการทดลอง ของกลุ่มที่เรียนด้วยการสอน โดยใช้สถานการณ์จำลอง

ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการ
 ทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง \ ก้าวถิ	N	$\bar{X}_{T_1}$	$\bar{X}_{T_2}$	M_D	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	35	22.40	26.7714	2.3429	29.1143	2.5688 *

$$*t_{.05} (df 34) = 2.021$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 4 พบว่า พัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
 ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองระหว่าง
 หลังการทดลองกับก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียน
 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หลังการทดลอง
 กับก่อนการทดลองแตกต่างกัน

4. เปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการทดลองของกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังในตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบพัฒนาการของเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการทดลอง

ค่าสถิติ กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}_{T_1}$	$\bar{X}_{T_2}$	M_D	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	35	85.4286	87.9714	2.5429	22.3143	3.1947**

**

$$t \quad (df \ 34) = 2.704$$

.01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5 พบว่า พัฒนาการของเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ระหว่างการทดลองกับก่อนการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีเจตคติต่อวิชาภาษาไทย หลังการทดลองกับก่อนการทดลองแตกต่างกัน

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปผลของการศึกษาค้นคว้าดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู
3. เพื่อศึกษาพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครูแตกต่างกัน
2. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู แตกต่างกัน

3. พัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ระหว่างก่อนการทดลอง กับหลังการทดลอง แยกต่างกัน

4. พัฒนาการของเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง แยกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยไทรบุรีราษฎร์ อาเภอห้วยไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 71 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 35 คน และกลุ่มควบคุม 36 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองมีดังนี้

2.1 แผนการสอน 2 แบบคือ แผนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง กับแผนการสนทนาแนวคู่มือครู

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (ท 101) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ลักษณะของข้อสอบเป็นแบบปรนัย 4 กว่เลือก จำนวน 50 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .80 ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .25 - .89 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .20 - .66

2.3 แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 20 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) มีค่าความเชื่อมั่น .84 และค่าอำนาจจำแนก โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) มีค่าที่อยูระหว่าง 2.47 - 23.42

3. การดำเนินการทดลอง

3.1 ทดสอบก่อนการทดลองโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย (ท 101) และแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย กับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสองกลุ่ม

3.2 ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกันใช้เวลาสอน 12 คาบเท่ากัน กลุ่มทดลองดำเนินการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่มควบคุมดำเนินการสอนตามแผนภูมิโครง

3.3 ทดสอบหลังการทดลองโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย (ท 101) และแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ชุดเกี่ยวกับการ ทดสอบก่อนการทดลอง กับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลองกับ กลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Difference Score

2. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลองกับ กลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Difference Score

3. เปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและเจตคติ ต่อวิชาภาษาไทยของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ Dependent Group

สรุปผลการทดลอง

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกรณีศึกษาโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแบบคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับการเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. พัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. พัฒนาการของเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามสมมติฐานข้อ 1 และข้อ 3

1.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับการเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ผลการวิจัยครั้งนี้ตรงกับงานวิจัยของ คึกฤทธิ์ บุษบา (คึกฤทธิ์ บุษบา 2526 : 60 – 62) ที่ศึกษาผลการสอนโดยวิธีใช้สถานการณ์จำลองกับวิธีไม่ใช้สถานการณ์จำลอง วิชาสังคมศึกษา พบว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยวิธีใช้สถานการณ์จำลองกับวิธีไม่ใช้สถานการณ์จำลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันทนา นิยมจันทร์ (วันทนา นิยมจันทร์ 2528 : 65) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโครงข่ายบูรณาการโดยวิธีสอนที่ใช้สถานการณ์ เปรียบกับวิธีแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ และจากการศึกษา
เปรียบเทียบผลการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตหน่วย "การสื่อสารในปัจจุบัน"
ด้วยวิธีสร้างสถานการณ์จำลองกับการสอบปกติ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของศูนย์
บึงบัว นาวิจิตร (สุคนธ์ บึงบัวนาวิจิตร : 2528 : 40) พบว่า ผลการเรียนของนักเรียน
ที่เรียนด้วยวิธีสร้างสถานการณ์จำลองกับการสอบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่ตรงกับงานวิจัยของ สมบูรณ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (สมบูรณ์
เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา 2525 : 47) ที่ศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการสอนแบบใช้และไม่ใช้สถานการณ์จำลองพบว่า
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนแบบใช้สถานการณ์จำลองสูงกว่ากลุ่มที่
ไม่ใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของวรรณ
เลิศขันธ์ (วรรณ เลิศขันธ์ 2528 : 53) ที่ศึกษาผลการสอนโดยใช้สถานการณ์
จำลองที่มีต่อแนวคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยการสอน โดยใช้สถานการณ์จำลองมี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามคู่มือครูการสอนสังคมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

พิจารณาจากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า มีงานวิจัยที่รายงานว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบ
ใช้สถานการณ์จำลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบไม่ใช้
สถานการณ์จำลอง แต่การวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์
จำลอง กับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามแบบคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน
ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีข้อจำกัดเรื่องเวลา กล่าวคือ
ในสถานการณ์จำลองครูต้องปล่อยให้เรียนคาบเรียนสถานการณ์ไปเรื่อย ๆ จนกว่าสถานการณ์
จะสิ้นสุดลงโดยตัวนักเรียนเอง จึงจะดีที่สุด แม้จะถึงจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมแล้วก็ตาม เมื่อเป็น
เช่นนี้จึงไม่มีเวลาหาหนทางที่จะจบสถานการณ์ลงเมื่อใด แต่ในการทดลองจริง ๆ นั้น

แต่ละสถานการณ์ทั้งดำเนินการไปภายในเวลาไม่เกิน 50 นาที หรือ 1 คาบเรียน ประกอบกับสภาพการเรียนการสอนแบบเกินเรียน การทดลองบางความจึงไม่สามารถปล่อยให้เหตุการณ์ดำเนินไปจนถึงขั้นสุดได้ เนื่องจากนักเรียนถึงจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียน ก็ต้องหยุดสถานการณ์ สิ่งเหล่านี้จะเป็นสาเหตุให้โอกาสฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียนลดลงไป สำหรับการสอนตามแบบภูมิปัญญาพื้นบ้านเปิดโอกาสอย่างกว้างขวางสำหรับครูในการเลือกใช้วิธีสอนได้หลายรูปแบบ ดังนั้น นักเรียนที่พัฒนาทักษะทางภาษาได้น้อยในวิธีสอนรูปแบบหนึ่ง อาจมีการพัฒนาทักษะทางภาษาเพิ่มขึ้น ในวิธีสอนรูปแบบอื่น ๆ ได้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในการทดลองครั้งนี้จึงไม่แตกต่างกัน

1.2 เปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง หลังการทดลองกับการทดลอง พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในข้อ 3

จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงว่า การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากเดิม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในสถานการณ์จำลองนักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันตามวัตถุประสงค์ในการสอน โดยใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ในลักษณะผสมผสานกัน เช่น ใช้ทักษะการอ่าน อ่านบัตรข้อมูลต่าง ๆ ใช้ทักษะการฟัง ฟังคำสั่งและเรื่องราวต่าง ๆ ในสถานการณ์ ใช้ทักษะการพูด เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน และใช้ทักษะในการเขียนเพื่อกรอกรวบรวมหรือจดบันทึกความจำต่าง ๆ เป็นต้น (Kerr, 1977 : 9 - 10) อีกทั้งสถานการณ์ที่สร้างขึ้นเพื่อสถานการณ์ที่นักเรียนต้องใช้ทักษะทางภาษาจริง ๆ ในชีวิต เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาจริง ๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจึงสูงขึ้นทั้งการทดลอง ทักษะทางภาษาที่เพิ่มขึ้นหลังการทดลองมากที่สุดคือทักษะการอ่าน ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รองลงมาคือทักษะฟังและทักษะเขียน ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่เป็นเช่นนี้เพราะในทุกคาบนักเรียนจะต้องอ่านบัตรข้อมูลก่อนทำกิจกรรมทุกครั้ง ซึ่งเป็นการช่วยฝึกทักษะในการอ่าน

จับใจความของนักเรียนได้เป็นอย่างดี และผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าในบางเรื่องหลัง ๆ นักเรียนกล่าวพูดมากขึ้น และลดความประหม่าลง

2. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามสมมติฐานข้อ 2 และข้อ 4

2.1 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานในข้อ 2 ผลการวิจัยครั้งนี้ตรงกับผลการวิจัยของ คึกฤทธิ์ บุษบา (คึกฤทธิ์ บุษบา 2526 : 60 - 62) ซึ่งศึกษาผลการสอนโดยวิธีใช้สถานการณ์จำลองและวิธีไม่ใช้สถานการณ์จำลอง ในวิชาสังคมศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับวิธีไม่ใช้สถานการณ์จำลอง มีเจตคติต่อการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การเรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู ทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่เป็นที่น่าพอใจเป็นเพราะเราอาจในการทดลอง 12 คาบไว้เพียงพอที่จะส่งผลต่อพัฒนาการของเจตคติของนักเรียนจนถึงขั้นเกิดความแตกต่าง อีกทั้งการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองนั้นนักเรียนเป็นผู้ดำเนินการเอง ตามบทบาทหน้าที่ของตน การเรียนการสอนแบบนี้ นักเรียนยังไม่เคยชิน อีกทั้งในการทดลองมีช่วงเว้นระยะในการเรียนแต่ละคาบยาวนานเกินไป เพราะทางโรงเรียนมีกิจกรรม การเรียนการสอนจึงไม่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อการปรับตัวและการแสดงออกในสถานการณ์จำลองของนักเรียน นักเรียนบางส่วนยังจึงเลือกบทบาทของตน การตัดสินใจใช้ภาษา และการดำเนินกิจกรรมในสถานการณ์จำลอง ซึ่งเหล่านี้เป็นผลต่อความกังวลใจของนักเรียนในขณะกำลังเรียน ซึ่งส่งผลต่อเจตคติของนักเรียน ประกอบกับการสอนตามแนวคู่มือครู เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกวิธีสอนได้หลายรูปแบบ เช่น อภิปรายสลับการบรรยาย ชักถาม เกม บทบาทสมมติ และการใช้สื่อการสอนต่าง ๆ เป็นต้น สภาพการเรียน

การสอนในชั้นเรียนจึงเข้าใจไม่เจาะแจ นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อย่างทั่วถึง และนักเรียนก็เคยชินกับการเรียนการสอนลักษณะนี้

แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าพิจารณาคุณค่าเฉลี่ยของความแตกต่างของเจตคติต่อวิชาภาษาไทยระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการทดลอง (M_D) ของทั้งสองกลุ่ม จะเห็นว่า กลุ่มที่สอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีค่าเฉลี่ยของความแตกต่างของเจตคติต่อวิชาภาษาไทยระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการทดลอง (M_D) สูงกว่ากลุ่มที่สอนตามแผนภูมิวงจร ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เจตคติต่อวิชาภาษาไทยของกลุ่มที่สอนโดยใช้สถานการณ์จำลองพัฒนาการมากกว่ากลุ่มที่สอนตามแผนภูมิวงจร

2.2 เปรียบเทียบพัฒนาการของเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ระหว่างก่อนการทดลอง กับหลังการทดลอง พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในข้อ 4 ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ถิกฤตพร บุญมา (ถิกฤตพร บุญมา 2526 : 60 - 62) ที่ศึกษาผลการสอนโดยวิธีใช้สถานการณ์จำลองและวิธีไม่ใช้สถานการณ์จำลอง ในวิชาสังคมศึกษา กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีการพัฒนาเจตคติต่อการสอนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบหลังการทดลองกับก่อนการทดลอง

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การเรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยมากขึ้นกว่าเดิม ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการสอน โดยใช้สถานการณ์จำลอง นักเรียนจะมีส่วนร่วมในการเรียนมากที่สุด เพราะนักเรียนจะเป็นผู้กำหนดสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเองและฝึกตัดสินใจเลือกใช้ภาษาในการปฏิบัติงานซึ่งกันและกัน ด้วยตนเองตามบทบาทและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย くりเพียงแต่คอยสังเกตการณ์เท่านั้น (Sturtridge. 1977 . 32 - 34) นอกจากนั้น

นักเรียนยังได้ฝึกใช้ภาษาใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง บรรณาธิการในการเก็บ การสอนจึงเป็นธรรมชาติ โจนส์ (Jones. 1982 : 10) กล่าวว่า แรงจูงใจซึ่ง เป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างของสถานการณ์จำลอง จะเกิดจากการได้มีภาระหน้าที่ ความรู้สึกรับผิดชอบ และกรณีแวดล้อมในการมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษานักเรียนด้วยกัน ของเราเอง เมื่อเป็นเช่นนี้ เจตคติของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์ จำลอง ระหว่างก่อนและหลังการทดลองจึงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ทำให้เจตคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนพัฒนาสูงขึ้นมาก

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อ เสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และต่อการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ถ้าจะนำสถานการณ์จำลองไปใช้ในการเรียนการสอน ควรคำนึง ถึงข้อจำกัดในเรื่องเวลาด้วย และถ้าเป็นไปได้ควรให้สถานการณ์ดำเนินไปจนถึงที่สุด

1.2 ควรเลือกเนื้อหาในแบบเรียนที่ง่ายต่อการสร้างสถานการณ์ให้ เหมือนสถานการณ์จริงให้มากที่สุด

1.3 ในสถานการณ์จำลองนักเรียนได้ฝึกทักษะอ่านจากบัตรข้อมูลอยู่ใน ตัวแล้ว ดังนั้นครูควรให้นักเรียนได้ฝึกทักษะอื่น ๆ เพิ่มขึ้นด้วย

1.4 สถานการณ์การเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองจะเป็นธรรมชาติ

ที่สุด นักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาซึ่งกันและกัน โดยครูจะเป็นเพียงผู้คอยสังเกตการณ์เท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงมีปัญหาเรื่องเสียงดังมาก ดังนั้นถ้าจะใช้สถานการณ์จำลองในกาบิการควาน้องถึงเสียงที่จะรบกวนห้องเรียนอื่น ๆ ด้วย

2. ข้อแนะนำเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ถ้าจะวิจัยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ควรจัดทำสอนติดต่อกัน ครั้งละ 2 คาบ เพื่อจัดข้อจำกัดในเรื่องเวลา โดยเพิ่มจุดประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาเพิ่มขึ้น

2.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสอน โดยใช้สถานการณ์จำลองในวิชาภาษาไทยกับตัวแปรอื่น ๆ บ้าง เช่น ความสามารถในการแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ ความคงทนในการเรียน เป็นต้น

2.3 ควรมีการวิจัย โดยการนำสถานการณ์จำลองมาใช้ในการสอนวิชาภาษาไทยในรายวิชาเลือกบ้าง

2.4 ควรนำสถานการณ์จำลองมาทดลองสอนเปรียบเทียบกับการสอนตามแนวคู่มือให้จำนวนคาบมากกว่า 12 คาบ เพื่อศึกษาความแตกต่างของผลการของเวทคติ

2.5 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการส่นโดยใช้สถานการณ์จำลองในวิชา
ภาษาไทยกับการส่นโดยวิธีอื่น ๆ ที่มิใช่การส่นตามแนวคู่มือครู

๘ บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิตติ หุขมา ผลการสอนโดยวิธีใช้สถานการณ์จำลองและวิธีไม่ใช้สถานการณ์จำลองวิชา
สังคมศึกษา หน่วยปัญหาในโลกปัจจุบัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปริษานีพันธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 175 หน้า อักขำเนา
- คณะกรรมาธิการโครงการพัฒนาการสอนภาษาไทย โครงการพัฒนาการสอนภาษาไทย
ระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2524 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2524, 174 หน้า
- จารุณี โชคามับ การเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกอ่าน 2 แบบ ที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการอ่าน
เร็วและทัศนคติของวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดลพบุรี
ปริษานีพันธ์ กศ.ม.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 249 หน้า
อักขำเนา
- ชวาล แพรัตกุล เทคนิคการเขียนข้อสอบ โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร 2520, 407 หน้า
- ฐิติพร อ่อนโลกสูง เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา วรวิภากรพิมพ์
2518, 209 หน้า
- ชัยนาถ นาคบุปผา โลกของวัยรุ่น โรงพิมพ์แจ่มศิลป์ 2514, 328 หน้า
- ธัญวัฒน์ ทัดทรงศิริ การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคของ
นักศึกษาระดับ ปกศ. สูง ปี 3 ที่เรียนโดยใช้เกมและสถานการณ์จำลอง วิทยานิพนธ์
ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2529, 148 หน้า อักขำเนา
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธ์ การวัดทัศนคติและบุคลิภาพ ส่วนงานทดสอบทางการศึกษาและ
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 132 หน้า
- ระพีสมัย นาคกรรพ และประภาศรี สีหอำไพ ภาษาไทยสำหรับครู หน่วยผลิตเอกสาร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ 2520, 124 หน้า
- ดวงเดือน พันธมนาวิน อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของวัยรุ่น 2518, 136 หน้า

ทศนา แชนมณี และคนอื่น ๆ กลุ่มสัมพันธ์ ฤทธิและแนวปฏิบัติเล่ม 1 บรรณาการพิมพ์
2522, 249 หน้า

บุญเชิด ภิญโญนนตพงศ์ การออกข้อสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ 2526,
285 หน้า

ประภาเพ็ญ สุวรรณ ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย โอเคเอ็นสโตร์
2526, 221 หน้า

ผะอบ โกษะกฤษณะ ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย พิมพ์ครั้งที่ 3 2526, 234 หน้า

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ แล-คิลก กิลกานนท์ "มาตรการวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ท" วารสาร
การวัดผลการศึกษา ปีที่ 2 กันยายน - ธันวาคม 2526, หน้า 25 - 27

แนมมาศ ลีลสัตยกุล เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบโครงสร้างกับแบบ
สถานการณ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516, 83 หน้า อัดसानา

จวน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ทวีติการพิมพ์
2524, 287 หน้า

_____ หลักการวิจัยทางการศึกษา บริษัทศึกษาพรจกัถ 2528, 314 หน้า

วิจิตรรา แงพลสิทธิ์ การใช้ภาษา (ไทย 101) โอเคเอ็นสโตร์ 2522, 396 หน้า

วิชาการ, กรม คู่มือครูสังคมศึกษา โลกของเรา ส 306 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2524, 281 หน้า

_____ หนังสือคู่มือการสอนหนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์เล่ม 1 2520, 128 หน้า

_____ รายงานการวิจัยแบบพหุศาสตร์การศึกษาระดับ 1.6 ปีการศึกษา 2527 โรงพิมพ์จุฬา
2528, 148 หน้า

วันทนา รงมจันทร์ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้
และแรงจูงใจไปสู่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยปกติกับที่ขาดโอกาส
โดยวิธีสอนที่ใช้สถานการณ์จำลองกับวิธีแบบปกติ วิทยานิพนธ์ กศ ม.มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 208 หน้า อัดसानา

วรรณ เลิศขันธ์ ผลการสอนโดยใช้แบบสถานการณ์จำลองที่มีต่อแนวคิดแก้ปัญหาและ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กรุงเทพฯ
 ปรินซ์พาร์ค ก.ม.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 163 หน้า
 อักสาเนา

ศรียา นิยมธรรม และประภัศร นิยมธรรม พัฒนาการทางการศึกษา โรงพิมพ์เพื่ออักษร
 2519, 195 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ปีพุทธศักราช 2521 กรุงเทพมหานคร
 โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว 2521

ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
พ.ศ. 2524 ของเขตการศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกสารหมายเลข 5 2528,
 18 หน้า อักสาเนา

สรุปรายงานผลการติดตามผลการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 - 12 และเขต กทม. ประจำปีการศึกษา
2527 - 2528 เอกสารหมายเลข 4 2528, 9 หน้า อักสาเนา

สนม ครุฑเมือง การสอนทักษะการใช้ภาษาไทย การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน
ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พิษณุโลก 2528, 347 หน้า

สมบุญ ชิตพงศ์ การตรวจรอบคุณภาพเครื่องมือ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร บ.ป.ป. 42 หน้า อักสาเนา

การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำนักงานทดสอบทางการศึกษา
 และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 167 หน้า
 อักสาเนา

สมบุญ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา การเปรียบเทียบผลการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนหน่วยการเรียนรู้ตามหาถิ่น ด้วยการสอนแบบ
ใช้และไม่ใช้สถานการณ์จำลอง ปรินซ์พาร์ค กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2525, 160 หน้า อักสาเนา

สามัญศึกษา, กรม ศึกษานิเทศก์ "ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้น ม.3 ปีการศึกษา 2525 ร.ร.มัธยมศึกษา
 สังกัดกรมสามัญศึกษา" วิจัยสันเทศ 5 7 - 10 มีนาคม 2528

สิริวรรณ สุวรรณอาภา "แนวโน้มของสังคมศึกษาในปัจจุบัน" คุรุปริทัศน์ ปีที่ 5

ฉบับที่ 5 พฤษภาคม 2523

สุคนธ์ พงศ์วัฒนาวิจิตร การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนกลุ่มรางวัลเสริมประสบการณ์ชีวิต

หน่วย "การสอนในปัจจุบัน" ด้วยวิธีรางวัลด้านการจำลองกับการสอนปกติของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดธรรมมงคล ถนน วิษยานุพนธ์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2528, 152 หน้า อักสาเนา

สุจริต เป็ปรชอม และสาบใจ อินทร์พรชัย วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ 2523, 277 หน้า

สุภา กิจจาทร "การโฆษณาการจำลอง" เอกสารการสัมมนาอาจารย์นิเทศก์

วิทยาลัยครูสวนสุนันทา 2519, หน้า 83 - 87 อักสาเนา

สุนันท์ สังข์ออง สื่อการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา สำนักพิมพ์โอเคียนส์โรว์

2526, 170 หน้า

อัทธยา สายศิลป์ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อภาษาไทยของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วกับ

การเอนที่ฝึกตามกิจกรรมคู่มือการสอนของกรมวิชาการ ปรินานิพนธ์ กศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 348 หน้า อักสาเนา

Danay, R. Teaching and Procedure in Second Language Teaching. Wueson City. 1963.

Fan, Chung-Teh. Item Analysis Table. Education Testing Service. Princeton, New Jersey. 1952. 32 p.

Harris, David P. Testing English as a Second Language. Bombay. McGraw-Hill. 1974. p.74.

John, Ken. Simulations in Language Teaching. Cambridge University Press. 1982. 122 p.

Kerr, J.Y.K. "Games and Simulation in English Language Teaching," ELT Document . The British Council. 1977. p. 5-10.

- Scott, William A. and Michael Werthimer. Introduction to Psychological Research. University of Colorado. 1967. 445 p.
- Sturtridge, Gill. "Using Simulation in Teaching English for Specific Purposes," Modern English Publication. 1977.
- Thurstone, L.L. Attitude Theory and Measurement. New York. 1967.
- Triandis, Harry C. Attitude and Attitude Change. New York. 1971. p.3
- Twelker, Paul A. "Designing Simulation System," Educational Technology. October 1979. p. 64-70.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบทดสอบวัดเจตคติ

ตาราง 6 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (ท 101)

ข้อ ข้อที่	p	r	Δ	ข้อ ข้อที่	p	r	Δ	ข้อ ข้อที่	p	r	Δ
1	.41	.25	13.9	18	.55	.44	12.5	35	.43	.39	13.8
2	.60	.55	11.0	19	.75	.42	10.3	36	.38	.30	14.3
3	.60	.45	11.9	20	.66	.57	11.3	37	.85	.66	8.8
4	.63	.40	11.7	21	.70	.28	11.0	38	.30	.28	15.0
5	.77	.26	10.0	22	.47	.29	13.3	39	.47	.66	13.3
6	.61	.36	11.9	23	.58	.49	12.2	40	.46	.25	13.4
7	.72	.51	10.7	24	.50	.24	13.0	41	.47	.56	13.3
8	.89	.60	8.1	25	.60	.34	12.0	42	.50	.42	13.0
9	.52	.28	12.8	26	.64	.26	11.5	43	.30	.28	15.0
10	.51	.25	12.9	27	.40	.34	14.0	44	.46	.25	13.4
11	.68	.42	11.1	28	.38	.20	14.2	45	.69	.53	11.1
12	.75	.31	10.3	29	.48	.38	13.2	46	.76	.25	10.2
13	.35	.37	14.5	30	.36	.26	14.5	47	.63	.26	11.6
14	.53	.48	12.7	31	.36	.26	14.5	48	.33	.32	14.8
15	.25	.60	15.6	32	.50	.24	13.0	49	.25	.31	15.7
16	.38	.30	14.3	33	.60	.34	12.0	50	.52	.38	12.8
17	.63	.40	11.7	34	.77	.38	10.0				

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ปี ๒๕๕๓ มีค่าความเชื่อมั่น .80

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย

ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	5	11	4.55
2	3.41	12	2.47
3	4.14	13	2.79
4	3.43	14	2.79
5	4.35	15	5.00
6	5.54	16	5.45
7	2.70	17	4.65
8	3.18	18	5.70
9	3.1	19	23.42
10	4.16	20	5.3

แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทยฉบับนี้มีความเชื่อมั่น .84

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (ท 101)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระดับชั้น ๓ 101

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

- คำชี้แจง 1. แบบทดสอบฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอนคือ
- ตอนที่ 1 ตั้งแถว 1 - 15 เป็นการวัดความสามารถในการฟัง
- ตอนที่ 2 ตั้งแถว 16 - 33 เป็นการวัดความสามารถในการอ่าน
- ตอนที่ 3 ตั้งแถว 34 - 51 เป็นการวัดความสามารถในการเขียน
2. แบบทดสอบฉบับนี้มี 50 ข้อ จำนวน 6 หน้า
3. ให้นักเรียนทบทวนในกระดาษคำตอบเท่านั้น
4. ห้ามทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในกระดาษ คำถาม

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย > ลงบนตัวอักษรหน้าคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

ตอนที่ 1 วัดความสามารถในการฟัง

- คำชี้แจง 1. ให้นักเรียนฟังเรื่องราวและคำถามจากเทป แล้วตอบคำถามจากตัวเลือก
ในแบบทดสอบนี้
2. นักเรียนจะได้อ่านเรื่องราวและคำถามเพียงครั้งเดียวเท่านั้น
3. นักเรียนสามารถบันทึกเรื่องราวและคำถามจากเทป ขณะที่ฟังได้
4. นักเรียนมีเวลา ตอบคำถามข้อละ 12 วินาที

(จากเทป)

" ทักโยเมื่อยังเต้น
เพื่อเป็นสิริมงคลแด่
ความแข็งแรงของ
กล้ามเนื้อ "

(ในกระดาษคำตอบ)

1. ก. ความหวัง
ข. เสริมกำลังใจ
ค. การออกกำลังกาย
ง. ความกล้าหาญ

คำถามข้อ 1 บทของกรรณิการ์ต้องการปลุกใจผู้ฟังในเรื่อง
ใด

(จากเพลง)

โรคไวกอน ชาวบ้านเขาเรียกว่า
"ไอ 100 วัน" หรือว่า "ไอ 3 เดือน" ที่เรียก
อย่างนี้เป็นเพราะเด็กที่เป็นโรคนี้จะไวยาวนาน
ถึง 100 วันที่เรียนะ

คำถามข้อ 2 ผู้ปกครองการพูดถึงเรื่องอะไร

ไอเป็นไข้ ไอในบ้านเราราคาก็ไม่แพง
หาง่าย จะซื้อหรือจะเลี้ยงเป็นไก่ไว้กินเองก็ได้
ง่าย ประโยชน์ก็มาก การที่จะส่งเสริมให้เด็กกิน
ไข่แดง จึงเป็นสิ่งที่ทำได้ง่าย ๆ ไข่ไหนกับ

คำถามข้อ 3 ผู้ปกครองการชักชวนผู้ฟังในเรื่องใด

คำถามข้อ 4 ข้อใดไม่ใช่เหตุผลของการชักชวนผู้ฟัง

สำนักข่าวเศรษฐกิจของอินเวิลด์รายงานว่า
วันนี้ได้เกิดระเบิดขึ้นที่โรงงานผลิตไข่ไก่แห่งหนึ่ง
ในรัฐเพนซิลวาเนีย ทางใต้ของนิวยอร์ก ยังทำให้คนงาน
เสียชีวิตอย่างน้อย 5 คน และได้รับบาดเจ็บอีก
3 คน สำนักข่าวนั้นรายงานว่า คนงาน 3 คน
ได้เสียชีวิตในวันที่ โฆษระที่คนงานอีก 2 คนเสียชีวิตก่อน
ที่โรงพยาบาล เจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังสืบสวนหาสาเหตุ
ของการระเบิด ซึ่งเชื่อกันว่าเกิดจากเพลิงไหม้ ที่
โรงงานแห่งนี้

(ในกระดามคาถา)

2. ก. โรคไวกอน
ข. ไอ 3 เดือน
ค. การไอของเด็ก
ง. เด็กไวยาวนาน 100 วัน
3. ก. ซัดไข่มาก
ข. เลี้ยงเป็นไก่และไก่
ค. ประโยชน์ของไข่แดง
ง. ส่งเสริมให้เด็กกินไข่แดง
4. ก. ไข่กินง่าย
ข. ไข่หาซื้อง่าย
ค. ไข่มีประโยชน์
ง. ไข่ราคาถูกแพง
5. ก. เกิดเพลิงไหม้
ข. เกิดการระเบิด
ค. การตรวจสอบ
ง. คนตายและบาดเจ็บ
6. ก. 3 คน
ข. 4 คน
ค. 5 คน
ง. 6 คน

คำถามข้อ 5 จากข่าว เกิดอะไรขึ้นกับโรงงาน
ไม้ขีดไฟ

คำถามข้อ 6 ในขณะที่รายงานข่าวนี้คนจำนวนมาก

คำถามข้อ 7 เหตุการณ์ที่โรงงานไม้ขีดไฟ ดังกล่าว
มีสาเหตุมาจากอะไร

(จากแฟป)

ก. มีเรือเข้ามาถ่ายปลาทูกันเยอะ

ข. ประมาณ 100 ลำเห็นจะได้ แยกเป็นแพะลมขี้จุก
ทำให้การขนถ่ายปลาทูน้อย

ค. แควเรือเลยเห็นอะไรข้างในทะเล

ข. เรือหลายลำที่เกี่ยว ต้องเสียค่าชดเชยถึงแสนบาท
ทุกปีทีเดียว

ก. งานที่ทางการสร้างเขื่อนกั้นน้ำให้เป็นการกักเก็บ

ข. แทนเป็นความโชคดีของชาวระยองเขี่ยปลา

คำถามข้อ 8 ทำไมการขนถ่ายปลาจึงทำได้ยาก

"วันก่อนเห็นข่าวว่าคน

เข่นเสียแล้วเยอะสุดกำหนด

ทั้งจวนลงเงี้ยวถึงเงี้ยว

ก็ไปถกเข็นหนึ่งในน้ำไว้นอน"

คำถามข้อ 9 บทสรุปของนี้ทั้งการกล่าวถึงอะไร

คำถามข้อ 10 จากบทสรุปของสรุปได้ว่าอย่างไร

7. ก. กงงาน

ข. เติงโท

ค. การวางระเบียบ

ง. เจ้าหน้าที่การ

(ใบกรวาทภาพ)

3. ก. มั่วจุก

ข. ปีเรือมาก

ค. ปีเรือกันลม

ง. เรือเสียหลายลำ

9. ก. ใจมั่ว

ข. น้ำใจ

ค. การวางระเบียบ

ง. การวางระเบียบ

10. ก. ใจคนยากที่จะรู้

ข. ใจคนยากที่จะรู้

ค. กลองกลไกแห่งใจ

ง. ใจคนสามารถวัดได้เหมือนกลอง

(จากแบบ)

การช่วยเหลือพวกเด็กกำพร้า

เป็นวิธีที่ช่วยป้องกันไม่ให้เด็กเหล่านี้กลายเป็น
สิ่งเน่าเสียในสังคม มากกว่าจะปล่อยให้กลายเป็น
การส่งเสริมให้เด็กพวกนี้มีส่วนร่วมสร้างสังคมใน
อนาคตด้วย เพื่อเป็นการช่วยเหลือเด็กกำพร้า
จึงถือเป็นยุคทองบางแห่งจึง

คำถามข้อ 11 มโนความน่าองการกล่าวถึงอะไร

คำถามข้อ 12 ถ้าหากการช่วยเหลือ อะไรจะกลายเป็น
เป็นสิ่งเน่าเสียในสังคม

ก. ฝนตกลงแรงมากเหลือเกิน พวกเราที่นั่งสังหรณ์ใจ
อยู่แล้ว

ข. ถนนที่ว่างๆ อยู่ที่ไหน

ก. ชัยชนะสู่เรา พอเห็นเรือใบผิวกมลก็ พวกเราก็มอง
เป็นหน้าทางด้านนอกมา

ข. เราเห็นพวกคุณรู้สึกละอย่างไร

ก. เราได้เป็นเวลากว่าสิบปีแล้ว รู้ว่าชีวิตเป็นสิ่งสำคัญ
ที่สุด ข้าราชการนั้นไม่สนใจกันแล้ว เรามองไปเห็น

ใครคนหนึ่งบอกว่าเรา 3 คน นั้นมีดีไปหมด เรา
ไม่มีทางเรือก่อนอีกแล้ว เรายกตลบใจกันว่าโลกนี้จะ
แล้วก็ยังมีอีกกันกระโดดลงทะเล

คำถามข้อ 13 มีภูมิปัญญาอะไรเกิดขึ้น

คำถามข้อ 14 เมื่อเกิดเหตุการณ์ ผู้เล่ากับเรารู้สึกอย่างไร

คำถามข้อ 15 เหตุการณ์เกิดขึ้นกับบุคคลใด

(ในกระถางคำถาม)

11. ก. เด็กกำพร้า

ข. การป้องกันสังคม

ค. สิ่งเน่าเสียในสังคม

ง. การช่วยเหลือเด็กกำพร้า

12. ก. สังคม

ข. อนาคต

ค. เด็กกำพร้า

ง. การหาทุน

13. ก. คนตกทะเล

ข. เรือเล็กกว่า

ค. ภูเขาฝนกระเซ็น

ง. ถูกทุกข้อ

14. ก. รับเก็บข้าวของ

ข. เป็นหน้าตาเร็ว

ค. กระโดดลงทะเล

ง. คิดว่าชีวิตสำคัญที่สุด

15. ก. 1 คน

ข. 2 คน

ค. 3 คน

ง. มากกว่า 3 คน

ตอนที่ 2 วัดความสามารถในการอ่าน

จากเรื่องไขทอยคาถาบทที่ 16 - 17

(1) ประเพณีลอยกระทง เป็นที่รู้จักกันอย่างดี
ที่กระทำขึ้นเพื่อแก้แค้นแก่พระอภัยมณีและนางเงือก
ซึ่งในคืนวันนั้น ประเพณีลอยกระทง เป็นรูป
าง ๆ มากมาย เช่น ดอกบัวบาน จันทน์ประดับ
เป็นต้น ในกระทงที่ประดิษฐ์เรียบร้อยแล้วจะเขียน
กลอนให้ดูเป็นนิพนธ์ (3)
ที่ได้นำมาบวชในวัดและอุทิศถวายแด่พระแม่คงคา
และใบสมการ อันเป็นที่เรื่อกันมาแต่โบราณกาล

16. ข้อความที่ขีดเส้นใต้ในเรื่อง ข้อความใดไม่ใช่

ข้อความสำคัญในเรื่อง

- ก. ข้อความหมายเลข (1)
- ข. ข้อความหมายเลข (2)
- ค. ข้อความหมายเลข (3)
- ง. ข้อความหมายเลข (4)

17. ประเพณีลอยกระทงจากเรื่องนี้ บิถูกประสงค์ ใดเป็นสำคัญ

- ก. สงกรานต์
- ข. ประเพณีลอยกระทง
- ค. ขวชะตาคนเมือง
- ง. ความเชื่อเกี่ยวกับราศี

จากเรื่องไขทอยคาถาบทที่ 18 - 20

เกาะกระรุเกา ดุทยานแห่งชาติ
ตั้งอยู่ในบริเวณนั้น ท้องที่จังหวัดสตูล
ที่กำลังเกิดเรื่องอันตรายอยู่ในขณะนี้
อันเนื่องมาจากมีข่าวออกมาว่า นายวิชัย
แหวนวิไล หัวหน้าอุทยานแห่งนี้ ออกคำสั่ง
ปิดประกาศห้ามการปิดเกาะ เพื่อทำการ
ซ่อมแซม เป็นระยะเวลานาน 2 เดือน (1)
และปรากฏว่าคำสั่งดังกล่าวนี้เป็นที่วิพากษ์
วิจารณ์กันในหมู่ชาวบ้านจังหวัดสตูล และชาว
ภาคใต้ทั่วไปว่า เป็นการกระทำอันไม่
สมควร

18. บทกวีที่กล่าวถึงอะไร เป็นสำคัญ

- ก. เรื่องอันตราย
- ข. เกาะกระรุเกา
- ค. ชาวจังหวัดสตูล
- ง. นายวิชัย แหวนวิไล

19. ข้อความที่ขีดเส้นใต้หมายเลข (1)

- คือ "...เพื่อทำการซ่อมแซม..."
- ตอบคำถามข้อใด
- ก. บทกวีที่กล่าวถึงเรื่องอะไร
- ข. เกิดอะไรขึ้นกับเกาะกระรุเกา
- ค. ทาไปจึงปิดเกาะ
- ง. ปิดเกาะอย่างไร

20. ข้อความที่เขียนไว้ท้ายย่อ (2) คือ "...เป็นการกระทำที่ไม่สมควร..." หมายถึงอะไร
- การปิดประกาศ
 - การขอแบบบ้าน
 - การวิพากษ์วิจารณ์
 - การรบกวนทางจิตใจ

จากเรื่องโฆษณาตามข้อ 21 - 24

ผีเสื้อตัวนี้อยู่ในจำพวกผีเสื้อกลางคืนขนาดเล็ก มีความยาวปีกประมาณ 1.5 เซนติเมตร ลำตัวสีแดงสดตา ปีกตาเห็นด้วยก็เห็นแก่ ๆ เป็นดวง ๆ ปากดูยาว หัวของผีเสื้อชนิดนี้อาจพบและจับได้กินเป็นอาหาร ส่วนผีเสื้อปีกเหลืองเป็นผีเสื้อกลางวันขนาดกลางที่มีความยาวปีกประมาณ 4 เซนติเมตร ปีกมีสีเหลืองแก่คล้ายจุกา ประปราย หัวของมันเป็นทึบสี และพบเห็นได้ทั่วไป (สุรินทร์ นันทาดี)

21. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของผีเสื้อหัว
- เป็นทึบสี
 - ปากดูยาว
 - หากินกลางคืน
 - ลำตัวสีแดงสด

22. หัวของผีเสื้อหัวมีประโยชน์ในเรื่อง
- หาอาหาร
 - หายใจ
 - ปล่อยไข่
 - เวลากลางวัน
23. ข้อใดถูกต้อง
- ผีเสื้อปีกเหลืองเล็กกว่าผีเสื้อหัว
 - ผีเสื้อหัวปีกยาวกว่าผีเสื้อปีกเหลือง
 - หัวของผีเสื้อหัวมีประโยชน์ทุกข้อ
 - หัวของผีเสื้อหัวมีประโยชน์ตามข้อ
24. ข้อใดเป็นลักษณะของผีเสื้อปีกเหลือง
- หากินกลางวัน
 - ปีกสั้นกว่าผีเสื้อหัว
 - มีขนาดใหญ่กว่าผีเสื้อหัว
 - ปีกมีสีดำนก้นเหลืองประปราย
25. หัวของผีเสื้อหัวมีประโยชน์ในเรื่อง
- หายใจ
 - ปล่อยไข่
 - หาอาหาร
 - เวลากลางวัน

26. ก้าวเล็กใจใหญ่ที่ถาม

ก. ว่านายบุญ

ข. รวบรวมคนรัก

ค. ไปทางข้าง

ง. เล็กเล็กเพชฌัญชา

27. "...ใกล้กับบ้านคุณยาย มีเรือเฝ้ากระดาน
แปดหลังแถวกระเบื้องอยู่หลังหนึ่ง นกขาน
ไห้..."

ถาถา ถาที่ซัดเส้นไ้ เป็นพานาน

พินิจ

ก. สุนัข

ข. ลักขณานาง

ค. ส่วนคนขนาบ

ง. วิสาขณยาน

28. 'แสงทิวาวา⁽¹⁾กับแววสี⁽²⁾ คังนุ่น⁽³⁾
(4)

แกวขวาง⁽⁴⁾รวงเงืองฉาย"

จากบทประพันธ์ สันนิษฐานในของคำกู่ใด

ไม่เป็นไม้สัก

ก. กู่ 1

ข. กู่ 2

ค. กู่ 3

ง. กู่ 4

29. "วักนั้นแจ้วจับใจ วาหจ้าวแว่นสี
สังเกตุระโคมอารัก"

จากบทประพันธ์ คำซ้อนที่คำ

ก. 1 คำ

ข. 2 คำ

ค. 3 คำ

ง. 4 คำ

30. ข้อใดที่คำซ้อน

ก. สลักวิไลหาบสี

ข. นลารประเทศเขาขันท์

ค. เพชรยกฤกษ์ดีในไพรเวง

ง. เพราะหมายว่าเพลิงเรียงงาน

บทประพันธ์นี้ใช้กับตามข้อ 31-33

"แจ้วแจ้วจกจันจ่า จับใจ

ครึ่งครึ่งเรียวเรไร ร่ำร้อง

แฉงแฉงส่งเสียงใส ซาบใส

"ผมนั่งนิกนุ่นาง นืบเนื่อนวนาง"

31. ข้อใดเป็นเสียงร้องของสัตว์

ก. ว่า

ข. แจ้วแจ้ว

ค. หึ่งหึ่ง

ง. แฉงแฉง

32. ผู้แต่งต้องการบอกไรในกาปรัก
 ก. เสียงร้องของผู้หญิงคนหนึ่ง
 ข. ชนิดของสัตว์ในป่าที่มีเสียง
 ค. เสียงร้องแบบว่า ๆ ของตัว
 ง. เปลี่ยนเสียงที่ไถ่ถอนเงิน

เสียงเรียกจากหญิงผู้เป็นที่รัก

33. ผู้แต่งเปรียบเทียบเสียงที่ไถ่ถอนกับ
 เสียงอะไร
 ก. นก
 ข. ผู้หญิง
 ค. ร้องไห้
 ง. หญิงผู้เป็นที่รัก

ตอนที่ 3 วัดความเข้าใจในการเขียน

34. ถ้าโลกเขย่งแบ่งวรรคตอนถูกต้อง
 ก. แหวจําหนา กุญแจ
 ข. ช่วยกลายกรวดก แหวจํา
 ค. ขายถูกถึงใจจุบ เก็บราคา
 ง. บรรเทาการ ปากเปิดกลั่นเนอ

35. การเขียนแบ่งวรรคตอนในข้อใด
 ทำให้ความหมายเปลี่ยน
 ก. ขาให้ให้ รำลา
 ข. แวะะยาก เข้มขโใหม่
 ค. กี่ ะ รวาศาธิของชีวิต
 ง. บางครั้ง เป็รยวอย่างมะนาว

36. "ข่าวร้ายที่ชั่วช้า (1) ในวงการค้า
 ช่วงนี้แล้ว (2) 'คักว้างออกโดยดู
 (3) นายห้างของดินเคีย (4) เบี้ยว
 ไปขอจ่ายเงิน"

จากบทความ บรรณกิจแห่งถูกก้องที่สุด

- ก. วรรคที่ (1)
 ข. วรรคที่ (2)
 ค. วรรคที่ (3)
 ง. วรรคที่ (4)

37. หักเกณฑ์การย่อความข้อใดผิด

- ก. สังเกตใจกว้างสำคัญ
 ข. เขียนกลอนาตามประเภทของเรื่อง
 ค. ถ้ากลาเก็บเป็นราชธานีในักบด
 ง. กลานเรื่องทั้งหมดยกตัวอย่างจะเรียก

บทความนี้ใช้ตอบคำถามข้อ 38 - 40

"จำนวนของผู้สูบบุหรี่ในประเทศไทย
 เพิ่มขึ้น ๆ ทุกวัน โดยมีจำนวนผู้ป่วยที่
 ภายใตโรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น
 เป็นเงาตามตัว การรณรงค์เพื่อการไม่
 สูบบุหรี่ หรือจะเรียกว่าการรณรงค์ว่าท่าน
 การสูบบุหรี่ จึงได้เกิดขึ้นมา ภายความ
 จาเป็นถึงที่กล่าวแล้ว"

(ช่วงก จินป๋ามปานิ น. 'พ. โยปรั
 ษัณวันที่ 6 เมษายน 2530)

38. บทความข้างบน จะเขียนโดยดารา
เรียงลำดับอย่างไร จากข้อเหล่านี้

1. บทความเรื่องบุรี
2. จาก น.ร.น.ไทยรัฐ
3. ฉบับวันที่ 6 เมษายน 2530
4. ช่าง ช่างรัก ล้มป่วย มาฟ้า
5. ความว่า

ก. 1 3 4 5 2

ข. 1 2 3 4 5

ค. 1 4 2 3 5

ง. 1 2 4 3 5

39. ตัวใดต่อไปนี้คือองค์ประกอบในการยก
บทความเชิงกล

- ก. ถัดสูงขึ้น ๆ ทุกวัน เป็นเงาความกลัว
- ข. จำนวนผู้ชุมนุมประท้วงในประเทศไทยสูงขึ้น
- ค. การรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่จึง
เกิดขึ้น
- ง. จำนวนผู้ป่วยที่หายป่วยโรคที่เกิดจาก
การสูบบุหรี่สูงขึ้น

40. ความที่ผิดเพี้ยนที่สุดในบทความ ข้อใดคือ
ข้อบกพร่อง

- ก. จึงเกิดขึ้น
- ข. การรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่
- ค. การรณรงค์ต่อต้านการสูบบุหรี่
- ง. ความจำเป็นที่ควรกล่าวแล้ว

41. บทความนี้จำนวนวลีเกินมากมายหาศาล

ถึงเกินขนานนิก ซึ่งนับเป็นจำนวนถึง

4 ใน 5 ของจำนวนวลีทั้งหมดในโลก

แมลงนี้ทั้งประโยชน์และโทษต่อมนุษย์

เช่น ผีเสื้อช่วยเราให้ธรรมชาติสวยงาม

แมลงบางชนิดสามารถนำมารับประทาน

เป็นอาหารได้หรือว่าชนิดที่กินได้ก็สูง

เช่น น้ำผึ้ง อย่างไรก็ตามแมลงบางชนิด

ก็ให้โทษต่อมนุษย์ เช่น ยุง แมลงวัน

แมลงสาบ เป็นพาหะนำโรค ก้าง หนอน

และหนอนผีเสื้อก็เกิดโรคขึ้นสู่ตัวอาหาร

เสียหายไปมีละว้าแถมมาก ๆ เป็นภัย

ความ ขาดความใจในบทความนี้ของ

กิตติง เนียกความ

ก. แมลงมีจำนวนเกินแสนชนิด

ข. แมลงนี้ทั้งประโยชน์และโทษต่อมนุษย์

ค. เป็นจำนวน 4 ใน 5 ของสัตว์ทั้งหมด

ในโลก

ง. อย่างไรก็ตามแมลงบางชนิดก็ให้โทษ

ต่อมนุษย์

42. เราไม่ควรเขียนวาทะชวนตัวใน

โอกาสใด

ก. ส่งข่าวคราวถึงเพื่อน

ข. ทักท้อสวัสดีทางร้าน

ค. ขอความช่วยเหลือจากลุง

ง. แสดงความยินดีถึงอาจารย์

13. ข้อใดเป็นมารยาทในการเขียนจดหมายส่วนตัว

- ก. ใช้กระดาษทาสีลายเส้นความเข้มปานกลาง
- ข. ใช้กระดาษที่ตราของทางราชการ
- ค. ใช้ซองที่มีลวดลายสวยงาม
- ง. รับจดหมายแล้วตอบทันที

14. ข้อใดเป็นการเรียงลำดับการอ่านจดหมายจดหมายถูกต้อง

- ก. บ้านเลขที่ 12 อ.บางหลวง หมู่ 1 อ.เกาะคา จังหวัดลำปาง 52130
- ข. บ้านเลขที่ 180 ซอยประยูร 1 ต.บางจวน อ.บางเขน กรุงเทพฯ 10120
- ค. บ้านเลขที่ 99 ต.นครราชสีมา อ.ลำปาง 52130
- ง. บ้านเลขที่ 451/1 ถนนวิภาวดี หมู่ที่ 2 อ.หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110

15. เหตุใดการส่งจดหมายจึงควรเขียนที่อยู่ข้างเจ้าของจดหมายด้วย

- ก. เพื่อให้ผู้รับจะโต้ตอบ
- ข. เพื่อเจ้าหน้าที่จะโต้ตอบ
- ค. เพื่อให้จดหมายถึงผู้รับเร็ว
- ง. เพื่อสะดวกในการส่งกลับถ้าจดหมายไปถึงไม่ถูก

จากเรื่อง ตอนหาถาดข้อ 46 - 47

"นักเรียนทราบดีว่าเขียนจดหมายถึงเพื่อนต่างโรงเรียนที่บอกยศศัณทิตักมากนัก แล้วบอกเปลี่ยนความรู้ในวิชาที่เรียน และถามความเป็นอยู่ของเพื่อนที่โรงเรียนนั้นตามมารยาทพร้อมทั้งแสดงความระลึกถึงด้วย"

16. นักเรียนจะเขียนคำขึ้นต้นอย่างไรจึงเหมาะสมที่สุด

- ก. สุวิทย์ที่รัก
- ข. สุวิทย์ที่คิดถึง
- ค. สุวิทย์เพื่อนรัก
- ง. สุวิทย์เพื่อนเรา

17. นักเรียนจะเขียนหางท้ายอย่างไรจึงเหมาะสม

- ก. ด้วยรัก
- ข. รักเพื่อน
- ค. รักและคิดถึง
- ง. คิดถึงเสมอไม่ลืมเลือน

โคลงบทที่ใช้กล่าวกำขลุ่ย 48 - 49

- เพ็ญชัยเวียง ^{ขลุ่ย} อรรถ. .(1)
 มางโศกาภาแดง ^{ภูหว่า}
 เวียงพจน ^{เจ้า} อรรถ. .(2). ^{ผู้รักตนโกสินทร์}
 48. ควรเก็บคาโคลงในช่องว่างที่ (1)
 ได้ทรงกับลักษณะบังคับของโคลง
^{สี่สุภาพ}
 ก. รศ
 ข. เคย
 ก. แดง
 ง. ระบาย
 49. ควรเก็บคาโคลงในช่องว่างที่ (2) ได้ทรง
 กับลักษณะบังคับของโคลง ^{สี่สุภาพ}
 ก. ข่า
 ข. ฉันท
 ก. ให้
 ง. กายา

50. ให้พิจารณาวรรคที่ 1 และวรรคที่ 2
 ของกาพย์ย่น 16 ว่าสัมผัสบังคับ
 ในข้อใด
 ก. เสี้ยวคาวการเกินกำหนดทาง ประค
 ก้นยาง
 ข. เสือ โกร่งแรงฤทธิ์หาหา
 ชั่วในกองกาล
 ค. เสี้ยวลายลับแลนเรือกสัง มีนเปื่อย
 เสี่ยงกิ่ง
 ง. เสือเหลื่องเรือกฤทธิ์แรง พยวาว
 กลางแปลง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

- คำชี้แจง
1. แบบทดสอบนี้มี ๖ ข้อ ๑ ข้อ ๑ ข้อ ในการเรียนของนักเรียน
 2. นักเรียนต้องตอบคำถามที่ถูกต้อง ๑ ข้อ ที่เกี่ยวกับวิชาภาษาไทย
 3. แบบทดสอบนี้มี ๒๐ ข้อ

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านข้อความทางซ้ายที่บอกแล้ว แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องในช่องว่างทางขวามือ ข้อใดข้อหนึ่งที่มีเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับ ความรู้ที่นักเรียนได้เรียน

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. สนับสนุนอย่างยิ่งที่จะให้มีการสอนวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑					
2. ถ้ากำหนดภาษาไทยเป็นวิชาเลือก นักเรียนจะไม่เลือกเรียน					
3. วิชาภาษาไทยเรียนแล้ว ไม่สามารถนำไปใช้ในวิชาอื่นได้					
4. นักเรียนเรียนวิชาภาษาไทยด้วยความสนุกสนาน					
5. ภาษาไทยควรแยกการศึกษา เพราะเป็นภาษาประจำชาติ					
6. ภาษาไทยเป็นวิชาที่เรียนให้เข้าใจได้ยาก					

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
7. การเรียนวิชาภาษาไทยไม่มีประโยชน์ แก่นักเรียนเลย _____					
8. การเรียนวิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนมี ความรู้กว้างขวางขึ้น _____					
9. การเรียนวิชาภาษาไทยช่วยให้นักเรียน ฟัง พูด อ่าน และเขียน ดีขึ้นกว่าเดิม _____					
10. นักเรียนต้องการให้มีการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยในทุกชั้นเรียน _____					
11. การเพิ่มเวลาเรียนวิชาภาษาไทยให้ มากขึ้น _____					
12. นักเรียนมักทำงานอื่นมาทำในเวลา เรียนวิชาภาษาไทย เพราะกิจวัตรงาน อื่นคุ้มค่ากว่า _____					
13. การเรียนวิชาภาษาไทยช่วยให้เรียน วิชาอื่นได้ง่ายกว่า _____					
14. นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่ได้เรียนภาษาไทย ซึ่งเป็นของชาติเราเอง _____					
15. นักเรียนอยากให้ทุกคนรักและ ห่วงแหนภาษาไทย _____					
16. ผู้ประกาศข่าวทางวิทยุ โทรทัศน์ ไม่ จาเป็นต้องใช้ภาษาไทยอย่างดี _____					

	เห็น บ้าง	เห็น ด้วย	ไม่เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย
17. นักเรียนรู้สึกเสียใจทุกครั้งเมื่อเห็น ผู้สูงอายุภาษาไทยผิด ๆ _____					
18. คนไทยทุกคนควรใช้ภาษาไทยให้ ถูกต้องทั้งการฟัง พูด อ่าน และ เขียน _____					
19. นักเรียนแจ้งการรู้เท่าทันสื่อในวิชาภาษาไทย วิชาภาษาไทย _____					
20. นักเรียนคงการได้เกรดสูงสุดใน วิชาภาษาไทย _____					

ภาคผนวก ค

แผนการส่งเสริมโดยให้สถานการณเ้าลอง
แผนการสงวนภาพแนวคูนวกร

ข้อสรุป ครูถามนักเรียนถึงเรื่องที่ไม่ตรงตามนิยามเดนิทน์ แดงในหนังสือเรียน
กับสัมพันธ์ 1

การประเมินผล

1. ไม่เกิดจากการเบี่ยงเบน
2. การอ่านออกเสียงตามวรรคตอน
3. การทำกิจกรรมในสถานการณ์จำลอง

สถานการณ์จำลองที่ 1

การแข่งขันอ่านข่าวของสถานีโทรทัศน์สีทองทัพบกดวง 7

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ผู้สมัครแข่งขันอ่านข่าว อ่านข่าวได้ถูกต้องตามวรรคตอน
2. ผู้สมัครแข่งขันอ่านข่าว จับใจความถูกใจของผู้อ่านข่าวคนอื่น ๆ ได้
3. กรรมการสามารถตัดสินผู้ชนะการแข่งขันอ่านข่าวได้
 - กรรมการจับใจความของผู้แข่งขันอ่านข่าวแต่ละคนได้
5. ผู้สังเกตการแข่งขันอ่านข่าวที่เห็นว่าเหมาะสมจะชนะได้พร้อมกับเหตุผล
6. ผู้สังเกตจับใจความของผู้แข่งขันอ่านข่าวแต่ละคนได้

เรื่องย่อ สถานีโทรทัศน์สีทองทัพบกดวง 7 ได้จัดตั้งสถานีเบเกอรี่ขายขนมที่ชื่อว่าเบเกอรี่นักเรียน
ถ้าย้ายทางสถานีได้จัดให้มีการแข่งขันอ่านข่าวขึ้น เพื่อคัดเลือกผู้ชนะ เป็นผู้อ่านข่าว
ประจำสถานี

<u>จำนวนคน</u>	นักเรียนทั้งชั้น	35 คน แบ่งเป็น
	ผู้สมัครด้านขวา	10 คน
	กรรมการ ประกอบคุณงามใจ	2 คน
	กรรมการตัดสิน	5 คน
	ผู้ฟัง	13 คน

อุปกรณ์

1. นักร้องหลายคนหน้าที่จะให้ผู้เข้าร่วมสถานการจำลอง
2. ไมโครโฟน และเทป
3. ภาพที่ถ่ายนักเรียนแข่งขันกัน ซึ่งนำมาจากบทความในหนังสือพิมพ์
4. ใบบันทึกงานให้ผู้เข้าร่วมสถานการจำลอง

ขั้นตอนการดำเนินการ

1. ครูเล่าเรื่องย่อของสถานการณ์จำลอง แล้วทั้งแบ่งหน้าที่ให้แหวกสมัครข้อมูล
2. ครูแจกใบอ่านสำหรับนักเรียนทุกคนที่ และให้นักเรียนแบ่งวรรคตอนการอ่านสำหรับตัวเอง
3. โยงพูดถึงจุดประสงค์ในการแข่งขันด้านขวา แล้วเชิญผู้สมัครแข่งขันแต่ละคนขึ้นอ่านขวา
 1. ผู้ฟัง กรรมการ และผู้สมัครแข่งขันคนอื่น ๆ บันทึก
 5. กรรมการรวมคะแนน
 6. โยงประกาศชื่อผู้ชนะการแข่งขันลำดับที่ 1, 2 และ 3 พร้อมทั้งแจกรางวัล
 7. ครูและนักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการอ่านออกเสียง และการแบ่งวรรคตอนในการอ่าน

บัตรช่วยคิด

หน้าที่ของกรรมการ

1. ศึกษาระเบียบการแข่งขันอ่านข่าว ลงในบัตรให้คะแนน
2. เขียนบันทึกส่วนที่อ่านผิด ของผู้แข่งขันทุกคน
3. นำข้อมูลคณะกรรมการแข่งขัน มาบอกให้โฆษกประกาศ

บัตรช่วยคิด

หน้าที่ของโฆษก

1. ชูธง สัญญาแข่งขันที่จะคนขึ้นอ่านข่าว
2. เขียนบันทึกส่วนที่อ่านผิด ของผู้แข่งขันอ่านข่าวทุกคน
3. ประกาศข้อมูลคณะกรรมการอ่านข่าว โฆษณาจากกรรมการตัดสิน

บัตรช่วยคิด

หน้าที่ของผู้ฟัง

1. เขียนบันทึกส่วนที่อ่านผิด ของผู้แข่งขันอ่านข่าวทุกคน
2. คำนวณผู้แข่งขันอ่านข่าว 1 คน ที่เห็นว่าสมควรจะชนะการแข่งขัน พร้อมกับบอกเหตุผลในการเลือก

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของผู้สมัครอ่านข่าว

1. นามข่าวดังกล่าว นามบรรณารักษ์
2. คำนวณตามบรรณารักษ์ที่แบ่ง ในการแข่งขัน
3. เขียนบันทึกส่วนที่อ่านผิด ของผู้แข่งขันคนอื่น ๆ ทุกคน

ใบบันทึก (1) บัตรให้คะแนน														
ก.ร.	ชื่อยุติกรรม	การแบ่ง			ความถูกต้อง			น้ำเสียง			ท่าทาง			รวม
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														

ผู้ที่ให้คะแนนมากที่สุด คือ _____

อันดับ 2 คือ _____

อันดับ 3 คือ _____

บันทึกการอ่านของผู้สมัครแข่งขันด้านขาว (2)

กรณี 1	_____
2	_____
3	_____
4	_____
5	_____
6	_____
7	_____
8	_____
9	_____
10	_____

(3) ผู้แข่งขันที่สมัครการแข่งขันด้านขาว _____

เพราะ _____

หมายเหตุ กรรมการใช้ใบบันทึกส่วนที่ (1), (2) ผู้แข่งขันด้านขาวใช้ใบบันทึกส่วนที่ (2)
โดยบทและผู้ฟังใช้ใบบันทึกส่วนที่ (2), (3)

ภาพที่ 2 บทนาเรื่อง

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียน อธิบายของใจความสำคัญได้
2. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้
3. นักเรียนจับใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้

เนื้อหา นิต ๆ หน้า ๆ (หน้า 17)

สื่อการสอน

1. แผนกราฟเขียนบทความสั้น ๆ 4 บทความ
2. หนังสือเรียนกับวีซีดีเคเบิล 1
3. สถานการณ์จากตอนที่ 2 เรื่อง ผู้เลี้ยง

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่เรียน ครูใช้ บทความบนกระดาษ

ขั้นสอน

1. ครูชี้แนะให้นักเรียนเห็นถึงส่วนที่เป็นใจความสำคัญต่าง ๆ ในบทความที่ 1 บนกระดาน แล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุปเป็นลักษณะของใจความสำคัญ
2. ครูให้นักเรียนจับบทความที่ 2 - 4 และให้นักเรียนออกไปจัดเส้ดโต้ประโยชน์ที่เป็นใจความสำคัญ
3. ครูและนักเรียนช่วยกันพิจารณาข้อถูกผิด
4. ใช้สถานการณ์จำลองที่ 2 โดยให้นักเรียนดังนี้
 - 4.1 ครูชี้แจงถึงอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในสถานการณ์จำลอง

4.2 ครูเสนอรายละเอียดของสถานการณ์จำลอง และแบ่งบทบาทหน้าที่ให้นักเรียน โดยให้นักเรียน

4.3 นักเรียนเข้ารวมสถานการณ์จำลอง

4.4 ปรึกษาร่างกันระหว่างครูกับนักเรียน

ขั้นสรุป ครูคุยกับนักเรียนถึงเรื่องนิค ๆ หน่อย ๆ ในหนังสือที่นักเรียนเล่ม 1 หน้า 17

การประเมินผล

1. การขึ้นประกอบเป็นความสำคัญ
2. การแก้คำถาม
3. การจดบันทึกสาระสำคัญในสถานการณ์จำลอง

สถานการณ์จำลองที่ 2
ปูเสื่อนิ่งเล่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ผู้เข้าร่วมสถานการณ์จำลองทุกคน สรุปสาระสำคัญ ในรายการวิจัยที่กำหนดให้ทั้งได้

เรื่องย่อ ตามข่าววันอาทิตย์ คนในหมู่บ้านซึ่งว่างจากงานประจำจะมารวมกันที่สนามหน้าโรงเรียน ประจำวัน พบบ่อยๆ กัน และมักจะ "รับ" หนังสือรายการวิทยุกระจายเสียงของทาง

จำนวนคน นักเรียนทั้งสิ้น 35 คน ปูเสื่อนิ่งวางกันเป็นกลุ่มๆ กลุ่มละ 5 - 7 คน

อุปกรณ์

1. เทปบันทึกเสียง
2. เทปบันทึกเสียงรายการวิทยุ
3. เสื้อ
4. บัตรข้อมูลเรื่องบทบาทและหน้าที่ในสถานการณ์จำลอง
5. โน้ตบุ๊ก

ขั้นตอนการดำเนินการ

1. คนในหมู่บ้านมารวมกันที่สนามหญ้าหน้าโรงเรียน และปูเสื่อ นั่งคุยกันกลุ่มละ

5 - 7 คน

2. มีการกระจายเสียงรายการวิทยุ ประจำหมู่บ้าน
3. ครูและนักเรียนอภิปรายร่วมกันถึงสารสำคัญของเรื่องที่ฟัง และการฟังที่ดี

บัตรข้อมูล

หมู่บ้านนักเรียน

1. ทุกคนเป็นชาวตัวโหล
2. ทุกคนปูเสื่อนั่งฟังรายการวิทยุ รวมกลุ่มกันกลุ่มละ 5 - 7 คน
3. ชาวตัวโหลฟังรายการวิทยุประจำตำบลที่วัดขึ้น พร้อมกับบันทึกเรื่องต่าง ๆ ในรายการวิทยุลงในโน้ตบุ๊ก

ใบมีฝึก

๔ นามสกุล.....

1. รายการที่ ๔ ขั้วรายการ

2. ปัญหาที่ คุณถึงได้เจออะไร

ตอบ

วิธีแก้ไขเบื้องต้น

.....

วิธีการจัดการเบื้องต้น

.....

3. เนื้อหาเรื่อง เจตนา คุณถึงอะไรบ้าง

ตอบ 1..... 4

2..... 5

3..... 6.....

4. เนื้อหาเรื่องในรายการ

ตอบ 1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

รายการวิจัย

วิจัยที่ ๑ เกี่ยวกับเด็กเล่นเกมคอมพิวเตอร์ รายการ การขึ้นบัญชีบ้านเรา ปัญหาแรกเลยนะ คือ
 ที่เราจะถูกกับไปจับกุมเรื่องเบาะแว้งกันนะ และเรื่องนี้เป็นปัญหาที่ตำรวจถามมากว่าไหนละถูกจับ
 เราะนาทวาทะเขาเข้าโรงมาสู่เราแล้ว ยังทำให้เสียบรรยากาศในการรับประมาทอาชญา

ก็ทำใจให้สบาย ถึงนั้นในวันนี้นักคิดจึงขอเสนอแนะวิธีแก้ไขการวัดแมลงวันอย่างละเอียดวิธีที่จะทำ
ได้ง่าย ๆ นั่นคือ วิธีไล่แมลงวันนั้นๆ ให้มาเกาะกันแล้ว ปล่อยให้แมลงวันจับกันพุงกันและกัน ถ้าพุง
นี้ล่ะก็ เราสามารถไล่แมลงวันนั้นๆ ได้โดยง่ายและรวดเร็วไม่ว่าที่ไหนๆ ปีแมลงวันตูกชุม แมลงวันก็จะหนี
ไปหมดๆ วิธีวิธีกำจัดแมลงวันนั้นๆ เราสามารถใช้วิธีไล่แมลงวันนั้นๆ หรือไล่แมลงวันนั้นๆ หรือไล่แมลงวันนั้นๆ
ให้เสียใจก็แล้วไปก็แล้วกันน้ำกลั่นไปให้แล้วก็ได้เหมือนกันนะ นานไปทางแมลงวันเกาะ เรา
ก็สามารถไล่แมลงวันไปทางไหนก็ได้ๆ ปีแมลงวัน เดี๋ยวแมลงวันจะไปกินน้ำกลั่น มันก็จะตายในทันทีเลยนะ
อย่าไปคิดอะไรแล้วละ เราสามารถใช้วิธีไล่แมลงวันนั้นๆ

(เพลง) เดี๋ยวมาแก้เราก็ได้ก่อน
ห้วยพานอันไกลแสนไกล
รู้ดีทั้งความดีความ
แนบชิดแนบในดวงใจ
ไปเลยไปเลยในใจเรา
สร้างพลังใจความดีงาม
รู้ดีทั้งความดีความ
หวังไว้รักไว้ในใจ
รู้ดีทั้งความดีความ
รับทุกใจเป็นใจดี
ใจดีใจดีใจดี
สุขทุกข์จงกลั่นใจดี
แก้ปัญหาก็เราแก้
ใจดีใจดีใจดี
ใจดีใจดีใจดี
ใจดีใจดีใจดี
ใจดีใจดีใจดี
ใจดีใจดีใจดี
ใจดีใจดีใจดี
ใจดีใจดีใจดี

รุกขงูหมายไม้ดำร้ายสังค
 ลมุกข์โกลให้ปีศาจ
 แขนร้ายร้ายปีศาจ
 กิ ความหมายของนาง
 สลวง รังแกในหัวกัน

[illegible]

ภาพที่ 3 นิทานใบลานพจนานุกรม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียน สามารถสรุปสาระสำคัญของนิทานที่ได้อ่านได้
2. นักเรียนสามารถบอกหลักเกณฑ์ของการบอกความได้

เนื้อหา เรื่องกระทืบใบทองกวาว (หน้า 17)

- ใบความรู้
1. สถานการณ์ว่าครั้งที่ 3 เรื่อง นิทานรศการจางจันท์
 2. หนังสือเรียนกับสื่ออิเล็กทรอนิกส์

กิจกรรมการเรียนรู้ นิทานใบลานพจนานุกรม ครูนำพานักเรียนเรื่องทองจันท์

1. ใ้ดูภาพการตีความครั้งที่ 3 โดยชมภาพดังนี้
 - 1.1 ครูอธิบายวิธีใช้อุปกรณ์ที่ได้เรียนรู้ในนิทานรศการ
 - 1.2 ครูเสนอรายละเอียดของนิทานรศการ และแบ่งบทบาทหน้าที่ให้นักเรียน โดยให้นักเรียน
 - 1.3 ให้นักเรียนเล่านิทานรศการ
 - 1.4 ครูและนักเรียนอภิปรายร่วมกัน
2. ครูนิพนธ์นิทานเรื่องทองจันท์ในหนังสือเรียนบนกระดาน
3. ให้นักเรียนเปรียบเทียบเรื่องราวของทองจันท์ในนิทานรศการกับในหนังสือเรียน
 - จากนิทานบนกระดานให้นักเรียนชี้แจงใจความสำคัญ ที่เน้นให้นักเรียนนำประโยชน์
4. ให้นักเรียนเล่านิทานไปทางชั้นตอนการบอกความจนเสร็จ
5. ให้นักเรียนสรุปข้อคิดเกี่ยวกับความจากข้อ 4 เป็นหลักเกณฑ์การบอกความ

ขั้นสรุป นักเรียนจากหลักเกณฑ์การบอกความจนสรุป

การประเมินผล

1. การรับรู้สาระสำคัญของบทความการวิจัย
2. การตีความคำถาม
3. การอภิปราย

สถานการณที่ 3
สมมติกรรมการทวงจันทร

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ผู้เข้ารับการศึการสามารถบอกความของสาคงการราศาศตรแห่งประเทศไทยได้
อย่างน้อย 3 ใน 10 ข้อ

เรื่องย่อ

นักเรียนได้รับเชิจากสมาคมการราศาศตรแห่งประเทศไทยให้ไปสมมติกรรมการทวงจันทร

จำนวนคน

นักเรียนทั้งหมด 35 คน เป็นผู้เข้ารับการศึการทั้งหมด

อุปกรณ์

1. รูปภาพและเรื่องราวด่าง ๆ ที่เกี่ยวกับทวงจันทร
2. บักรเชิญสมมติกรรมการทวงจันทร จากสมาคมการราศาศตรแห่งประเทศไทย
3. บักรข้อมูล

4. บอรรถสำหรับวัจนพิธีกรรม
5. กถาภายในพิธีกรรม
6. ปัตถกาทอบ
7. หีบหยานนัทธากถอบ
8. รางวั

ขั้นตอนการดำเนินการ

1. ครูและนักเรียนช่วยกันจัดพิธีกรรม
2. ครูอธิบายเรื่องย่อ อุปกรณ์ที่ใช้และเวลาพิธีกรรม
3. นักเรียนได้รับบัตรเชิญพิธีกรรม
4. นักเรียนเตรียมพิธีกรรม "ระบอบกถาภายในพิธีกรรม"
5. ครูและนักเรียนอภิปรายร่วมกัน

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของนักเรียนในการนำพิธีกรรม

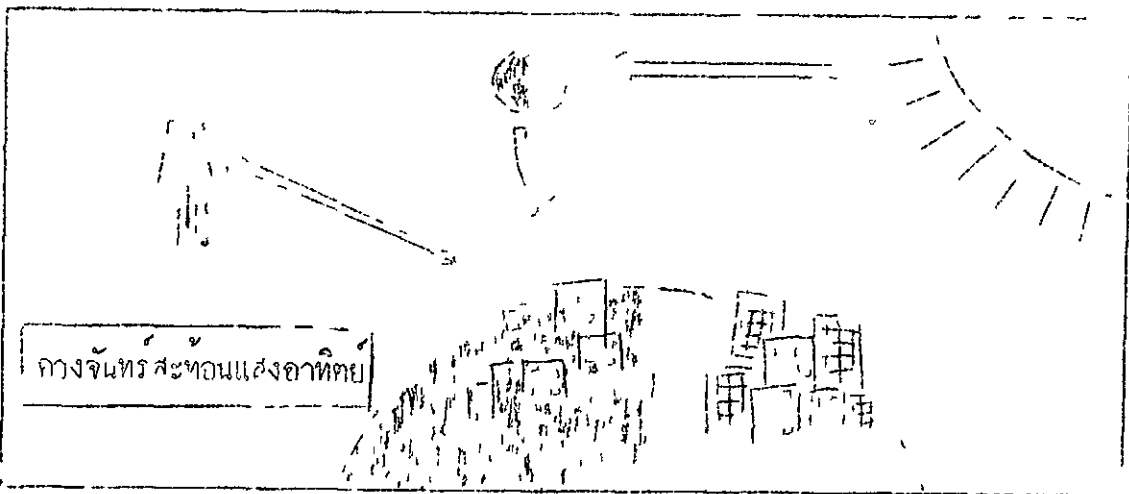
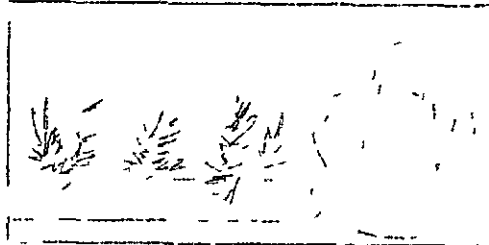
1. นักเรียนอ่าน "จะจดบันทึกเรื่องราวของงานวันนี้อย่างไร" ลงในกระดาษบันทึก
2. นักเรียนทำสมุดภาพจากของขบถอาหารจากโรงเรียนในประเทศไทย ลงในบัตรภาพก่อนนำไปหย่อนลงในกล่องนัทธากถอบ
3. ไปส่งเสียงถึงโอรสของนันทะ

สมาคมดาราศาสตร์แห่งประเทศไทย

ขอเชิญนักเรียนโรงเรียนวัดหัวไทร มาร่วมงาน "พิธีกรรมดวงจันทร์" ที่ห้อง 212 โรงเรียนวัดหัวไทรมาบุญรังษี อ.หัวไทร จ.นครศรีธรรมราช ในวันที่ 26 มิถุนายน 2530 นี้ และขอรับการชิงรางวัลจากสมาคมดาราศาสตร์แห่งประเทศไทย

ลักษณะบรรยากาศของดวงจันทร์

ไปี่สิ่งใช้วิทย์บนดวงจันทร์ เปรียบบนดวงจันทร์ไม่มี อากาศ ใบไม้ น้ำ พืช สัตว์ ความที่
อื่นไปบนดวงจันทร์ จะนำดินและหินกลับมายังโลก เพื่อให้นักวิทยาศาสตร์ศึกษา
นักวิทยาศาสตร์พบว่า ดินดวงจันทร์นั้นถ้าเกิดจากการเผา น้ำจึงไม่สามารถปลูกต้นไม้ได้

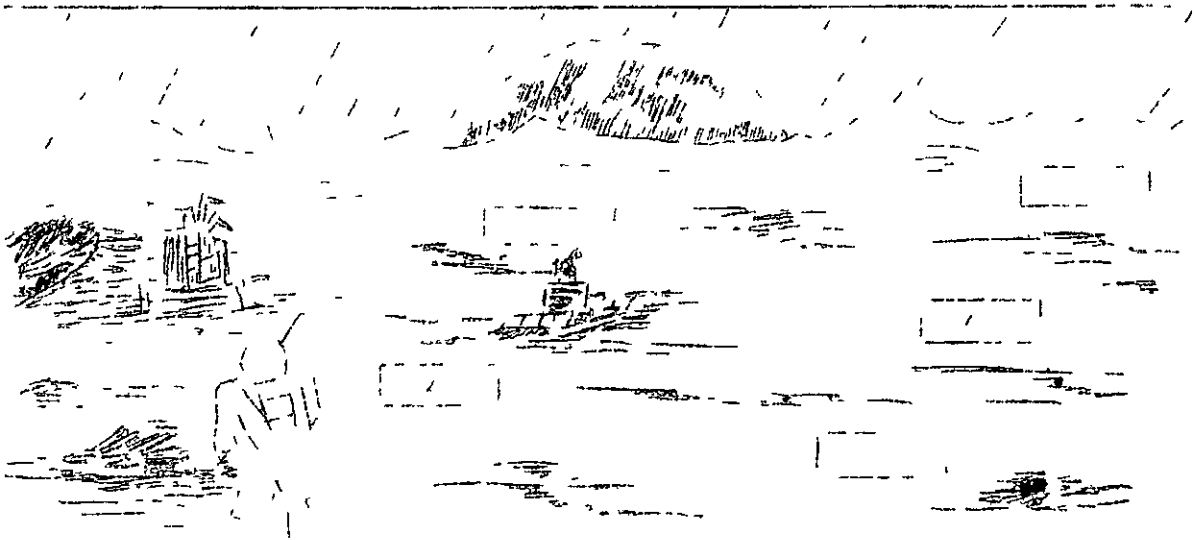
ดวงจันทร์เป็นดาวดวงใหญ่ที่สุดและสว่างที่สุดในท้องฟ้าเวลากลางคืนดวงจันทร์สว่างแสง
แต่แสงที่ส่องนั้นไม่ได้เปล่งออกมาจากดวงจันทร์เอง ดวงจันทร์รับแสงจากดวงอาทิตย์และสะท้อน
แสงนั้นออกมา ดวงจันทร์อยู่ใกล้โลกมากที่สุดเท่าที่ก็ยังเป็นระยะทางไกลมากค่อนระหัดสิบกว่าของ
เส้นรอบโลกยังสั้นกว่าระยะทางจากโลกไปดวงจันทร์

ดวงจันทร์เล็กกว่าโลก ประมาณว่าดวงจันทร์ 81 ดวง ของเราจะหนักเท่ากับโลกของเรา
ดวงจันทร์ 50 ดวงรวมกันก็จะขนาดเท่ากับโลก

รอยเท้าบนดวงอาทิตย์

บนดวงจันทร์ไม่เกิด 'รอยเท้า' รอยบรรยากาศโลก ๆ เลย กายเทหุนี้รอยเท้ามนุษย์
 ดวงอาทิตย์ที่เหยียบไว้บนผิว จึงเป็นรอยเท้าที่หายไป

1. ดวงจันทร์นี้ภูเขา พื้นทราย มีภูเขาหินภูเขา รอยแยก หลุมและภูเขาไฟที่ดับ
 แล้ว ดวงจันทร์เป็นทีโล่ง เป็นโลกหนึ่งดวง โดดเดี่ยวไม่มีชีวิตอยู่เลย

2. มนุษย์อากาศที่ไม่อยู่บนดวงจันทร์ ร่างส่วบุคคลอากาศ "จะต้องนำอากาศไปไว้
 ตามใจกำ" 1. ร่างบนดวงจันทร์ไม่ใช่อากาศ" ๒. อากาศนี้มนุษย์ดวงอาทิตย์กำลังนำเครื่องมืออื่น ๆ
 ทิ้งไปด้วย

3. มีกฎหมายควบคุมแรงงานจันทร์ หุยมเจ้านี้เรียกว่า "เกรเคอร์"

• กฎหมายแรงงานจันทร์ มีทั้งแก่คนเล็ก ๆ ไปจนถึงผู้ใหญ่ หุยมเจ้ากรุงเทพฯ ทั้งเป็น
กฎหมายสำหรับเมืองจากโลกก็ยังเห็นได้

5. หุยมเจ้าเมืองจันทร์ อาจเกิดจากเหตุใดก็ตามที่เรียกว่า "อุกกาบาต" หุยมเจ้า
เมืองจันทร์เรียกว่า "เจ้า"

การวางวันและกลางคืนของวันจันทร์

การวางวันจันทร์เป็นวันพิเศษ ๆ และนี่เป็นกฎเกณฑ์ทั่วไป เป็นสถานที่แห่งแสงสว่าง
ไม่เหมือนกับเมืองจันทร์

การวางวันจันทร์เป็นกลางคืน และกลางคืน วันหนึ่งก็ เห็นเป็นเมืองจันทร์จะวนวนเข้ากับ
วันของโลก 12 วัน การวางวันจันทร์ได้เป็นสงวาทิตยศาสตร์จาก ด้วยเหตุนี้จึงทำให้
การวางวันจันทร์วันหนึ่งว่าเราเกิด การวางวันจันทร์จะมีคนเห็น บรรดาการวางวันจันทร์
น้ำแข็ง

การกระทำในทางวันจันทร์

การกระทำในทางวันจันทร์ เราอาจทำให้เป็นกระสวย แต่ที่จริงรอยดำ
หรือรอยกระทำนั้นคือรอยเงาที่เป็นเงา

การบ้านเชิงรางวัล

- 1) เด็กอนุบาล ๒ จากโรงเรียนจิตรลดา ทำผลงานการบ้านได้หลายชิ้น
- 2) ชิ้นไหนจากการเรียนวิชาอะไร
- 3) ระบายภาพบนดวงจันทร์ ที่เห็นเป็นรูปดาว และน้ำแข็งที่ขุดไป
- 4) ทำใบระบายภาพบนดวงจันทร์ ที่เห็นเป็นดวงจันทร์ จึงไม่หายไป
แล้วยังเป็นรูปดวงจันทร์ที่สวยไป
- 5) ดวงจันทร์ในดวงจันทร์ดวงไหนที่เห็น
- 6) โลกให้ดวงจันทร์ประมาณ 50 เท่าใดหรือไม่
- 7) ภาพอย่างใดก็ตามดวงจันทร์ จึงสามารถไขว่คว้าได้
- 8) 1 กิโลเมตรเท่ากับ 14 วันบนดวงจันทร์ ใช่หรือไม่
- 9) บนดวงจันทร์ ดวงจันทร์กว่าน้ำเกิด ดวงจันทร์เย็นกว่าน้ำแข็งไหม
- 10) ดวงจันทร์บางทีสามารถมองเห็นจากโลกได้ ไหมหรือไม่

ทำถูกต้อง...8 ชิ้น ... จาก 10 ชิ้นใบรางวัล

ถามที่ ๒ มีภาพวาดอะไรในเล่ม

แนะนำ/จัดการเรียนรู้

1. ให้เรียนเขียนจากภาพช่วยก็ได้
2. นักเรียนมาเล่าจากเรื่องภาพก็ได้
3. นักเรียนแสดง ความรักที่วาด เรื่องที่เล่าก็ได้
4. นำเรื่องบอกความหมาย ลึกลับ น่าสนใจของภาพได้

เนื้อหา

นิทานเรื่องนิต ๑ หน้า ๓ (หน้า 1) - 22)

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนเป็น ๒ กลุ่มนักเรียนแต่ละกลุ่มวาดภาพวาดตาม
2. หนังสือกับนักเรียน
3. ส่งงานการวาดภาพที่

กิจกรรมการสนทนา

แนะนำ/จัดการเรียนรู้ ครูกับนักเรียนจัดการที่ ๑ เรื่องการวาดภาพ

ขั้นสอน

1. ครูชี้ภาพนักเรียนเรื่องราวนิทานหน้า 19 - 22 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นร่วมกัน
2. ครูถามนักเรียนจนกระทั่งนักเรียนเข้าใจ
3. ใช้คำถามการวาดภาพที่ 4 โดยนักเรียน

- 3.1 การวัดปริมาณปัจจัยการเกิด การเกิดโรคของ
 - 3.2 การวัดปริมาณปัจจัยการเกิดโรคของโรคที่เกิดโดยไวรัส
 - 3.3 การวัดปริมาณการเกิดโรคของโรคที่เกิดโดย
 - 3.4 การวัดปริมาณการเกิดโรคของโรคที่เกิดโดย
 4. การวัดปริมาณการเกิดโรคของโรคที่เกิดโดย
 5. การวัดปริมาณการเกิดโรคของโรคที่เกิดโดย
- การวัดปริมาณการเกิดโรค

การวัดปริมาณการเกิดโรค

1. การวัดปริมาณการเกิดโรค
2. การวัดปริมาณการเกิดโรค

การวัดปริมาณการเกิดโรค

การวัดปริมาณการเกิดโรค

การวัดปริมาณการเกิดโรค

1. การวัดปริมาณการเกิดโรค
2. การวัดปริมาณการเกิดโรค
3. การวัดปริมาณการเกิดโรค

เรื่องย่อ

นักเรียนได้วางแผนจากหนังสือเกี่ยวกับสัตว์โลก 1 รู้สึกรำคาญใจเพราะได้ความยากๆมากมาย จึงคิดที่จะเล่นรักบี้และเล่นจากโลกเพื่อเรียนรู้ความยากของนักเล่นรักบี้ นักวิ่งแรง เช่นบาสเกตบอล โปโล เป็นต้น เขาได้เพื่อนสองคนตามถึงคอกม้า และเล่นบาสเกตบอลเกี่ยวกับนิทานในหนังสือ

รายละเอียด

นักเรียนทั้งหมด 35 คน

อุปกรณ์

1. หนังสือเกี่ยวกับสัตว์โลก 1
2. แผนที่แสดงรายละเอียด
3. ไม้โปโล ไม้วอลเลย์บอล

ขั้นตอนการดำเนินการ

1. นักเรียนเข้าชั้นเรียนเป็นห้องต่างๆ
2. นักเรียนอ่านนิทานในหนังสือ
3. นักเรียนเล่นบาสเกตบอล และเล่นวอลเลย์บอลเกี่ยวกับนิทานในใจ
4. นักเรียนอ่านนิทานจากหนังสือ และศึกษาแผนที่
5. นักเรียนไม่สนใจความยากๆไปเรียน

บทเรียนที่ ๑

หน้าที่ ๑๖ ถึง ๑๗

1. ให้นักเรียนรักโทษของตนเป็นกลุ่ม ๆ 4 - 5 โทษ
2. ให้นักเรียนเขียนคำกล่าวที่ตัวเองกำลังมีในใจลงสมุด และอ่านดังคำกล่าวที่เขียนนั้น 1

หน้า 19 - 22

3. ให้นักเรียนเขียนจดหมายถึงเพื่อนรักคนหนึ่ง ว่าหลังจากที่ได้ฟังคำกล่าวที่ตัวเอง
กล่าวเกิดขึ้นเกี่ยวกับนิทานไปเสียจนกว่าจะ
4. เขียนจดหมายเสร็จแล้วให้นำมาส่ง "ไปรษณีย์" ด้วย

ความที่ 5 มีเกิดที่ใดจากเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกประเภทของคำ 1 ข้างกันมาให้ได้
2. นักเรียนร่วมกันบรรยายเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากเรื่องที่ได้อ่านได้
3. นักเรียนเขียนสรุปภาพการบรรยายได้

เนื้อหา

นัก ๆ คนน้อย ๆ

สื่อการสอน

1. หนังสือเรียนที่นักเรียนได้
2. ภาพการวาดภาพที่ 5 ภาพ ประจักษ์กับตนเอง

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูเขียนคำถามในประโยคต่าง ๆ บนกระดาน

ขั้นสอน

1. ครูชี้แนะให้นักเรียนสังเกตลักษณะของคำถาม และบอกความแตกต่างของคำถามประเภทต่าง ๆ ว่ามีความเกี่ยวข้องกับรูปแบบการถาม

2. ครูถามอย่างคำถามในใจที่บอก ๆ คนน้อย ๆ แล้วให้นักเรียนจำประเภท

3. ใช้คำถามการวาดภาพที่ 5 โจทย์ปัญหา ดังนี้

3.1 ครูอธิบายถึงจุดประสงค์ต่าง ๆ ในคำถามการวาดภาพ

3.2 ครูเขียนรายละเอียดของคำถามการวาดภาพ และแบ่งเป็นภาพหน้า

โดยให้นักเรียน

3.3 นักเรียนรู้วิธีการสังเกตการวิ่งอย่าง

3.4 ศึกษารายละเอียดของท่วงท่าของนักวิ่ง

ขั้นรูป ครูให้นักเรียนสังเกตการวิ่ง "ท่วงท่าของนักวิ่งและความเร็วที่วิ่งกัน
ให้ดูว่าใครวิ่งเร็วหรือช้ากว่าใคร" หรือถามว่า

การประเมินผล

1. การวิ่งของนักเรียนตามการวิ่ง
2. การวิ่งของนักเรียนจากการวิ่ง
3. การวิ่งของนักเรียนที่เห็น
4. การวิ่งของนักเรียน

สถานการณ์ที่ 5

การวิ่งของนักวิ่ง

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนรู้วิธีการวิ่งอย่าง
2. นักเรียนรู้วิธีการวิ่งอย่าง
3. นักเรียนรู้วิธีการวิ่งอย่าง

เรื่องย่อ

เจ็ดคน นิดหนึ่ง บัณฑิตในโรงเรียนได้รับเลือกไปปฐวี ก่อด้วยทว หนึ่งอยู่แะ
การปฏิบัติต่อกันระหว่างนักเรียนด้วยกัน วันนั้นนักเรียนทุกคนจึงได้รับเลือกให้เข้าร่วมประชุม
เพื่อหาแนวทางปฏิวัติร่วมกัน

จำนวนคน

นักเรียนทั้งสิ้น 35 คน แบ่งเป็น

ตัวแทนนักเรียนชั้น ม.6 จำนวน 6 คน ประกอบด้วย

ประธานนักเรียน 1 คน

กรรมการนักเรียน 5 คน

ตัวแทนนักเรียนชั้น ม.5 จำนวน 6 คน ประกอบด้วย

รองประธานนักเรียน 1 คน

กรรมการนักเรียน 5 คน

ตัวแทนนักเรียนชั้น ม.4 จำนวน 6 คน ประกอบด้วย

รองประธานนักเรียน 1 คน

กรรมการนักเรียน 5 คน

ตัวแทนนักเรียนชั้น ม.3 จำนวน 6 คน

ตัวแทนนักเรียนชั้น ม.2 จำนวน 6 คน

ตัวแทนนักเรียนชั้น ม.1 จำนวน 5 คน

อุปกรณ์

- บัตรข้อมูลของคณะทนายหน้าที่จะนำผู้เข้าร่วมสถานการณ์จำลอง
- แผนที่ปฐวี

ขั้นตอนการดำเนินการ

1. ถัดจากนักเรียนแต่ละชั้น ให้สำรวจ ประเมิน
2. ถัดจากนักเรียนได้รายชื่อบุคคล และคำอธิบาย
3. นักเรียนแต่ละคน เขียนบันทึกของความคิดเห็นส่วนตัว
4. ประชุมกล่าวเป็นประชุม
5. ถัดจากนักเรียนแต่ละชั้น ก็สำรวจและสรุปความคิด เห็นเฉพาะชั้น
6. ถัดจากแต่ละชั้น ในแนวทางการคิดเห็นส่วนตัวประชุม เพื่อหาแนวทางร่วมกัน
7. สรุปผลการประชุม
8. ปิดประชุม

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของประธาน/แกนนำนักเรียน

1. กล่าวเป็นประชุม/สุถามนักเรียน
2. พูดให้ประชุม คุยกันทิศทางทางแก้ไข
3. เรียกให้ทุกคนแสดงความคิดเห็นสิ่งที่คิดว่าเป็นทางแก้ไข
4. กล่าวปิดประชุม

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของรองประธาน/แกนนำนักเรียน

1. ร่วมกับประธานแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องรายในแผนรายปี
2. จัดบันทึกการพูด หัวข้อต่าง ๆ ที่นักเรียนแต่ละคนเสนอ
3. พูดสรุปให้ที่ประชุมฟัง เกี่ยวกับแนวทางแก้ไขร่วมกันทั้งโรงเรียน

អ្នកបោះឆ្នោត

หน่วยของตัวแปรต้นนักเรียนชั้น 1.6, 1.5, 1.1, 1.3, 1.2, และ 1.1

1. วางแผนปฎิบัติ
2. รวมกลุ่มทำแผนเฝ้าระวังของตัวเอง ช่วยกันคิดหาทางแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องในแผนปฎิบัติ แล้วเสนอว่าคือปฎิบัติสถานนักเรียน
3. วกมั้นที่ก่นพรวางแก้ไขร่วมกันทั้งโรงเรียน

(បង្ហាញស្ទីល)

โรงเรียนของเรา

นักเรียนโรงเรียนเราเดี๋ยวนี้ไม่เห็นเอนเอียงแล้ว ต่างก็วางอยู่บนตัวใครตัวมัน
เก่งแข็งจริงก็ขึ้นต้นในการเรียน แทนที่จะร่วมมือกัน ใครมีทุนเก่งก็เก่งอยู่คนเดียว ไม่ยอม
ช่วยเหลือคนอื่น เติบโตไปก็แย่งชิงเอาเอาจากคนอื่น ๆ บิดามารดาที่โง่เขลาเกิดมาเป็น
คนเก่ง ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรจะร่วมกันขึ้นชื่อ ช่วยเหลือกัน เข้ามาติดต่อกัน ช่วยเหลือกันทุกคน
เท่า ๆ กัน ไม่ขัดแย้ง

ที่ ๗ ม.5, ม 6 และ ม. เกษิกะช่วยเหลือนะนาเรื่องการเรียนแก่น้อง ๆ
กันบ้างไหม, รู้หรือเปล่าว่าน้อง ๆ ต้องการให้พี่ ๆ ช่วยอะไรนะนาเรื่องการเรียน ก็มี
เรียนผ่านบาทมถั่วไปให้พี่จ้ะ

ภาคเรียนที่ ๑ น.1, น.2 และ น.3 ละ เกณฑ์ช่วยเหลื้กับเ่งม้างใหม่ รู้ตัวว่า
เ่งวิชาอะไรเกณฑ์จะอธิบายให้เ่งคนที่เ่งเข้าใจเ่งม้างใหม่ ขณะนี้โรงเรียนเรายังขาดมาก
ในเรื่องเหล่านี้ เราอยากให้โรงเรียนเ่งเรามีเ่งคนเ่งงานหรืออย่างไร แล้วพวกเราคิดว่า
การ เ่งม้างไรกับโรงเรียนเ่งเรานี้ละ

จาก ผู้หญิง

ใบบันทึกการ ประชุม

ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด

1. ความถูกต้องของข้อมูลตามแบบบันทึก

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

2. แนวทางแก้ไขความบกพร่องที่โรงเรียน

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

ใบบันทึก (ประมาณเวลาของประธานนักเรียน)

ที่ ผ่านครู

แนวทางการทำงาน ที่ถูกเสนอ

๑.๑	เสนอ	1	_____	4	_____
		2	_____	5	_____
		3	_____	6	_____
๑.๒	เสนอ	1	_____	4	_____
		2	_____	5	_____
		3	_____	6	_____
๑.๓	เสนอ	1	_____	4	_____
		2	_____	5	_____
		3	_____	6	_____
๑.๔	เสนอ	1	_____	4	_____
		2	_____	5	_____
		3	_____	6	_____
๑.๕	เสนอ	1	_____	4	_____
		2	_____	5	_____
		3	_____	6	_____
๑.๖	เสนอ	1	_____	4	_____
		2	_____	5	_____
		3	_____	6	_____

คาบที่ 6 ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1 นักเรียนสามารถสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่กาหนดให้ฟังได้
- 2 นักเรียนสามารถเขียนเปรียบเทียบข้อนักคิดในหนังสือกับเหตุการณ์ในชีวิตจริงได้

เนื้อหา

นิค ๆ หนอย ๆ

สื่อการสอน

- 1 สถานการณ์จำลองที่ 6 เรื่อง เลือดหมูใหญ่บ้าน
2. หนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์เล่ม 1

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน กรูกับนักเรียน วนทนกันเรื่องกาหาเสียงเลือดถึง

ขั้นสอน

- 1 ใช้สถานการณ์จำลองที่ 6 โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ครูอธิบายวิธีการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในสถานการณ์จำลอง
 - 1.2 ครูเสนอรายละเอียดของสถานการณ์จำลองและแบ่งบทบาทหน้าที่ให้นักเรียน โดยใช้บัตรข้อมูล
- 1 3 นักเรียนเข้าร่วมสถานการณ์จำลอง
- 1.4 อภิปรายรวมกันระหว่างครูกับนักเรียน
2. ครูให้นักเรียนอ่านนิทานในเนื้อเรื่องนิค ๆ หนอย หน้า 19 – 22 แล้วอภิปรายเปรียบเทียบกับในสถานการณ์จำลอง เป็นกลุ่มย่อย

๖. นักเรียนเขียนบทความความคิดเห็นเปรียบเทียบเรื่องราวในหนังสือเรียน และสถานการณ์จำลองตามความนึกคิดของตนเองลงสมุด

ขั้นสรุป ครูถามความคิดเห็นของนักเรียนที่บันทึกกิจกรรมในการเรียน

กา ประเมินผล

1. สังเกตการใช้ภาษาตามบทบาทในสถานการณ์จำลอง
2. สังเกตจากการอภิปรายและมีส่วนร่วมในการเรียน
3. การจดบันทึกการหาเสียงของผู้สมัครในสถานการณ์จำลอง
4. การตอบคำถาม

สถานการณ์จำลองที่ 6

เลือกผู้ใหญ่บ้าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ผู้สมัครชิงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านบอก รายละเอียดของการหาเสียงของผู้สมัครคนอื่น ๆ ได้อย่างน้อย 2 คน
2. กรรมการการเลือกตั้งและลูกบ้านบอก รายละเอียดของการหาเสียงของผู้สมัครชิงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านได้อย่างน้อย 2 คน
3. ผู้สมัครชิงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านและลูกบ้านสามารถเลือกผู้ใหญ่บ้านพร้อมกับบอกเหตุผลของการเลือกได้
4. กรรมการการเลือกตั้งระบุคนที่ จะเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านในกรณีมีสิทธิในการเลือก พร้อมกับบอกเหตุผลของการเลือกได้

เรื่องย่อ

บ้านทุ่งหนองแจ้ง ผู้ใหญ่บ้านคนเก่าตายลง มีการสรรหาและคัดเลือกคนในหมู่บ้านเข้ามามีสิทธิ์เลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านคนใหม่ จึงจัดให้มีการหาเสียงเพื่อแถลงนโยบายของผู้สมัครแต่ละคนและให้ทุกคนเลือกผู้ใหญ่บ้าน

จำนวนคน

นักเรียนทั้งชั้น 35 คน แบ่งเป็น

กรรมการการเลือกตั้ง 2 คน

ลูกบ้าน 28 คน

ผู้สมัครชิงตำแหน่งผู้ใหญบ้าน 5 คน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ผู้สมัครคนที่ 1 จ ส ก กงเดช มีฤทธิ์

เป็นนายตำรวจนอกราชการ เก่งได้รับเหรียญกล้าหาญจากการปราบปรามโจรผู้ร้าย ไม่เคยกลัวใคร นักเลงทั้งหมู่บ้านเกรงกลัว เป็นผู้คอยฝึกสอนให้คนในหมู่บ้านคอยระวังและใช้อาวุธต่าง ๆ ป้องกันตัว

ผู้สมัครคนที่ 2 คุณวิทวา ขอมเรือน

มีอาชีพทาสวน เป็นคนมีวามรุ่มมาก มักเป็นที่ปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ ของคนในหมู่บ้าน สนใจและเอาใจใส่ที่จะหาให้คนในหมู่บ้านมีความรุ่มมาก ๆ และชอบอ่านหนังสือ

ผู้สมัครคนที่ 3 คุณสุคสวย สมส่วน

เจ้าของร้านเสริมสวย มีความสวย ขนาดเคยเป็นเทพีของหมู่บ้าน เปิดร้านเสริมสวยบริการด้วยอัธยาศัยดี เป็นชมชอบให้ทุกคนในหมู่บ้านเป็นงานทันสมัย สวยงาม ทั้งในเรื่องการแต่งกายและรูปร่างที่สมส่วน นิยมการออกกำลังกาย

ผู้สมัครคนที่ 4 คุณเอื้อ ใจดี

เป็นเจ้าของร้านขายของชำประจำหมู่บ้าน เป็นคนชอบหาพูด ใจดี ชอบช่วยเหลือทุกคนในหมู่บ้าน มักเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงสำคัญของงานในหมู่บ้านทุกงานไม่ว่างานบุญหรืองานบ้าน

ผู้สมัครคนที่ 5 คุณเงิน เป็รับ
 เจ้าของโรงสีใหญ่ที่สุดในหมู่บ้าน เป็นคนที่ร่ำรวยที่สุดในหมู่บ้าน เป็นที่
 รู้จักกันกว้างขวางในหมู่บ้าน ประชาชนและข้าราชการ

อุปกรณ์

1. หินบดขยี้ลงคะแนน
2. บัตรลงคะแนน
3. แฉกหินคูลงคะแนน
4. แผ่นประกาศหมายเลขผู้เข้าสมัครรับเลือกตั้ง
5. อุปกรณ์ที่ใช้หาเสียงของผู้สมัคร เช่น กระดาษ ปากกาเส้นใหญ่ เป็นต้น
6. บัตรข้อมูลประจำตัวของผู้สมัคร กรรมการเลือกตั้งและลูกบ้าน

ขั้นตอนการดำเนินการ

1. กรรมการการเลือกตั้งประกาศให้ลูกบ้านทุกคนมาฟังการหาเสียงของผู้สมัคร
 รับเลือกตั้งแห่งหมู่บ้าน
2. ผู้สมัครแต่ละคนขึ้นหาเสียง (ประกอบกรทักทายหาเสียงรอบ ๆ บริเวณ)
 ผู้ฟังจกบันทึกสาระสำคัญการหาเสียงของผู้สมัครแต่ละคน
3. ผู้ฟังสนทนากันถึงผู้สมัครแต่ละคน และตัดสินใจเลือก โดยเขียนลงสมุด
 พร้อมกับเหตุผลในการเลือก
4. กรรมการการเลือกตั้งประกาศให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทุกคนไปลงคะแนนเสียง
5. ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนเสียง

หมายเหตุ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งคือ

1. ลูกบ้าน
2. ผู้สมัครชิงตำแหน่งหมู่บ้าน

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของกรรมการ

1. ประกาศให้มีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านคนใหม่
2. ประกาศเรียกผู้สมัครแต่ละคน ขึ้นหาเสียง
3. จดบันทึกคำหาเสียงของผู้สมัครทุกคน
4. เขียนใบบันทึกว่าจะเลือกใคร พร้อมกับเหตุผลในการเลือก

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของลูกบ้าน

1. จดบันทึกคำหาเสียง ของผู้สมัครทุกคน ลงในใบบันทึก
2. ไปลงคะแนนเสียง เลือกผู้ใหญ่บ้าน

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของผู้สมัครชิงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน

ข้อมูลประจำตัว เราเป็นผู้สมัครคนที่ 5 ชื่อ เงิน นีทรัพย์
อาชีพ เจ้าของโรงสีที่ใหญ่ที่สุดในหมู่บ้าน
คุณสมบัติ มีความร่าเริง เป็นที่รู้จักกว้างขวางในหมู่บ้าน ประชาชน และ
 ข้าราชการ

สิ่งที่ต้องการ

1. ขึ้นหาเสียง โดยใช้ข้อมูลประจำตัว อาชีพ และคุณสมบัติที่ให้ได้ โดย
ใช้เวลา 2 นาทีว่าจะทำอะไรให้หมู่บ้านบ้าง
2. จดบันทึกคำหาเสียง ของคนอื่น ๆ ลงในใบบันทึก
3. ไปลงคะแนนเสียง

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของผู้สมัครชิงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน

ข้อมูลประจำตัว เธอเป็นผู้สมัครคนที่ 4 ชื่อ เอื้อ ใจดี

อาชีพ เจ้าของร้านขายของชำ

คุณสมบัติ เป็นคนใจดี ชอบทำบุญ ชอบช่วยเหลือทุกคนในหมู่บ้าน เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงที่นำค้ำของงานในหมู่บ้าน ขอใบวางงานบุญหรืองานบ้าน

สิ่งที่ต้องการ

1. ขึ้นหาเสียง โดยใช้ข้อมูลประจำตัว อาชีพ และคุณสมบัติที่ได้ไว้ โดยใช้เวลา 2 นาทีว่าจะทำอะไรให้หมู่บ้านบ้าง
2. จดบันทึกคำหาเสียงของคนอื่น ๆ ลงในใบบันทึก
3. ไปลงคะแนนเสียง

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของผู้สมัครชิงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน

ข้อมูลประจำตัว เธอเป็นผู้สมัครคนที่ 2 ชื่อ วิธดา ชอบเรียน

อาชีพ ทาสวน

คุณสมบัติ เป็นคนมีความรู้มาก เป็นที่ปรึกษาของคนในหมู่บ้านเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ อยู่เสมอ ชอบอ่านหนังสือชอบและต้องการให้คนในหมู่บ้านมีความรู้มาก ๆ

สิ่งที่ต้องการ

1. ขึ้นหาเสียง โดยใช้ข้อมูลประจำตัว อาชีพ และคุณสมบัติที่ได้ไว้โดยใช้เวลา 2 นาทีว่าจะทำอะไรให้หมู่บ้านบ้าง
2. จดบันทึกคำหาเสียงของคนอื่น ๆ ลงในใบบันทึก
3. ไปลงคะแนนเสียง

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของผู้สมัครชิงตำแหน่งผู้ใหญบ้าน

ข้อมูลประจำตัว เชอเป็นผู้สมัครคนที่ 1 ชื่อ ว่าสิมทรี กงเคช นีฤทธิ

อาชีพ เคยเป็นกาวจมาคอน

คุณสมบัติ เคยได้รับเหรียญกล้าหาญจากการปราบโจรผู้ร้าย ไม่เคยกลัวใคร นักเลง
ทั้งหมู่บ้านกลัวเกรง เป็นคนเคยฝึกสอนได้คนในหมู่บ้านคอยมวยและใช้อาวุธ
ต่าง ๆ ในการป้องกันตัว

สิ่งที่ต้องการ

1. ขึ้นหาเสียง โดยให้ข้อมูลประจำตัว อาชีพ และคุณสมบัติที่ให้ได้ โดยใช้เวลา 2 นาทีว่าจะทำอะไรให้หมู่บ้านบ้าง
2. จดบันทึกคาหาเสียงของคนอื่น ๆ ลงในโน้ตบันทึก
3. ไปลงคะแนนเสียง

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของผู้สมัครชิงตำแหน่งผู้ใหญบ้าน

ข้อมูลประจำตัว เชอเป็นผู้สมัครคนที่ 3 ชื่อ สุกสวณ สมสวน

อาชีพ เจ้าของร้านเสริมสวย

คุณสมบัติ เคยเป็นเทพีประกวดหมู่บ้าน เป็นคนสวย และชอบให้ทุกคนในหมู่บ้านทักว่าเป็น
คนสวย ทันสมัย ทั้งในเรื่องการแต่งกายและรูปร่าง มักเป็นที่ปรึกษาในเรื่อง
ความงามอยู่เสมอ ชอบออกกำลังกาย

สิ่งที่ต้องการ

1. ขึ้นหาเสียง โดยให้ข้อมูลประจำตัว อาชีพ และคุณสมบัติที่ให้ได้ โดยใช้เวลา 2 นาทีว่าจะทำอะไรให้หมู่บ้านบ้าง
2. จดบันทึกคาหาเสียงของคนอื่น ๆ ลงในโน้ตบันทึก
3. ไปลงคะแนนเสียง

เบอร์	ให้กาเครื่องหมาย ☒ ☐	หมายเลขที่ลงการเลือก
1	ตัวอย่าง ถ้าเลือกเบอร์ ๓ ก็ให้กาที่	
2		
3		
4		
5		

ใบบันทึก

ชื่อ นามสกุล

บันทึกการหาเสียงของผู้สมัคร

คนที่ 1. จ . ก. งเคช มีฤทธิ์

คนที่ 2 คุณวิฑา อดบเรียน

คนที่ 3 คุณสุคสว ย สมสวน

คนที่ 4 คุณเอื้อ ใจดี

คนที่ 5 คุณเงิน มีทรัพย์

(สำหรับกรรมการ) ถ้ามีสิทธิเลือกทั้งนี้จะเลือกเบอร์ _____ เพราะ

ตอนที่ 7 ข้อคิดที่ได้จากเรื่องและนิสัปดาห์ละคร

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเล่าสรุปจากเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้
2. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดของเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้

เนื้อหา นิด ๆ หน่อย ๆ

สื่อการสอน

1. หนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์เล่ม 1
2. สถานการณ์จำลองที่ 7 เรื่อง บ้ามเรา

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูคุยกับนักเรียนถึงคำว่า "ก๊วละกร"

ขั้นสอน

1. ครูชี้แนะให้นักเรียนสังเกตนิสัปดาห์ละครจากการแสดงออกและคำพูดของก๊วละกรในเรื่อง
2. ให้นักเรียนเลือกก๊วละครคนละ 1 ตัวในเรื่อง แล้วศึกษานิสัปดาห์ละครตัวนั้น โดยการเขียนเล่านิสัปดาห์ของก๊วละคร พร้อมทั้งบอกตัวอย่างการแสดงออกหรือคำพูดที่จะสนับสนุนว่านิสัปดาห์เช่นนั้นจริง ๆ
3. ใช้สถานการณ์จำลองที่ 7 โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 3.1 ครูอธิบายถึงอุปกรณ์ต่าง ๆ ในสถานการณ์จำลอง
 - 3.2 ครูเสนอรายละเอียดของสถานการณ์จำลอง พร้อมกับแบ่งบทบาทและหน้าที่ให้นักเรียน
 - 3.3 นักเรียนเข้าร่วมสถานการณ์จำลอง
 - 3.4 ครูกับนักเรียนอภิปรายร่วมกัน

4. ครูให้นักเรียนคัดลอกข้อความในเรื่อง นิค ๆ หน่อ ๆ หน้า 23 ตอนจบ ลงสมุด แล้วเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความนั้น

ขั้นสรุป ครูให้นักเรียนตอบคำถามจากสถานการณ์จำลองว่าครอบครัวไหนมีความสุข ครอบครัวไหนไม่มีความสุข เพราะอะไร

การประเมินผล

1. การเขียนเล่าสรุปลักษณะนิสัยตัวละคร
2. การใช้ภาษาตามบทบาทและหน้าที่ในสถานการณ์จำลอง
3. การคัดลอกข้อความ
4. การเขียนแสดงความคิดเห็น

สถานการณ์จำลองที่ 7
บ้านเรา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

สมาชิกแต่ละครอบครัว แสวงบทบาทและมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเพื่อนำมาซึ่งสิ่งที่ทำให้ชีวิตดำรงอยู่ได้

เรื่องย่อ

ในตำบลหนึ่ง มีครอบครัว 6 ครอบครัว และวัด 1 วัด แต่ละครอบครัวประกอบอาชีพกันไปคนละอย่าง แก่ถึงที่ทุกคนต้องการคือ ปัจจัยสี่ แล้วตำบลนี้จะอยู่กันอย่างไร เพื่อให้ทุกครอบครัวสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้

จำนวน นักเรียนทั้งชั้น 35 คน ประกอบด้วย

ครอบครัวที่	1	มีสมาชิก	6 คน	มีอาชีพ	เลี้ยงปลา
	2	มีสมาชิก	6 คน	มีอาชีพ	ปลูกผัก, ทาสวน
	3	มีสมาชิก	5 คน	มีอาชีพ	ปลูกข้าว
	4	มีสมาชิก	5 คน	มีอาชีพ	กักเสื่อผ้า
	5	มีสมาชิก	5 คน	มีอาชีพ	ร้านขายยา
	6	มีสมาชิก	6 คน	มีอาชีพ	ขายของชำ
วัด	1 วัด	มีสมาชิก	3 คน	มี พระ	1 องค์ และศิษย์วัด 2 คน

อุปกรณ์ อุปกรณ์สำหรับแต่ละอาชีพ เช่น ปลาเค็ม, ผักเค็ม เป็นต้น

ขั้นตอนการดำเนินการ

1. กรูมออกรายละเอียดของอุปกรณ์และเรื่องย่อ
2. แต่ละครอบครัวเตรียมพร้อม
3. สถานการณ์เริ่ม แต่ละอาชีพทำหน้าที่ของตัวเองไป
4. สมาชิกแต่ละครอบครัวจัดหาสิ่งอุปโภค บริโภค จากครอบครัวอื่น ๆ เพื่อได้ครบปัจจัยสี่
5. ให้สถานการณ์ดำเนินไปเรื่อย ๆ

หมายเหตุ

1. น้ำดื่มมีเฉพาะที่วัดเท่านั้น
2. ไม่มีการซื้อขายกันด้วยเงิน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความพอใจของบุคคลเป็นสำคัญ

บัตร ข้อมูล

หน้าที่ของครอบครัวที่ 1

1. มีอาชีพเลี้ยงปลา
2. ต้องการปัจจัยสี่ มาเพื่อการดำรงชีวิตของครอบครัว
3. สามารถนำปลาไปเปลี่ยนเป็นสิ่งอื่น ๆ โดยวิธีใดก็ได้
4. สามารถตัดสินใจให้หรือไม่ให้ปลาแก่ครอบครัวอื่นก็ได้
อยู่ที่ความพอใจ

บัตร ข้อมูล

หน้าที่ของครอบครัวที่ 2

1. มีอาชีพปลูกผัก ทาสวน
2. ต้องการปัจจัยสี่ มาเพื่อการดำรงชีวิตของครอบครัว
3. สามารถนำผักหรือผลผลิตในสวนไปเปลี่ยนเป็นสิ่งอื่น ๆ โดยวิธีใดก็ได้
4. สามารถตัดสินใจให้หรือไม่ให้ผักแก่ครอบครัวอื่นก็ได้
อยู่ที่ความพอใจ

บัตร ข้อมูล

หน้าที่ของครอบครัวที่ 3

1. มีอาชีพปลูกข้าว
2. ต้องการปัจจัยสี่ มาเพื่อการดำรงชีวิตของครอบครัว
3. สามารถนำข้าวไปเปลี่ยนเป็นสิ่งอื่น ๆ โดยวิธีใดก็ได้
4. สามารถตัดสินใจให้หรือไม่ให้ข้าวแก่ครอบครัวอื่นก็ได้
อยู่ที่ความพอใจ

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของครอบครัวที่ 4

1. มีอาชีพที่คล้ายกัน
2. ต้องการปัจจัยสี่ มาเพื่อการดำรงชีวิตของครอบครัว
3. สามารถตัดเสื้อผ้าให้บุคคลอื่นโดยแลกเปลี่ยนเป็นสิ่งอื่น ๆ ได้
4. สามารถตัดสินใจ ตัดหรือไม่ตัดเสื้อผ้าให้ใครก็ได้ด้วยความพอใจ

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของครอบครัวที่ 5

1. มีอาชีพขายยา
2. ต้องการปัจจัยสี่ มาเพื่อการดำรงชีวิตของครอบครัว
3. สามารถขายยา เปลี่ยนเป็นสิ่งอื่น ๆ โดยวิธีใดก็ได้
4. สามารถตัดสินใจให้หรือไม่ให้ยานแก่ครอบครัวอื่นก็ได้ด้วยความพอใจ

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของครอบครัวที่ 6

1. มีอาชีพขายของชำ
2. ต้องการปัจจัยสี่ มาเพื่อการดำรงชีวิตของครอบครัว
3. สามารถขายของชำเปลี่ยนเป็นสิ่งอื่น ๆ โดยวิธีใดก็ได้
4. สามารถตัดสินใจให้หรือไม่ให้ของชำแก่ครอบครัวอื่นก็ได้ด้วยความพอใจ

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของวัด

1. ถวายปัจจัยสี่ เพื่อการดำรงชีวิตของบุคคลในวัด
2. ที่วัดมีบ่อน้ำ ซึ่งเป็นบ่อน้ำแห่งเดียวของหมู่บ้าน
3. การนำปัจจัยสี่มาเพื่อการดำรงชีวิตก็คงไม่ขัดกับ
บทบาทของพระภิกษุ

คาบที่ 8 ลักษณะบทร้อยกรอง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกลักษณะบังคับของกาพย์ฉบัง 16 ได้

เนื้อหา สัตวาทิธาน

สื่อการสอน

1. หนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์เล่ม 1
2. แผ่นชาร์ตแสดงแผนผังบังคับของกาพย์ฉบัง 16
3. สถานที่ราชการจำลองที่ 8 ตอนประภาคารอ่านทานองเสนาะวันภาษาไทย

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ารุคุยกับนักเรียนถึงคำว่า "ร้อยกรอง"

ขั้นสอน

1. ครูคิดแผนผังกาพย์ฉบัง 16 บนกระดานดำ แล้วชี้แนะให้นักเรียนสังเกตลักษณะบังคับของกาพย์ฉบัง 16
2. นักเรียนช่วยกันสรุปลักษณะบังคับของกาพย์ฉบัง 16 ครูเขียนบนกระดานดำ นักเรียนจดลงสมุด
3. ครูให้นักเรียนสังเกตลักษณะบังคับของกาพย์ฉบัง 16 ในเรื่องสัตวาทิธาน ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับบังคับต่าง ๆ ให้นักเรียนตอบ
4. ครูให้นักเรียนอ่านกาพย์ฉบัง 16 เป็นท่อนองเสนาะพร้อมกัน
5. ใช้สถานที่ราชการจำลองที่ 8 โค เน้นขั้นตอนดังนี้
 - 5.1 ครูอธิบายถึงอุปกรณ์ในสถานที่ราชการจำลอง
 - 5.2 ครูเสนอรายละเอียดของสถานที่ราชการและแบ่งบทบาทหน้าที่ให้นักเรียนโคไปไว้บัตรข้อมูล

5.3 นักเรียนเข้าร่วมสถานการณ์จำลอง

5.4 ครูอภิปรายร่วมกับนักเรียน

ขั้นสรุป แจกรางวัลผู้ชนะ และพูดถึงการอ่านบทร้อยกรองที่ดี

การประเมินผล

1. การตอบคำถาม
2. การอ่านบทร้อยกรอง
3. การใช้ภาษาในสถานการณ์จำลอง

สถานการณ์จำลองที่ 8

ประกวดอ่านทำนองเสนาะวันภาษาไทย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. กรรมการตัดสินผู้ประกวดอ่านทำนองเสนาะได้
2. นักเรียนแต่ละชั้นฝึกฝนตัวแทนของผู้เข้าประกวดในชั้นตัวเองได้
3. นักเรียนแต่ละชั้นวิจารณ์การอ่านของผู้ประกวดของชั้นอื่น ๆ ได้

เรื่องย่อ

โรงเรียนจัดงานวันภาษาไทยขึ้น และจัดประกวดการอ่านทำนองเสนาะในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตัวแทนนักเรียนชั้นละ 2 คน จึงถูกส่งเข้าประกวดอ่านทำนองเสนาะ

จำนวนคน นักเรียนทั้งชั้น 35 คน แบ่งเป็น

กรรมการตัดสิน 5 คน

โฆษก 2 คน

นักเรียนชั้น ม.1	10 คน	ประกอบด้วย	ผู้เข้าประกวด 2 คน ผู้ช่วยฝึกฝน 8 คน
นักเรียนชั้น ม.2	9 คน	ประกอบด้วย	ผู้เข้าประกวด 2 คน ผู้ช่วยฝึกฝน 7 คน
นักเรียนชั้น ม.3	9 คน	ประกอบด้วย	ผู้เข้าประกวด 2 คน ผู้ช่วยฝึกฝน 7 คน

อุปกรณ์

1. บัตรข้อมูลบอกบทบาทและหน้าที่ของผู้ร่วมสถานการณ์จำลอง
2. ไมโครโฟน
3. ใบบันทึก
4. รางวัล

ขั้นตอนการดำเนินการ

1. นักเรียนรับบัตรข้อมูลชี้แจงบทบาท
2. นักเรียนแต่ละชั้นร่วมกันฝึกอ่านทบทวนองเสนาะ และคัดเลือกตัวแทน 2 คน ส่งเข้าประกวดอ่านทบทวนองเสนาะ
3. ประกวดอ่านทบทวนองเสนาะ
4. กรรมการให้คะแนน และผู้ฟังบันทึก
5. โฆษกประกาศผลการตัดสิน

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของกรรมการ

1. ให้คะแนนผู้อ่านประกวดบทร้อยกรอง โดยกรอกลงในใบกรอกคะแนน
จากกรรมการ
2. ช่วยกันรวมคะแนน และมอบให้ผู้ชนะให้กับโฆษก

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของโหมก

1. ประกาศให้นักเรียนแต่ละชั้น ส่งตัวแทนเข้าประกวดอ่านบทร้อยกรองในงานวันภาษาไทย
2. เรียกชื่อผู้อ่านประกวดแต่ละคน ขึ้นอ่านบทร้อยกรอง และบันทึกการอ่านของผู้ประกวด ลงในใบบันทึก
3. ประกาศผลผู้ชนะ โดยนำชื่อมาจากกรรมการ

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของนักเรียนแต่ละชั้น

1. ช่วยกันคัดเลือกตัวแทนชั้น เข้าประกวดอ่านบทร้อยกรอง 2 คน แล้วส่งรายชื่อกับกรรมการ
2. ช่วยกันฝึกตัวแทนชั้น 2 คน อ่านบทร้อยกรอง
3. จดบันทึกการอ่านของผู้เข้าประกวดแต่ละคน ลงในใบบันทึก

อันดับ	1	คือ						คะแนน.....
	2	คือ	..	..				คะแนน
	3	คือ						คะแนน
	4	คือ	..					คะแนน
	5	คือ						คะแนน
	6	คือ						คะแนน

คาบที่ 9 เนื้อหาในเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนจับสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังได้
2. นักเรียนจับบันทึกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังได้
3. นักเรียนบอกลักษณะของกาสนิมฉิมและบอกความแตกต่างของกาสนิมฉิมแต่ละชนิดได้

เนื้อหา จัตุรวิธาน หน้า 12 ตอนจบ 16

สื่อการสอน

1. สถานการณ์จำลองที่ 9 เรื่องเที่ยวสวนสัตว์
2. หนังสือเรียนทักษะวันจันทร์เล่ม 1
3. ปัญหาเรื่องการทะเลาะวิวาทระหว่างแมลงป่องกับตะขาบ

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูให้นักเรียนบอกชนิดของวีลาคีที่มีเท้ามาก

ขั้นสอน

- 1 ใช้สถานการณ์จำลองที่ 9 โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ครูอธิบายวิธีใช้อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2 ครูเสนอรายละเอียดของสถานการณ์ในสวนสัตว์ และแบ่งบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ให้นักเรียนโดยใช้บัตรข้อมูล
 - 1.3 ให้นักเรียนเข้าร่วมสถานการณ์จำลอง
 - 1.4 อภิปรายร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน

2. ครูบอกตัวอย่างคำศัพท์ในหนังสือเรียนบนกระดานคาให้นักเรียนสังเกตลักษณะและชี้แนะให้เห็นความแตกต่างของคำศัพท์แต่ละชนิด

3. ครูให้นักเรียนช่วยกันหาคำศัพท์แต่ละชนิดในเรื่องสัตว์บก

ขั้นสรุป ครูทบทวนให้นักเรียนเรื่องการสะกดพยัญชนะกลางป้องกันกับกะ

การประเมินผล

1. การแสดงบทบาทและการใช้ภาษาในสถานการณ์จำลอง
2. การจดบันทึกจากสถานการณ์จำลอง
3. การตอบคำถาม

หมายเหตุ ปัญหาเรื่องการสะกดพยัญชนะกลางป้องกันกับกะ

ครั้งหนึ่งแม่ป้องกันกับกะทำกันแข่งขันฟุตบอล จึงไปหาแม่ป้องกันช่วยเป็นกรรมการให้ในวันนัดแข่งขัน ทีมแม่ป้องกันลงสนามก่อน โจ้วฟอร์มการเตะวอร์มอย่างสวยงาม เรียกเสียงเชียร์จากข้างสนามได้มากพอๆ เมื่อถึงเวลาการแข่งขัน กรรมการแม่ป้องกันเป่านกหวีดเรียกทีมเพื่อทำการแข่งขัน ปรากฏว่าทีมกะขาวยังไม่มีผู้ลงสนามแข่งขันเลยแม่ป้องกันเตือน กรรมการแม่ป้องกันจึงบอกให้รออีก 15 นาที หลังจากนั้นถ้าทีมกะขาวยังไม่ลงสนาม จะตัดสินให้ทีมแม่ป้องกันและปรับให้แพ้ เกือบจะหมดเวลา รออยู่แล้วผู้เล่นทีมกะขาวยังไม่ลงสนามด้วยท่าทางรีบร้อนเห็นอยู่รอบๆ กัน กรรมการแม่ป้องกันจึงเป่านกหวีดเรียกทีมกะขาวยาวเข้าแถวและอบรมที่ให้ทีมแม่ป้องกันรอและถามเหตุผลว่าทำไมถึงล่าช้า

ปัญหา ถามว่าทำไมผู้เล่นทีมกะขาวยังไม่ลงสนามช้า

เฉลย เพราะมีวีสระงให้ (กะขาวยังมีขามาก ทำให้เสียเวลาในการใส่รองเท้าหลายคู่)

สถานการณ์จำลองที่ 9
เที่ยวสวนสัตว์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ผู้เข้าชมสวนสัตว์ บอกชนิดและลักษณะของสัตว์ต่าง ๆ ในสวนสัตว์ได้
2. นักเรียนทุกคนยกเว้นฝ่ายประชาสัมพันธ์สวนสัตว์ เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสวนสัตว์ได้อย่างน้อย 1 เรื่อง
3. ฝ่ายประชาสัมพันธ์สวนสัตว์เล่าเรื่องราวอื่น ๆ ที่ไม่ใช่จากการประกาศของฝ่ายประชาสัมพันธ์ได้อย่างน้อย 1 เรื่อง

เรื่องย่อ

วันหยุดสุดสัปดาห์ทุกคนพากันไปเที่ยวชมสวนสัตว์ ในสวนสัตว์มีสัตว์ 6 ชนิด เจ้าหน้าที่สวนสัตว์แต่ละคนจะอธิบายให้ผู้เข้าชมทุกคนรู้จักสัตว์แต่ละชนิด ในสวนสัตว์มีพ่อค้าแม่ค้าขายอาหารให้ทุกคนซื้อ และมีประกาศจากฝ่ายประชาสัมพันธ์เป็นระยะ ๆ

จำนวนคน นักเรียนทั้งชั้นเรียนจำนวน 35 คน แบ่งเป็น

สัตว์แต่ละชนิด	6 คน
เจ้าหน้าที่สวนสัตว์	6 คน
ฝ่ายประชาสัมพันธ์สวนสัตว์	2 คน
พ่อค้าและแม่ค้า	3 คน
ผู้เข้าชมสวนสัตว์	18 คน ประกอบด้วย

อุปกรณ์

1. บัตรข้อมูลประจำตัวบอกบทบาท หน้าชื่อและข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน
2. ป้ายติดหน้าอกเจ้าหน้าที่สวนสัตว์

3. หน้ากากและเครื่องแต่งตัวสีขาว 6 ชนิดคือ ตะขบ กิ้งกือ แผลงมุน
แผลงปอง แผลงสาบ แผลงทิม
4. กริ่งและไมโครโฟนสำหรับเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ส่วนสัตว์
5. อุปกรณ์ขายอาหาร และอาหารเทียมสำหรับพอกา แมคา
6. ไบบันทีก

ขั้นตอนการดำเนินการ

1. ทุกฝ่ายในสวนสัตว์เตรียมพร้อม
2. ทุกคนเข้าชมสวนสัตว์
3. เจ้าหน้าที่สวนสัตว์อธิบายลักษณะสัตว์แต่ละตัว ในขณะที่ผู้ชมซักถามและ
จดบันทึก
4. ฝ่ายประชาสัมพันธ์ประกาศเป็นระยะ ๆ
5. พอกา แมคา เดินประกาศขายอาหารของตนเอง

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของพอกา แมคา

1. คิดรายการอาหารที่จะขายเอาเองตามใจชอบ
2. เดินขายอาหาร โดยพูดเชิญชวนให้ผู้เข้าชมสวนสัตว์ซื้ออาหารของตน
3. จดบันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสวนสัตว์ ลงในไบบันทีก

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของฝ่ายประชาสัมพันธ์ส่วนสัตว์

1. ประกาศของหายและชาวต่าง ๆ ในสวนสัตว์
2. จัดบันทึกโดยการเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ในสวนสัตว์ ลงในบันทึก

ประกาศของหาย

กระเป๋าสตางค์ เงิน โปสการ์ด มีเงินอยู่ในกระเป๋าสตางค์ ได้ตกหล่นหายที่กรงแมลงสาบ ไครพมและนามาคินที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ เจ้าของกระเป๋าสตางค์จะให้รางวัลอย่างงาม

ประกาศของสวนสัตว์

แมงมุมกำลังหิว ขอผู้ใจบุญช่วยซื้ออาหารให้แมงมุมกินด้วย ทางสวนสัตว์จะขอบคุณมาก

ประกาศของสวนสัตว์

กรุณาอย่าเข้าใกล้กรงแมงป่อง เพราะกำลังอยู่ในฤดูหาคู่ แมงป่องจึงดุมาก โปรดระวังด้วย

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของเจ้าหน้าที่สวนสัตว์

1. อธิบายลักษณะสัตว์ที่ตัวเองรับผิดชอบ ให้ผู้ชมฟัง
2. เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสวนสัตว์ลงไปบันทึก

แมลงสาบ

ลาตัวค่อนข้างแบน มีสีน้ำตาลเข้ม หนวดยาว มีปีก สามารถบินได้ในระยะทางใกล้ ๆ ชอบอาศัยอยู่ตามบ้านเรือนในที่อับชื้น กินเศษอาหารต่าง ๆ ลาตัวมีกลิ่นเหม็น และเป็นพาหะนำโรค

กิ่งกือ ลาตัวกลมขาว มีสีน้ำตาลแดง มีขาเล็ก ๆ มากมายทางด้านล่างของลำตัว เวลาเดินมองเห็นเหมือนรถไฟ กำลังวิ่ง เวลาตกใจมันจะม้วนตัวขดเป็นวงกลม ๆ อาศัยอยู่ใกล้กับดินที่ค่อนข้างชื้นตามป่าหยา

ตะขาบ เป็นสัตว์ที่มีพิษมาก ลำตัวแบนขาว มีขารอบตัว มีสีแดงจนถึงเกือบดำสนิท เป็นสัตว์ที่มีพิษ ชอบอาศัยอยู่ในที่รก ๆ หรือชื้น ๆ ตามบ้านเรือน

แมงมุม จะชักใยอยู่ตามมุมห้องของบ้านเรือน หรือตามต้นไม้ เพื่อดักจับแมลงอื่น ๆ กินเป็นอาหาร บางชนิดมีพิษ แต่บางชนิดก็ไม่มีพิษ เช่นแมงมุมตามบ้านเรือน แต่ก็ทากวามร่าเริงและทำให้บ้านเรือนไม่สวยงาม

แมลงทมิ เป็นสัตว์ที่มีพิษชนิดหนึ่ง อาศัยอยู่ในป่าตามที่ชื้นแฉะหรือริมหนองน้ำ ตัวมีสีดำสนิท มีเหล็กไนที่หางเมื่อพบศัตรูมันจะไขว่กางหนีไปแล้วไขว่เหล็กไนที่หางแทง

ปูซม 1. อักถาบเกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ จากเจ้าหน้าที่สวนสัตว์

บัตรข้อมูล

2. จุดบันทึกในการเข้าชมสวนสัตว์ ลงในใบบันทึก

(สำหรับเจ้าหน้าที่สวนสัตว์, สัตว์, พอกาแบลา และประชาสัมพันธ์สวนสัตว์)

ใบบันทึก

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในส่วนสัตว์คือ

ชื่อ... ..นามสกุล... ..

1

2

3

4

(สำหรับผู้เข้าชมสวนจ้าว)

ใบบันทึก

สัตว์ในสวนจ้าวมี ... ชนิด คือ

ชื่อ นามสกุล

1.	มีลักษณะ
2.	มีลักษณะ
3.	มีลักษณะ
4.	มีลักษณะ
5.	มีลักษณะ
6.	มีลักษณะ

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใน สวนจ้าว คือ

1.
2.
3.
4.

คาบที่ 10 เนื้อหาในเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนจดบันทึกสรุปจากเรื่องที่กำหนดให้ฟังได้
2. นักเรียนถอดความหมายรักยกรลงเป็นร้อยแก้วได้
3. นักเรียนบอกความหมายและลักษณะของกาชอนได้

เนื้อหา

สัทวาทิธาน (หน้า 12 - 14)

สื่อการสอน

1. สถานการณ์จำลองที่ 10 เรื่อง การประชุมสัมมนาชมรมผู้นุรักษ์สัตว์ไทย
2. หนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูให้นักเรียนจัดสถานที่ประชุมสัมมนา

ขั้นสอน

1. ใช้สถานการณ์จำลองที่ 10 โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ครูอธิบายถึงรายละเอียดของอุปกรณ์ในสถานการณ์จำลอง
 - 1.2 ครูแบ่งบทบาทและหน้าที่ให้นักเรียน โดยใช้บัตรข้อมูล
 - 1.3 นักเรียนเข้าร่วมสถานการณ์จำลอง
 - 1.4 ครูและนักเรียนอภิปรายร่วมกัน

2. ครูยกตัวอย่างคำซ้อนเขียนบนกระดาน และชี้แนะให้นักเรียนสังเกตลักษณะ แล้วสรุปเป็นความหมาย เขียนบนกระดาน

3. ให้นักเรียนช่วยกันหาคำซ้อนจากหนังสือเรียน เขียนบนกระดาน ครูและนักเรียน ช่วยกันดูข้อถูกผิด

ขั้นสรุป ครูให้นักเรียนจดความหมายของคำซ้อนลงสมุด

การประเมินผล

1. การใช้ภาษาตามบทบาทในสถานการณ์จำลอง
2. การจดบันทึกในสถานการณ์จำลอง
3. การแสดงออก
4. การตอบคำถาม

สถานการณ์จำลองที่ 10

การประชุมสัมมนาชมรมผู้นักวิชาชีพชาวไทย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ประธานชมรมจดบันทึกรายงานการสัมมนากลุ่มย่อยของแต่ละกลุ่มได้
2. ประธานกล่าวเปิดการสัมมนาได้
3. เลขานุการชมรมจดบันทึกสรุปคำกล่าวเปิดการสัมมนาและรายงานการสัมมนา กลุ่มย่อยของแต่ละกลุ่มได้
4. ผู้เข้าร่วมสัมมนาจดบันทึกสรุปคำกล่าวเปิดการสัมมนาและรายงานการสัมมนา กลุ่มย่อยของแต่ละกลุ่มได้

เรื่องย่อ

ชมรมผู้นุรักษ์สัตว์ไทย จัดสัมมนาเรื่องสัตว์เฒ่ามากไทย สำหรับสมาชิกของชมรม เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างสมาชิกด้วยกัน

จำนวนคน

นักเรียนทั้งชั้น	35 คน
ประธานชมรม	1 คน
เลขานุการชมรม	1 คน
สมาชิกของชมรม	33 คน

อุปกรณ์

1. บัตรข้อมูลเสนอพบาหาและหน้าที่
2. ใบบันทึก
3. แผ่นชื่อประเภทของสัตว์
4. หนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1

ขั้นตอนการดำเนินการ

1. ผู้เข้าร่วมสัมมนาลงชื่อเข้าร่วมสัมมนา
2. ผู้เข้าร่วมสัมมนาเตรียมพร้อม
3. ประธานกล่าวเปิดการสัมมนา
4. ผู้เข้าร่วมสัมมนาแบ่งกลุ่มย่อย หารายชื่อสัตว์เฒ่ามากของไทยที่มีอยู่ ตามประเภท

ที่ได้รับ

5. ถัดไปแต่ละกลุ่มเสนอรายงานการ ประชุมกลุ่ม
6. กล่าวปิดการสัมมนา

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของประธานชมรม

1. กล่าวเปิดการสัมมนา
2. จัดบันทึกการรายงานของกลุ่มต่าง ๆ

วันนี้จะมีการสัมมนาเรื่อง "สัตว์ไต้หวันของไทย" สัตว์ไต้หวันของไทยมีอยู่มากมายหลายพวกด้วยกัน ให้สมาชิกของชมรมอนุรักษ์สัตว์ไทยทุกคน ช่วยกันหารายชื่อสัตว์ตามประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. สัตว์มีพิษ
2. สัตว์ที่มักกลืนเหยื่อ
3. สัตว์ที่ชอบของสกปรก
4. สัตว์ที่กินเป็นอาหารได้
5. สัตว์ที่มีแสงสีสวยงาม
6. สัตว์ที่ทำให้เกิดเสียงไทเราะะ เหมือนคนตรี
7. สัตว์ที่ขยัน

เวลานำรายชื่อสัตว์มาเสนอต่อที่ประชุม เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างสมาชิกในชมรม โดยให้แยกกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 6 คน 7 กลุ่ม ใช้เวลา 15 นาที หลังจากนั้นให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มเสนอรายชื่อสัตว์ในกลุ่มของท่านต่อที่ประชุม ให้สมาชิกคนอื่น ๆ ทราบด้วย

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของเลขานุการชมรม

1. จัดบันทึกการกล่าวเปิดสัมมนาของประธาน
2. แจกประเภทของสัตว์ต่าง ๆ ให้แต่ละกลุ่ม
3. จัดบันทึกการรายงานของกลุ่มต่าง ๆ

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของผู้เข้าร่วมสัมมนา

1. จัดบันทึก การกล่าวเปิดสัมมนาของประธาน
2. ร่วมกันในกลุ่ม หารายชื่อสัตว์ ตามประเภทที่ระบุ ในหนังสือเรียนกับสันพันธ์ เรื่องสัตวภิธาน แล้วเสนอชื่อที่ประชุมสัมมนา
3. จัดบันทึกการรายงานชื่อสัตว์ของกลุ่มต่าง ๆ

ใบบันทึก

การกล่าวเปิดสัมมนาของ ประธาน สรุปได้ว่า (1) ชื่อ นามสกุล

1. เราจะสัมมนาถึงเรื่อง
2. เป็นการสัมมนาของชมรม
3. สัมมนากันเพื่อ

(2)
สัตว์ในกลุ่มเราคือประเภท มีรายชื่อสัตว์ต่าง ๆ ที่จัดอยู่ในประเภทนี้
ดังนี้คือ

สัตว์ของกลุ่บอื่น ๆ ที่เข้ารวบสำนนาคว (3)

1. ประเภท _____ มีรายชือสัตว์ต่าง ๆ ดังนัคือ _____

2. ประเภท _____ มีรายชือสัตว์ต่าง ๆ ดังนัคือ _____

3. ประเภท _____ มีรายชือสัตว์ต่าง ๆ ดังนัคือ _____

4. ประเภท _____ มีรายชือสัตว์ต่าง ๆ ดังนัคือ _____

5. ประเภท _____ มีรายชือสัตว์ต่าง ๆ ดังนัคือ _____

6. ประเภท _____ มีรายชือสัตว์ต่าง ๆ ดังนัคือ _____

หมายเหตุ ประธานชมรมไ้ไปบันทึกหมายเลข (3) เลขานุการชมรมไ้ไปบันทึกหมายเลข
(1) และ (3) ผู้เข้าร่วมสำนนาไ้ไปบันทึกหมายเลข (1) (2) และ (3)

ตอนที่ 11 ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกลักษณะบังคับของโคลงสี่สุภาพได้
2. นักเรียนเขียนสรุปจากการอภิปรายแสดงความคิดเห็นได้

เนื้อหา

สัทวาทิธาน

สื่อการสอน

1. สถานการณ์จำลองที่ 11 ทอม พังไต้ว่าที่ก้นดึกว่า
2. หนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1
3. แผนชาร์ตแสดงลักษณะบังคับของโคลงสี่สุภาพ

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูคิดแผนชาร์ตแสดงลักษณะบังคับของโคลงสี่สุภาพบนกระดาน

ขั้นสอน

1. ครูชี้แนะให้นักเรียนสังเกตลักษณะบังคับของโคลงสี่สุภาพ
2. นักเรียนช่วยกันสรุปลักษณะบังคับของโคลงสี่สุภาพ ครูเขียนบนกระดาน นักเรียน

จดลงสมุด

3. ครูให้นักเรียนสังเกตลักษณะบังคับของโคลงสี่สุภาพ ในเรื่องสัทวาทิธาน

ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับบังคับต่าง ๆ ให้นักเรียนตอบ

4. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านโคลงสี่สุภาพจากแผ่นชาร์ตและจากเรื่องสัตว์นิทาน
5. ใช้สถานการณ์จำลองที่ 11 โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 5.1 ครูอธิบายถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในสถานการณ์จำลอง
 - 5.2 ครูเสนอรายละเอียดของสถานการณ์จำลอง และแบ่งบทบาทหน้าที่ให้นักเรียน

โดยใช้บัตรข้อมูล

- 5.3 นักเรียนเข้าร่วมสถานการณ์จำลอง
- 5.4 ครูและนักเรียนอภิปรายร่วมกัน

ขั้นสรุป ครูขอความคิดเห็นจากนักเรียนเกี่ยวกับการอนุรักษ์สัตว์

การประเมินผล

1. การตอบคำถาม
2. การร่วมกิจกรรมในสถานการณ์จำลอง
3. การแสดงความคิดเห็น

สถานการณ์จำลองที่ 11
ฟังโถ้วที่กันดีกว่า

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. กรรมการจับบันทึกสรุปการอภิปรายของฝ่ายค้านกับฝ่ายเสนอได้
2. กรรมการดำเนินรายการโถ้วที่ได้
3. ฝ่ายค้านและฝ่ายเสนอจับบันทึกสรุปการอภิปรายของฝ่ายตรงข้ามได้
1. ฝ่ายค้านและฝ่ายเสนอ พู้อภิปรายโต้แย้งฝ่ายตรงข้ามได้

5. ผู้ฟังจามันที่การพูดคุยอภิปรายของฝ่ายค้านและฝ่ายเสนอได้
6. ผู้ฟังคัดค้านฝ่ายชนะการโหวตที่ได้

เรื่องย่อ

ชมรมอนุรักษ์สัตว์ไทย เชิญสมาชิกของชมรมร่วมโหวตการโหวตเพื่อการอนุรักษ์สัตว์ในญัตติที่ว่า "สัตว์หายากมีโทษมากกว่าประโยชน์"

จำนวนคน

นักเรียนทั้งชั้น	35 คน	แบ่งเป็น
ฝ่ายค้าน	4 คน	
ฝ่ายเสนอ	4 คน	
กรรมการ	1 คน	
ผู้ฟัง	26 คน	

อุปกรณ์

1. บัตรข้อมูลรอบกษัตริย์และหน้าที่ของผู้เข้าร่วมสถานการณ์จำลอง
2. ใบบันทึก
3. ไมโครโฟน
4. รางวัล

ขั้นตอนการดำเนินการ

1. ครูชี้แจงเรื่องย่อ และแจกบัตรข้อมูล
2. ทุกฝ่ายเตรียมพร้อม
3. กรรมการกาเนินรายการ
4. เมื่อจบการโต้วาที กรรมการขอความเห็นจากผู้ฟัง เพื่อตัดสินฝ่ายชนะ
5. แจกรางวัล

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของฝ่ายเสนอ

1. จดบันทึกการพูดของฝ่ายค้าน
2. อภิปรายโต้แย้งฝ่ายค้านให้น่าเชื่อถือของผู้ฟังมากกว่า

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของฝ่ายค้าน

1. จดบันทึกคำพูดของฝ่ายเสนอ
2. อภิปรายโต้แย้งฝ่ายเสนอให้น่าเชื่อถือของผู้ฟังมากกว่า

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของกรรมการ

1. จดบันทึกสรุปการอภิปรายของฝ่ายค้านและฝ่ายเสนอ
2. ดำเนินรายการโต้วาทีโดย
 - 2.1 ควบคุมกติกาให้ผู้ฟัง ฝ่ายเสนอและฝ่ายค้านทราบ
 - 2.2 ให้หัวหน้าฝ่ายเสนอเป็นผู้พูดก่อน แล้วสลับกันกับฝ่ายค้าน
จนครบจำนวนคน
 - 2.3 ให้เวลาพูดคนละ 2 นาที
 - 2.4 เมื่อแต่ละฝ่ายพูดหมดทุกคนแล้ว กรรมการขอความเห็นจากผู้ฟัง
เพื่อตัดสินผู้ชนะ โดยการยกมือ

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของผู้ฟัง

1. จดบันทึกการพูดอภิปรายของฝ่ายค้านและฝ่ายเสนอ
2. แสดงความเห็นจากวิธีในการโต้วาทีดังกล่าวในใบบันทึก

ใบบันทึก (ฝ่ายเสนอและฝ่ายค้าน)

ชื่อนามสกุล

สาระสำคัญการพินิจพิจารณาของฝ่ายค้านหรือฝ่ายเสนอ

หัวหน้าฝ่ายค้านหรือฝ่ายเสนอ

ฝ่ายค้านหรือฝ่ายเสนอคนที่ 1

ฝ่ายค้านหรือฝ่ายเสนอคนที่ 2

ฝ่ายค้านหรือฝ่ายเสนอคนที่ 3

ใบบันทึก (กรรมการ)

ชื่อ นามสกุล

สาระสำคัญการพูดอภิปราย

ฝ่ายเสนอ

หัวหน้า

.....

.....

คนที่ 1

.....

.....

คนที่ 2

.....

.....

คนที่ 3

.....

.....

ฝ่ายค้าน

หัวหน้า

.....

.....

คนที่ 1

.....

.....

คนที่ 2

.....

.....

คนที่ 3

.....

.....

ใบบันทึก (ผู้ฟัง)

ชื่อ นามสกุล

สาระสำคัญการพูดอภิปราย

ฝ่ายเสนอ

หัวหน้า

.....

.....

คนที่ 1

.....

.....

คนที่ 2

.....

.....

คนที่ 3

.....

.....

ฝ่ายค้าน

หัวหน้า

.....

.....

คนที่ 1

.....

.....

คนที่ 2

.....

.....

คนที่ 3

.....

.....

มีความเห็นว่า สัว้เท้ามาก ณ์

ประโยชน์

โทษ มากกว่า

เพราะ

.....

.....

ตอนที่ 12 เนื้อหาในเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถถอดความจากร่องกรองเป็นร้อยแก้วได้
2. นักเรียนสามารถจับสาระสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้

เนื้อหา

สัทวาทิธาน

สื่อการสอน

สถานการณ์จำลองที่ 12 ตอนรายการ 14 คำถาม

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียนถึงรายการโทรทัศน์

ขั้นสอน ใช้สถานการณ์จำลองที่ 12 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ครูอธิบายถึงส่วนประกอบต่าง ๆ ในรายการโทรทัศน์ และอุปกรณ์ที่ใช้
2. ครูอธิบายรายละเอียดของสถานการณ์จำลอง และแบ่งบทบาทหน้าที่ให้นักเรียน

โดยใช้บัตรข้อมูล

3. ให้นักเรียนเข้าร่วมสถานการณ์จำลอง
4. ครูกับนักเรียนอภิปรายร่วมกัน

ขั้นสรุป ครูให้นักเรียนตั้งคำถาม ตามปัญหาที่สงสัยจากรายการ 14 คำถาม

การประเมินผล

1. สังเกตการใช้ภาษาและแสดงบทบาทในสถานการณ์จำลอง
2. การปฏิบัติเมื่อฟังคำถาม
3. การตอบคำถาม

สถานการณ์จำลองที่ 12

รายการ 14 คำถาม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนโรงเรียนที่เข้าร่วมรายการสามารถตอบหรือกรองในเรื่องสัจพจน์
เพื่อให้ตอบคำถามในรายการได้
2. พิจารณาในรายการสามารถดำเนินรายการ 14 คำถามได้

เรื่องย่อ

นักเรียน 1 โรงเรียนได้รับเชิญเข้าร่วมรายการ 14 คำถามจากสถานีโทรทัศน์
เพื่อตอบปัญหาชิงรางวัล

จำนวนคน

นักเรียนทั้งชั้น 35 คน ประกอบด้วย

พิธีกร 3 คน

นักเรียนแต่ละโรงเรียน โรงเรียนละ 8 คน

อุปกรณ์

1. บัตรคำถาม
2. หนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1

ขั้นตอนการดำเนินการ

1. พิจารณารายการเปิดรายการกับนักเรียน 4 โรงเรียนและผู้ชมทางบ้าน
2. พิจารณาคำถามของรายการ
3. พิจารณาลักษณะคำถาม และให้แต่ละโรงเรียนส่งตัวแทนตอบคำถาม พิจารณา
เฉลยคำตอบและให้คะแนนแก่โรงเรียนที่ตอบถูก
4. สดุดีการตอบคำถามไปเรื่อย ๆ จนครบ 14 คำถาม
5. พิจารณารวมคะแนน และประกาศผลโรงเรียนที่ชนะ
6. พิจารณาเชิดการราเชิดรางวัลแก่โรงเรียนที่ชนะ

หมายเหตุ

กติกาของรายการ

1. นักเรียนสามารถคิดรวมกันทั้ง 8 คนได้ แต่ต้องตอบเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น
2. พิจารณาจะอ่านคำถาม 2 ครั้งเท่านั้น และแต่ละคำถามจะบอกไว้ให้
3. ให้เวลาคิดหาคำตอบ และตอบคำถามภายในเวลา 2 นาที เมื่อหมดเวลาตอบ

จะเฉลยทันที

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของนักเรียนที่ร่วมรายการ 14 คาถาม

1. บอกชื่อโรงเรียนของตัวเองกับพิธีกร
2. หาตามกติกาในรายการอย่างเคร่งครัด
3. ค้นหาคำตอบจากหนังสือหัดกับสัมพันธ์เล่ม 1 ร่วมกันทุกคนในทีม และตกลงกันว่าคำตอบอย่างไร

บัตรข้อมูล

หน้าที่ของพิธีกร

1. ชี้แจงกติกาของรายการให้นักเรียนแต่ละโรงเรียนรับทราบ
2. ผลัดกันถามคาถาม และเขียนคะแนน
3. ถามคาถามเพียง 2 ครั้งเท่านั้น
4. เมื่อประกาศผลโรงเรียนใดชนะ ให้เชิญคารามาแจกรางวัล

คาถามที่ 1

แมงคามี่ 2 ชนิด คือ แมงกาอะไร ?

บอกใบ้ หน้า 13 บทที่ 4 นับจากข้างบน

คำตอบ แมงกาอรรณพ กับ แมงกานา

คาถามที่ 2

แมงทับกลาย คือแมงอะไร ?

บอกใบ้ หน้า 12 บทที่ 2 นับจากข้างล่าง

คำตอบ แมงคอม

คำถามที่ 3

คำที่มีความหมายว่า "ป่า" ในสัทวากิธาน มีคำอะไรบ้าง ?
(กลุ่มใดตอบถูกต้องตามคำที่เฉลย ได้แต่ละ 1 คะแนน)

บอกใบ้ มี 4 คำ

คำตอบ ป่าดง, ไพร, อารัญ, ไพรสันต์

คำถามที่ 4

"หรี้งหรี้ง" เป็นเสียงร้องของสัตว์อะไร ?

บอกใบ้ หน้า 13 บทที่ 1 นับจากข้างล่าง

คำตอบ เรไร

คำถามที่ 5

หน้า 13 บทที่ 5 นับจากข้างบน ที่ว่า "แมงกู่ตัวผึ้งภุมรา ไปจนจบบท"
มีสัตว์ทั้งหมดกี่ตัว

คำตอบ 6 ตัว

คำถามที่ 6

แมงอะไรที่อยู่แถบประเทศลาว ?

บอกใบ้ หน้า 13 บทที่ 3 นับจากข้างบน

คำตอบ แมงป่องข้าง

คำถามที่ 7

กลิ้งก็เกลือกคลุกระคน มีสัตว์กี่ตัว อะไรบ้าง ?

บอกใบ้ หน้า 13 บทที่ 2 นับจากข้างล่าง

คำตอบ ตัวเดียว คือ กลิ้งก็

คำถามที่ 8

"ตัวปลวกรังคังชีขริน" คำว่า ชีขริน หมายถึงอะไร ?

บอกใบ้ หน้า 14 บทที่ 7 นับจากข้างบน

คำตอบ ภูเขา

คำถามที่ 9

บันทึก หักหา คำว่า "มัน" คือตัวอะไร ?

บอกใบ้ หน้า 13 บทที่ 3 นับจากข้างล่าง

คำตอบ ตัวหนึ่ง

คำถามที่ 10

พระยาศรีสุนทรโวหารเป็นใคร ?

บอกใบ้ หน้า 192 บรรทัดที่ 1 - 2

เฉลย เป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาไทยในสมัยรัชกาลที่ 5

คำถามที่ 11

พหูบาท เป็นภาษาอะไร ?

บอกใบ้ หน้า 14 บทที่ 3 นับจากข้างล่าง

คำตอบ ภาษามก

คำถามที่ 12

หน้า 14 บทที่ 4 นับจากข้างบน ตั้งแต่ "บดแกงเผงใบพุดนา" จนจบบทที่ 6 คือ "บดงาบก็คลาคลาติน" มีบททั้งหมดกี่ตัว

คำตอบ 10 ตัว

คำถามที่ 13

สัตว์ที่มีเท้ามาก และอาศัยอยู่ในน้ำมีกี่ตัว

บอกใบ้ หน้า 14 บทที่ 4, 5, 6 นับจากข้างล่าง

คำตอบ 8 ตัว

คำถามที่ 14

น้อย อวาวยางกูร แต่งหนังสือเรื่องอะไร ให้เราเรียน

บอกใบ้ หน้า 192 บรรทัดที่ 2 นับจากล่าง

(ประวัติพระยาศรีสุนทรโวหาร)

คำตอบ สัตวาทิธาน

แผนการสอนตามแนวคู่มือครู

ตอนที่ 1 ประวัติผู้แต่ง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามวรรคตอน

เนื้อหา

ประวัติหม่อมหลวงบุบผา นิมมานเหมินทร์ (หน้า 139)

สื่อการสอน

1. หนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1
2. แผ่นชาร์ตประวัติหม่อมหลวงบุบผา นิมมานเหมินทร์
3. บทความจากหนังสือพิมพ์

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะของประวัติส่วนตัวของบุคคล

ขั้นสอน

1. ครูคิดแผนชาร์ตประวัติหม่อมหลวงบุบผา นิมมานเหมินทร์ บนกระดาน
2. ครูชี้แนะให้นักเรียนสังเกตวรรคตอนต่าง ๆ พร้อมทั้งแบ่งวรรคตอนในการอ่าน
ที่ถูกต้อง จากประวัติหม่อมหลวงบุบผา นิมมานเหมินทร์
3. ให้นักเรียนสรุปเป็นหลักเกณฑ์การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน เขียน บนกระดาน

4. ให้นักเรียนจดหลักเกณฑ์การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน จงสรุป
 5. ครูแจกบทความจากหนังสือพิมพ์ ให้นักเรียนแบ่งวรรคตอนในการอ่าน
 6. ให้นักเรียนจับคู่ หันหน้าเข้าหากัน ผลักกันอ่านบทความความยาววรรคตอนที่ตนเองแบ่ง โดยมีเพื่อนคอยทักเวลาอ่านผิด
 7. ครูอภิปรายร่วมกับนักเรียนเกี่ยวกับวรรคตอนที่นักเรียนแบ่งในการอ่าน จากบทความในหนังสือพิมพ์ดังกล่าว
- ขั้นสรุป ครูถามนักเรียนถึงเรื่องที่หาคำห้วงนุบผา นิพนธ์เหินทร์ แต่งในหนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1

การประเมินผล

1. การตอบคำถาม
2. การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน
3. การมีส่วนร่วมในการเรียน

ตอนที่ 2 บทนาเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกลักษณะของใจความสำคัญได้
2. นักเรียนสามารถชี้แจงใจความสำคัญจากเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้
3. นักเรียนจับใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้

เนื้อหา

นิค ๆ หน่อย ๆ (หน้า 17)

สื่อการสอน

1. แผนชาร์ตเขียนบทความสั้น ๆ 4 บทความ
2. หนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์เล่ม 1
3. บทความจากหนังสือพิมพ์

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูอธิบายความบนกระดานคา

ขั้นสอน

1. ครูชี้แนะให้นักเรียนเห็นถึงส่วนที่... ความสำคัญต่าง ๆ ในบทความที่ 1 บนกระดาน แล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุปเป็นลักษณะของใจความสำคัญ
2. ครูให้นักเรียนสังเกตบทความที่ 2 - 4 และให้นักเรียนออกไปหาค้นคว้าประโยชน์ที่เป็นใจความสำคัญ

3. ครูและนักเรียนช่วยกันพิจารณา ข้อถูกผิด
 4. ครูให้นักเรียนอ่านบทความจากหนังสือพิมพ์ที่ละคน ให้เพื่อน ๆ ฟัง นักเรียนที่ฟังจะจดบันทึกความบทความนั้น ๆ พูดถึงเรื่องอะไร มีใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และเมื่อใด
 5. ครูชี้แนะให้นักเรียนเห็นใจความสำคัญของบทความที่นักเรียนอ่านที่ละบทความ (หลังการอ่านแต่ละบทความ)
 6. อภิปรายร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนถึงการฟังที่ดี
- ขั้นสรุป ครูคุยกับนักเรียนถึงเรื่องนิค ๆ หน่อย ๆ ในหนังสือกับระดับชั้นเล่ม 1 หน้า 17

การประเมินผล

1. การตั้งประโยคที่เป็นใจความสำคัญ
2. การตอบคำถาม
3. การจดบันทึกจากการฟัง
4. การมีส่วนร่วมในการเรียน

ตอนที่ 3 นิทานโน้มน้าวเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้
2. นักเรียนสามารถบอกหลักเกณฑ์ของการย่อความได้

เนื้อหา

เรื่อง กระต่ายในดวงจันทร์ (หน้า 17)

สื่อการสอน

1. หนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1
2. บทความ รูปภาพ และหนังสือเกี่ยวกับดวงจันทร์

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องดวงจันทร์

ขั้นสอน

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับดวงจันทร์จากบทความ, หนังสือ และรูปภาพต่าง ๆ ที่จัดเตรียมไว้ นักเรียนควมนั้นหาคำสำคัญ
2. ครูให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่องกระต่ายในดวงจันทร์ ในหนังสือทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 หน้า 17
3. ครูเขียนคำถามบนกระดาน ให้นักเรียนตอบลงสมุด
4. ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง และแจกรางวัลนักเรียนที่ตอบถูก 8 ข้อใน 10 ข้อ

5. ครูและนักเรียนอภิปรายร่วมกัน เปรียบเทียบเรื่องราวของดวงจันทร์ในหนังสือเรียน กับจากบทความ และหนังสือเกี่ยวกับดวงจันทร์

6. ครูอธิบายความเกี่ยวกับดวงจันทร์บนกระดาน ให้นักเรียนเข้าใจความสำคัญ ชี้แนะ ให้นักเรียนหาประโยชน์มาต่อกัน แล้วหาไปตามขั้นตอนการย่อความจนเสร็จ

7. ให้นักเรียนสรุปขั้นตอนทั้งห้า จากข้อ 6 เป็นหลักเกณฑ์การย่อความ ขั้นสรุป นักเรียนจดหลักเกณฑ์การย่อความลงสมุด

การประเมินผล

1. การจดบันทึก
2. การตอบคำถาม
3. การรวมอภิปราย
4. การมีส่วนร่วมในการเรียน

ตอนที่ 4 นิทานที่สอดคล้องแทรกในเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเขียนจดหมายส่วนตัวได้
2. นักเรียนย่อความจากเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้
3. นักเรียนแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้
4. นักเรียนบอกความหมาย ลักษณะและหน้าที่ของคานาม

เนื้อหา

นิทานในเรื่องนิค ๆ หนอย ๆ (หน้า 19 - 22)

สื่อการสอน

1. แผ่นชาร์ตแสดงแบบฟอร์มการเขียนจดหมายส่วนตัว และการจำหน่ายของจดหมาย
2. หนังสือทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูให้นักเรียนอ่านนิทานในเรื่องนิค ๆ หนอย ๆ หน้า 19 - 22

ขั้นสอน

1. ครูซักถามนักเรียนถึงเรื่องราวของนิทาน
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 5 คน อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทานดังกล่าว
3. ครูจัดแผ่นชาร์ตแสดงแบบฟอร์มการเขียนจดหมายส่วนตัวและการจำหน่ายของจดหมาย

บนกระดาน แล้วชี้แนะให้นักเรียนสังเกตขั้นตอนการเขียนจดหมาย และการจำหน่ายของ และให้นักเรียนซักถาม

4. ครูให้นักเรียนเขียนจดหมายหาขียนตอนกิ่งกล้วย โดยต้องเล่าเรื่องราวจากนิทานลงในจดหมาย พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทานกิ่งกล้วย เล่าให้เพื่อนที่รักและสนิทมากที่สุดอ่าน
 5. นาคจดหมายใส่ซอง ว่าหน้าของติดแสตมป์พร้อมที่จะส่งไปรษณีย์
 6. คุยกันอย่างคานามในประโยคต่าง ๆ บนกระดาน แล้วชี้แนะให้นักเรียนสังเกตลักษณะ และสรุปเป็นความหมายเขียนบนกระดาน
 7. ครูชี้แนะให้นักเรียนสังเกต หน้าชื่อของคานามในประโยค
- ขั้นสรุป นักเรียนจดความหมาย ลักษณะและหน้าที่ของคานามลงสมุด

การประเมินผล

1. การตอบคำถาม
2. การรวมอภิปราย
3. การเขียนจดหมาย

ตอนที่ 5 ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกประเภทต่าง ๆ ของคำนามได้
2. นักเรียนรวมอภิปรายแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้
3. นักเรียนเขียนสรุปจากการอภิปรายได้

เนื้อหา

นิค ๆ น้อย ๆ

สื่อการสอน

หนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูเขียนคำนามในประโยคต่าง ๆ บนกระดาน

ขั้นสอน

1. ครูชี้แนะให้นักเรียนสังเกตลักษณะของคำนาม และแยกความแตกต่างของคำนามแต่ละประเภท และช่วยกันสรุปเขียนบนกระดาน
2. ครูยกตัวอย่างคำนามในเรื่องนิค ๆ น้อย ๆ แล้วให้นักเรียนจัดประเภท
3. ครูให้นักเรียนลุกขึ้นอ่านเรื่องนิค ๆ น้อย ๆ ทีละคน ให้เพื่อนฟัง พร้อมทั้งซักถามนักเรียนไม่เรื่อย ๆ จนจบเรื่อง

4. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 - 7 คน อภิปรายร่วมกัน เกี่ยวกับข้อคิดเห็น
 ตอนจบที่ว่า "ความตระหนี่และความกลัวได้เข้ากันได้หรือไม่" เพราะอะไร หรือทำไม
 แล้วให้นักเรียนเขียนสรุปจากการอภิปราย ว่าคนอื่น ๆ มีความคิดเห็นว่อย่างไร และตนเอง
 มีความคิดเห็นว่อย่างไร ลงสมุด

ขั้นสรุป ครูถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้จากการอภิปราย

การประเมินผล

1. การตอบคำถาม
2. การรวมอภิปราย
3. การสรุปจากการอภิปราย

คาบที่ 6 ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่กำหนดให้ฟังได้
2. นักเรียนเขียนเปรียบเทียบข้อคิดในหนังสือกับเหตุการณ์ในชีวิตจริงได้

เนื้อหา

นิค ๆ หนอย ๆ หน้า 19 - 22

สื่อการสอน

1. แถบบันทึกเสียงการหาเสียงเลือกตั้ง
2. หนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องการหาเสียงเลือกตั้ง

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนฟังแถบบันทึกเสียงการหาเสียงเลือกตั้ง พร้อมทั้งจับบันทึกสาระสำคัญของการหาเสียงจากผู้สมัครแต่ละคน
2. นักเรียนสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้หาเสียงแต่ละคน โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย
3. รวบรวมอภิปรายกลุ่มใหญ่ถึงสาระต่าง ๆ ที่ได้ฟัง

4. นักเรียนเขียนสรุปสาระสำคัญของเนื้อหาเสียงที่นักเรียนคิดว่าจะเลือกดำเนินโอกาส พร้อมทั้งให้เหตุผลในการเลือกลงสมุด

5. ครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องนิทาน ๓ หน่อๆ หน้า 19 – 22 แล้วให้อภิปรายกลุ่มย่อยเปรียบเทียบเรื่องราวในหนังสือเรียนกับสิ่งที่ได้ฟังจากแถบบันทึกเสียง

6. นักเรียนเขียนเปรียบเทียบเรื่องราวในหนังสือกับแถบบันทึกเสียงตามความนึกคิดของตนเองลงสมุด

ขั้นสรุป ครูถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมในคาบเรียน

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปรายและมีส่วนร่วมในการเรียน
2. การจดบันทึกสาระสำคัญจากแถบบันทึกเสียง
3. การตัดสินใจเลือกพร้อมกับเหตุผล
4. การตอบคำถาม

คาบที่ 7 ข้อคิดที่ได้จากเรื่องและนิสัยตัวละคร

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเล่าสรุปจากเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้
2. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดของเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้

เนื้อหา

นิค ๆ หนอย ๆ

สื่อการสอน

หนังสือเรียนทักษะขั้นพื้นฐาน เล่ม 1

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูคุยกับนักเรียนถึงคำว่า "ตัวละคร"

ขั้นสอน

1. ครูชี้แนะให้นักเรียนสังเกตนิสัยตัวละครจากการแสดงออกและคำพูดของตัวละครในเรื่อง
2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม แสดงเป็นตัวละครในเรื่อง 1 กลุ่ม
ตัวละคร 1 ตัว ทำานออกเสียงคำพูดของตัวละครที่กำหนดให้
3. ให้นักเรียนเล่าสรุปลักษณะการแสดงออกของตัวละครที่กำหนดให้ และสรุปว่าเป็นคนมีนิสัยเป็นไร โดยยกตัวอย่างคำพูดและการแสดงออกของตัวละครตัวนั้นสนับสนุน

๔. ให้นักเรียนอ่านข้อความในเรื่องนี้ค ๆ หน่อย ๆ หน้า 23 ตอนจบ
5. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 5 – 7 คน อภิปรายแสดงความคิดเห็นข้อความจากข้อ 4
6. ให้นักเรียนเขียนข้อความในข้อ 4 และเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความนั้น

ลงสมุด

ขั้นสรุป ครูตั้งคำถามถามนักเรียน

การประเมินผล

1. การเล่าสรุปลักษณะนิสัยตัวละคร
2. การรวมอภิปราย
3. การเขียนแสดงความคิดเห็น

ภาพที่ 8 ลักษณะทรอยกรอง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านทรอยกรองได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกลักษณะบังคับของภาพยนต์มัง 16 ได้

เนื้อหา

สัทวาทิธาน

สื่อการสอน

1. หนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์เล่ม 1
2. แผ่นชาร์ตแสดงแผนผังบังคับของภาพยนต์มัง 16

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูคุยกับนักเรียนถึงคำว่า "ทรอยกรอง"

ขั้นสอน

1. ครูคิดแผนผังภาพยนต์มัง 16 บนกระดาน แล้วชี้แนะให้นักเรียนสังเกตลักษณะบังคับของภาพยนต์มัง 16
2. นักเรียนช่วยกันสรุปลักษณะบังคับของภาพยนต์มัง 16 ครูเขียนบนกระดานคา
นักเรียนจดลงสมุด
3. ครูให้นักเรียนสังเกตลักษณะบังคับของภาพยนต์มัง 16 ในเรื่องสัทวาทิธาน
ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับบังคับต่าง ๆ ให้นักเรียนตอบ

4. ครูให้นักเรียนอ่านภาพยนต์มั่ง 16 เป็น กำนองเสนาะพร้อมกัน
 5. ให้นักเรียนจับคู่หันหน้าเข้าหากัน ผลัดกันอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
ให้เพื่อนฟัง คนที่ฟังคอยจับผิดในการอ่านให้เพื่อน เมื่อมีข้อสงสัยให้ถามครู
- ขั้นสรุป ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องการอ่านบทร้อยกรองที่ดี

การประเมินผล

1. การตอบคำถาม
2. การอ่านบทร้อยกรอง

คาบที่ 9 เนื้อหาในเรียง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนจับสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังได้
2. นักเรียนจดบันทึกสาระสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้
3. นักเรียนบอกลักษณะของคำสันนิษฐานและบอกความแตกต่างของคำสันนิษฐานแต่ละชนิดได้

เนื้อหา

สัจพจน์

สื่อการสอน

1. สไลด์ประกอบการบรรยายภาพสัจพจน์ในสัจพจน์
2. หนังสือเรียนทักษะชีวิตเล่ม 1
3. บัตรภาพเรื่องการเสนอแนะระหว่างตนเองกับผู้อื่น

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูให้นักเรียนบอกชนิดของสัจพจน์ที่มีให้มา

ขั้นสอน

1. นักเรียนดูและฟังจากสไลด์ประกอบการบรรยายภาพสัจพจน์ในสัจพจน์ นักเรียนจดบันทึกลักษณะต่าง ๆ ของสัจพจน์นั้น ๆ ลงสมุด
2. นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของคนเกี่ยวกับสัจพจน์ให้เพื่อนฟัง
3. นักเรียนอภิปรายร่วมกับครูถึงสิ่งที่ได้ฟัง

4. นักเรียนเขียนสรุปเรื่องราวที่ได้ฟังจนสุด
5. ครูยกตัวอย่างกาพย์ฉันทน์ในหนังสือเรียนบนกระดาน ให้นักเรียนสังเกตลักษณะ และชี้แนะให้เห็นความแตกต่างของกาพย์แต่ละชนิด
6. ครูให้นักเรียนช่วยกันหาคำสัมผัสแต่ละชนิดในเรื่อง สัตวาทิธาน
ขั้นสรุป ครูทวนให้นักเรียนเรื่องการปะสัมผัสระหว่างแมลง ป่องกับกะเขว

การประเมินผล

1. การรวบรัดบันทึก
2. การเขียนสรุปสิ่งที่ได้ฟัง
3. การตอบคำถาม

คาบที่ 10 เนื้อหาในเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนจับบันทึกสรุปจากเรื่องที่กำหนดให้ฟังได้
2. นักเรียนถอดความหมายร้อยกรองเป็นร้อยแก้วได้
3. นักเรียนบอกความหมายและลักษณะของคำสอนได้

เนื้อหา

สัตวนิทาน (หน้า 12 - 14)

สื่อการสอน

หนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 7 กลุ่ม

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มหารายชื่อสัตว์ในเรื่องสัตวนิทาน ตามประเภทที่กำหนดได้ โดยการถอดความจากร้อยกรองเป็นร้อยแก้ว
2. แต่ละกลุ่มเขียนรายชื่อสัตว์ตามประเภทที่กำหนดให้บนกระดาน ครูและนักเรียนช่วยกันดูว่าถูกต้องหรือไม่
3. ครูเปิดเทปเรื่อง แมลงสาบ ให้นักเรียนฟัง นักเรียนจับบันทึกสรุป

4. ครูยกตัวอย่างคำสอนเขียนบนกระดาน และชี้แนะให้นักเรียนสังเกตลักษณะ
แล้วสรุปเป็นความหมาย เขียนบนกระดาน

5. ให้นักเรียนช่วยกันหาคำสอนจากหนังสือเรียนเขียนบนกระดาน ครูและนักเรียน
ช่วยกันตรวจสอบ

ขั้นสรุป ครูให้นักเรียนหาความหมายของคำสอนลงสมุด

การประเมินผล

1. การหารายชื่อตัว
2. การจับบันทึกสรุปจากการฟัง
3. การตอบคำถาม
4. การมีส่วนร่วมในการเรียน

คาบที่ 11 ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1 นักเรียนบอกลักษณะบังคับของโคลงสี่สุภาพได้
- 2 นักเรียนเขียนสรุปจากการอภิปรายแสดงความคิดเห็นได้

เนื้อหา

ศัตวาภิธาน

สื่อการสอน

1. หนังสือเรียนทักษะขั้นต้น เล่ม 1
2. แผ่นชาร์ตแสดงลักษณะบังคับของโคลงสี่สุภาพ

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูทักแผ่นชาร์ตแสดงลักษณะบังคับของโคลงสี่สุภาพบนกระดาน
ขั้นสอน

1. ครูชี้แนะให้นักเรียนสังเกตลักษณะบังคับของโคลงสี่สุภาพ
2. นักเรียนช่วยกันสรุปลักษณะบังคับของโคลงสี่สุภาพ ครูเขียนบนกระดาน นักเรียน

จดวงสรุป

3. ครูให้นักเรียนสังเกตลักษณะบังคับของโคลงสี่สุภาพในเรื่องศัตวาภิธาน

ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับบังคับต่าง ๆ ให้นักเรียนตอบ

4. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านโคลงสี่สุภาพจากแผ่นชาร์ตและจากเรื่องศัตวาภิธาน

5. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน อภิปรายกันในหัวข้อที่ว่า
สัตว์เห่ามากมีประโยชน์หรือโทษมากกว่ากัน

6. ให้นักเรียนบันทึกสรุปจากการอภิปราย ลงสมุด

ขั้นสรุป จงขอความคิดเห็นจากนักเรียนเกี่ยวกับการอนุรักษ์สัตว์

การประเมินผล

1. การตอบคำถาม
2. การร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น
3. การจดบันทึกสรุปจากการอภิปราย

ตอนที่ 12 เนื้อหาในเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถถอดความจากร้อยกรองเป็นร้อยแก้วได้
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์สาระสำคัญของเรื่องได้

เนื้อหา

สุภาษิต

สื่อการสอน

1. หนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์เล่ม 1
2. เกม 14 คำถาม

กิจกรรมการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูพูดถึงการเล่นเกม

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายกติกาของเกม 14 คำถาม
2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 ทีม แจกชิ้นกับคอบคำถาม
3. ครูถามคำถามจากร่องสุภาษิต ให้แต่ละทีมตอบ ทีมไหนตอบถูกต้องคะแนน

ข้อละ 1 คะแนน วนครบ 14 คำถาม

4. ครูจะเฉลย โดยชี้แนะข้อถูกจากหนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์เล่ม 1 หลังจากนักเรียนตอบคำถามแล้วทุกคำถาม

5. รวมคะแนน

3. ศึกษาพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการทดลอง ของกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

4. ศึกษาพัฒนาการของเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างหลังการทดลองกับก่อนการทดลอง ของกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู
ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังในตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง \n กาสถิติ	n	$\bar{X}_{T_1}$	$\bar{X}_{T_2}$	F_D	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	35	22.4	26.7714	2.3429	29.1143	0.01
กลุ่มควบคุม	36	22.1389	24.6111	2.3333	15.6	

$$t_{.05} \text{ (of 69) } = 1.980$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับเรียนด้วยการสอนตามแนวคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

ขั้นสรุป แจกรางวัลที่ชนะเลิศ

การประเมินผล

1. การปฏิบัติทางศตีกาของเกบ
2. การควบคุมความ
- 3 การมีส่วนร่วมในการเรียน